การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

ธนาพร เพชรสมบัติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2567

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

ธนาพร เพชรสมบัติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2567

A COMPARISON OF ACHIEVEMENT IN SENTENCE OF MUTTHAYOMSUKSA 2 STUDENBTS AT SRICHOMPOOWITTHAYA SCHOOL BY USING CIPPA MODEL

THANAPORN PHETSOMBAT

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE MASTER DEGREE OF EDUCATON
PROGRAM IN TEACHING THAI LANGUAGE
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
2024

หัวข้อวิทยานิพนธ์	:	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา
ชื่อนักศึกษา	:	ธนาพร เพชรสมบัติ
ชื่อปริญญา	:	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	:	การสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช	:	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	ดร.คชา ปราณีตพลกรัง

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ .....
(พระครูศรีวีรคุณสุนทร, ผศ.ดร.)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:
ประธานกรรมการ .....
(รศ.ดร.สุทัศน์ วงศ์กระบากถาวร)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษา) .....
(ดร.คชา ปราณีตพลกรัง)

กรรมการ .....
(พระสุธีวชิรธรรม, ผศ.ดร.)

กรรมการ .....
(พระจักรพัชร์ จกฺกภทฺโท, ดร.)

กรรมการ .....
(ดร.อรรถพงษ์ ผิวเหลือง)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thesis Topic	:	A Comparison of Achievement in Thai Sentence of Matthayomsuksa 2 Students at Srichompoowittaya School by Using Cippa Model
Student's Name	:	Thanaporn Phetsombut
Degree Sought	:	Master of Education
Program	:	Teaching Thai Language
Anno Domini	:	2024
Advisor	:	Dr.Khacha Praneetpolkrung

Accepted by the Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Education (Teaching Thai Language)

Dean of Faculty of Education .....
(Phrakhrusrivirakhunsunthorn, Asst.Prof.Dr.)

Thesis Committee:
Chairman .....
(Assoc.Prof.Dr.Suthas Vongkrabakthaworn)

Member (Advisor) .....
(Dr.Khacha Praneetpolkrung)

Member .....
(Phrasutheevajiradhamma, Asst.Prof.Dr.)

Member .....
(Phrajakkaphat Jakkaphatto, Dr.)

Member .....
(Dr. Atthaphong Phiwhlaung)

Copyright of Mahamakut Buddhist University

บทคัดย่อ

หัวข้อดุษฎีนิพนธ์ : การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา
ชื่อนักศึกษา : ธนาพร เพชรสมบัติ
ชื่อปริญญา : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา : การสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช : 2567
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.คชา ประณีตพลกรัง

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยาด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ซึ่งได้ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และสถิติค่าที (t-test Dependent)

ผลวิจัยพบว่า :

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (μ = 18.93, σ = 3.36) สูงกว่าก่อนเรียน (μ= 10.79, σ = 1.83)

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย (μ =4.11, σ =1.43)

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ประโยค, โมเดลซิปปา

ABSTRACT

Dissertation Topic	:	**A comparison of achievement in Thai sentence of Mutthayomsuksa2studenbts at srichompoowitthaya school By using CIPPA model**
Student's Name	:	**Thanaporn Phetsombat**
Degree Sought	:	**Master Degree of Education**
Department	:	**Teaching Thai Language**
Anno Domini	:	**2024**
Advisor	:	**Dr. Khacha Praneetpolkrung**

This research studies academic achievement in Sentences of Mathayom 2 at Srichomphuwitthaya School by organizing learning activities using the CIPPA Model teaching model. It was an experimental research. The experimental design was a Group Pretest-Posttest Design. The purposes were 1) to compare the academic achievement in Sentences of Mathayom 2 students at Srichomphuwitthaya School before and after learning by organizing learning activities using the CIPPA Model, and to study the opinions of Mathayom 2 students at Srichomphuwitthaya School on learning management by using the CIPPA Model teaching model. The sample group used in the research was 30 students in Mathayom 2at Srichomphuwitthaya School, who were studying in the second semester of the academic year 2022, which was selected by Purposive Sampling. The statistics used in data analysis were mean (μ), standard deviation (σ), and t-test Dependent.The research results found that.

1 . The academic achievement in the subject of sentences of Mathayom 2 students at Sri Chomphu Witthaya School, which organized learning activities using the CIPPA model teaching model, after studying was significantly higher than before studying at a statistical level of .05, with the average score after studying (μ = 18.93, σ = 3.36) being higher than before studying (μ= 10.79, σ = 1.83).

2 . Opinions of Mathayom 2 students at Srichomphuwitthaya,the overall satisfaction towards learning management using the CIPPA model was at a high level with an average of (μ=4.11, σ =1.43).

Keywords : academic achievement, sentence, CIPPA model .

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความเมตตาช่วยเหลือจากหลายฝ่าย หลายท่านด้วยกัน ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณยิ่งมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถาบันที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางการศึกษาระดับปริญญาโท ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และบุคลากรทุกท่านที่ได้อำนวยความสะดวกในการศึกษาตลอดหลักสูตร รวมถึงขอกราบขอบพระคุณและขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความถูกต้องของเนื้อหาในเล่มวิทยานิพนธ์เสร็จด้วยดี

ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์คชา ปราณีตพลกรัง และ อาจารย์อรรถพงษ์ ผิวเหลือง ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้คำปรึกษาตลอดจนตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดียิ่ง ขอแสดงขอบพระคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ให้ความสะดวกด้วยดีเสมอมา ตลอดจนพี่น้อง เพื่อน ๆ นักศึกษาระดับปริญญาโททุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจ ให้ความอนุเคราะห์ในการติดต่อประสานงาน ทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยแก่ผู้ศึกษาเสมอมา

ประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขออุทิศให้แก่บิดามารดา ครูบาอาจารย์ ผู้เป็นแรงบันดาลใจ รวมทั้งผู้ที่มีอุปการคุณทุกท่านที่ให้ความเมตตาอนุเคราะห์ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ดำเนินบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และหากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เกิดการผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้ และหวังว่าเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้ศึกษามานี้จะเป็นประโยชน์ผู้สนใจศึกษาต่อไป

ธนาพร เพชรสมบัติ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... จ

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ฉ

กิตติกรรมประกาศ ..... ช

สารบัญ ..... ซ

สารบัญแผนภาพ ..... ญ

บทที่ 1 บทนำ 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

1.2 คำถามของการวิจัย 3

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3

1.4 สมมติฐานของวิจัย 3

1.5 ขอบเขตของการวิจัย 3

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ 4

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 5

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 6

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 6

2.2 ประโยค 13

2.3 แนวคิด ทฤษฎีการสอนแบบโมเดลซิปปา 19

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ 28

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 30

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น 33

2.7 สภาพพื้นที่ในการวิจัย 35

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 38

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย 44

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 45

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 45

3.2 รูปแบบการวิจัย 45

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 46

3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ 46

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล 49

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย 50

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 51

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 51

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ..... 55
5.1 สรุปผลการวิจัย..... 55
5.2 อภิปรายผล..... 55
5.3 ข้อเสนอแนะ..... 58
บรรณานุกรม..... 59
ภาคผนวก..... 63
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 64
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย..... 66
ภาคผนวก ค หนังสือขออนุญาตลงพื้นที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย..... 72
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 65
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 93
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดย รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา (t-test)..... 147
ประวัติผู้วิจัย..... 152

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่ **หน้า**

2.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย..... 44

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญมากอย่างหนึ่งที่ช่วยให้มนุษย์สามารถที่จะติดต่อและเข้าใจกันได้ และยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาเล่าเรียน การเมือง การปกครอง การถ่ายทอดวัฒนธรรมตลอดจนการประกอบอาชีพ จากคนรุ่นหนึ่งยังคนอีกรุ่นหนึ่ง ภาษาของชาติใดย่อมมีความสำคัญต่อชาตินั้น ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่ง ซึ่งแสดงถึงความเป็นไทย เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่คนไทยทุกคนควรภูมิใจและช่วยกันธำรงรักษาไว้ อีกทั้งจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้การใช้ภาษาไทยเป็นไปอย่างถูกต้อง และเป็นไปตามจุดประสงค์เราจึงจำเป็นต้องศึกษาหลักภาษาไทยเพราะหลักภาษาเป็นบรรทัดฐานของภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้คนไทยใช้ภาษาได้อย่างมีหลักเกณฑ์

ความสำคัญของภาษาคือภาษาไทยมีความสำคัญทั้งในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมจึงควรให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ทักษะ และเจตคติ อันถูกต้อง เพราะภาษามีความสำคัญยิ่งแก่ชีวิต เมื่อการใช้ภาษาขาดประสิทธิภาพการดำเนินชีวิตย่อมขาดประสิทธิภาพไปด้วย ในเมื่อภาษามีความจำเป็น และสำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน การศึกษาหลักภาษาจึงจำเป็นที่จะต้องวางรากฐานตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาเป็นต้นไป และควรเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนตามความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ในขณะเดียวกันนักเรียนก็จะได้ใช้ภาษาไปในการศึกษาหาความรู้ในวิชาอื่น ๆ ไปด้วยพร้อม ๆ กัน การเรียนภาษาไทยครูผู้สอนต้องเน้นความสัมฤทธิ์ผลของทักษะในการเข้าใจภาษาคือ การฟัง และการอ่าน ทักษะในการใช้ภาษาคือ การพูด และการเขียนจนสามารถใช้สื่อสารทางด้านความคิด แสดงเจนนา และแสวงหาความรู้เพื่อหาเหตุผลที่จะเลือกคำในการสื่อสารหรือประโยคในการสื่อสารให้เหมาะสมและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง กระทรวงศึกษาธิการ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือใช้ในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม รวมถึงทำให้เกิดความสามัคคีขึ้นภายในประเทศนอกจากนี้ยังเป็นเครื่องแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษในด้านวัฒนธรรม และสุนทรียภาพ อันมีคุณค่าแก่การเรียนรู้และอนุรักษ์สืบไป ซึ่งภาษาไทยนั้นมีวิวัฒนาการเรื่อยมาจวบจนสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พระโหราธิบดีได้แต่งตำราเรียนภาษาไทยเล่มแรกขึ้น ชื่อ จินดามณี ต่อมาในสมัยของพระบามสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยกระทรวงธรรมการได้พิมพ์ตำราสยามไวยากรณ์ จนถึงตำราหลักภาษาไทยของพระยาอุปกิตศิลปะสาร ที่ใช้เค้าโครงของตำราสยามไวยากรณ์มาแต่งขึ้นใหม่และใช้มาจนถึงปัจจุบันเนื่องจากการติดต่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน หากสื่อสารใช้เพียงคำเพียงอย่างเดียวอาจไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจตรงกันได้ ภาษาไทยจึงมีการนำคำมาเรียงต่อกันเป็นกลุ่มคำและ

ประโยคเพื่อให้การสื่อสารกันได้ใจความครบสมบูรณ์ การศึกษาประโยคจะทำให้นำไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาการใช้ภาษาไทยให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ทราบถึงโครงสร้างของประโยค ลักษณะของประโยคเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นระดับชั้นที่เรียนรู้เรื่องประโยคต่าง ๆ เช่น ประโยคสามัญ ประโยครวม ประโยคซ้อน ซึ่งในการเรียนเรื่องประโยคผู้เรียนจะต้องมีพื้นฐาน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงและได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนในการจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่า สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำแต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียนโครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ จะเห็นได้ว่าประโยคมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยและเป็นประโยชน์ต่อการติดต่อสื่อสาร

ซึ่งจากการจัดการเรียนการสอนพบได้ว่าการสอนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ควรปรับปรุงซึ่งอาจจะมาจากหลายสาเหตุ เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องของการใช้คำ การประกอบคำ หรือการจัดการเรียนรู้ที่ขาดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน การจัดการเรียนการสอนในแบบเดิมอาจจะทำให้ผู้เรียนน่าเบื่อจนทำให้ไม่สามารถจดจำหรือนำไปใช้ได้จนทำให้การเรียนการสอนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ที่ควรปรับปรุงหรืออาจจะมาจากสาเหตุหลักสำคัญของปัญหา อาจจะมาจาก 3 สาเหตุ คือ ปัญหาที่มาจากเนื้อหา ปัญหาที่มาจากผู้เรียนและปัญหาที่มาจากผู้สอน โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ตำบลศรีชมภู อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ เปิดทำการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับชั้นมัธยมศึกษา จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 พบว่าความสามารถในการเรียนรู้สาระที่ 4หลักการใช้ภาษาไทย ไม่บรรลุตามเป้าหมายที่โรงเรียน ได้กำหนดไว้

ด้วยเหตุผลและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการทำวิจัยที่จะเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเลือกใช้วิธีการสอนแบบโมเดลซิปปา(cippa model) เป็นรูปแบบการสอน เนื่องจากวิธีการจัดการเรียนรู้แบบซิปปานั้น เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม จนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ข้อดังนี้ 1. การสร้างความรู้ 2. การปฏิสัมพันธ์กับบุคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว 3.การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ทักษะการดำรงชีพ 4.การมีส่วนร่วมทางกาย 5.การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ผู้เรียนจะเริ่มการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามสภาพการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้ จะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับการปรับตัวของผู้เรียนและการเสริมแรงที่ได้รับจากผู้สอน ศาสตร์และศิลป์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ (2564) ทิศนา แขมมณี (2560) การจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีความสอดคล้องกับเรื่องประโยค เพื่อนำไป

พัฒนาตนเองให้เกิดประโยชน์ ในด้านการใช้คำ การเรียบเรียงคำ และการเรียนเรื่องประโยคต่าง ๆ โดยการจัดการเรียนด้วยรูปแบบซิปปาทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน เกิดความสนุกสนานในการเรียน พร้อมกับการเรียนรู้ไปในตัว

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา เป็นอย่างไร

1.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

1.3.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

1.4 สมมุติฐานในการวิจัย

1.4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยาหลังจากจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบซิปปา สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

1.4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา อยู่ในระดับมาก

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 มีทั้งหมด 4 ห้อง จำนวน 125 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง(Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

3. เนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

3.1 เนื้อหาที่ใช้สอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

3.2 ตัวชี้วัด ม.2/2 วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลา 12 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้)

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบโมเดลซิปปา

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายคำศัพท์เฉพาะขึ้นสำหรับการวิจัยดังต่อไปนี้

ประโยค หมายถึง ข้อความที่มีใจความครบบริบูรณ์ รู้ว่าใครทำอะไรในการเขียนสื่อสาร

จัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา หมายถึง การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งทางกาย สติปัญญา และสังคม มีลักษณะที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยนำแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ซึ่งมีกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การทบทวน/ตรวจสอบความรู้เดิม
2. การแสวงหาความรู้ใหม่
3. การศึกษาและสร้างความเข้าใจข้อมูลความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม
4. แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม
5. การสรุปและจัดระเบียบความรู้
6. การปฏิบัติ/การแสดงผลงาน
7. การประยุกต์ใช้ความรู้

แผนการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา หมายถึง การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบและกระบวนการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเพื่อเป็นไปตามกระบวนการพัฒนาผู้เรียนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาทั้ง 7 ขั้นตอน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถด้านสติปัญญาของนักเรียนแต่ละบุคคลซึ่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น รวม 4 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาเพื่อวัดความรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน ในงานวิจัยนี้จะเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องประโยค

แบบสอบถามความคิดเห็น หมายถึง แบบสอบถามที่ให้นักเรียนลงคะแนนในระดับความพึงพอใจหลังจากที่มีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งแบบสอบถามความคิดเห็นนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยาที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบผลการเรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา
2. เป็นแนวทางในการนำกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปาไปใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเนื้อหาอื่น
3. ได้ทราบผลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา
4. สถานศึกษาได้รับการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่อไป

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง“การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนศรีชมภูวิทยา

2.2 ประโยค

2.3 แนวคิด ทฤษฎีการสอนแบบโมเดลซิปปา

2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8 สภาพพื้นที่ในการวิจัย

2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนศรีชมภูวิทยา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยแบ่งออกเป็น 4 ช่วง ได้แก่ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเดียวกันตามรายละเอียดดังนี้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนต้องมีคุณภาพตามกำหนด 1) อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผลลำดับเหตุการณ์คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจาเรื่องที่อ่านได้เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน 2) มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดเขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน 3) เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด 4) สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค

มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำแต่งประโยคต่าง ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้หมดสมกับกาลเทศะ 5) เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้า เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนต้องมีคุณภาพตามกำหนด 1) อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำคำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงรวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่านและเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน 2) มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดเขียนสะกดคำแต่งประโยคและเขียนข้อความตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียนเขียนเรียงความย่อความจดหมายส่วนตักรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน 3) พูดแสดงความรู้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดูรวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผลพูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจพูดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนาและพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผลรวมทั้งมมารยาทในการดูและพูด 4) สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำสำนวนคำพังเพยและสุภาษิตรู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาและกาพย์ยานี 11 5) เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้านร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนต้องมีคุณภาพตามกำหนด 1) อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อ เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้วิเคราะห์ วิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่านรวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน 2) เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงงาน 3) พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันพูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบมีศิลปะในการพูดพูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตาม

วัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือรวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด4) เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติในภาษาไทวิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูดภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการกึ่งทางการและไม่เป็นทางการและแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์และโคลงสี่สุภาพ 5) สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญวิถีชีวิตไทยและคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยานพร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6นักเรียนต้องมีคุณภาพตามกำหนด 1) อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ผ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความและเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียนและพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และนำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน 2) เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึกรายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิงผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง 3)ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูมีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะ โต้แย้ง โน้มน้าวและเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผลรวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด 4) เข้าใจธรรมชาติของภาษาอิทธิพลของภาษาและลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่าย และฉันท์ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการ สร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 5) วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าในลักษณะเด่นของวรรณคดีภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทยประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้แก่

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงการเขียนเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภามา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. สร้างคำในภาษาไทย	- การส้รางคำสมาส
	2. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และ ประโยคซ้อน	-ลักษณะของประโยคในภาษาไทย -ประโยคสามัญ -ประโยครวม -ประโยคซ้อน
	3.แต่งบทร้อยกรอง	-กลอนสุภาพ
	4.ใช้คำราชาศัพท์	-คำราชาศัพท์
	5.รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศ	-คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

ที่มา : ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช,2551

คุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจาก สิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและ ความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

2. เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับ ภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โยษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียน วิเคราะห์

วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงงาน

3. พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิด ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลนำเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาสีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยค รวมประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

5. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านวิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
   1.1 เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ
   1.2 ธำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย
   1.3 ศรัทธา ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามหลักศาสนา
   1.4 เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
   2.1 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อคนเองทั้งกาย และวาจา ใจ
   2.2 ประพฤติตรงตามเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้ง กาย วาจา ใจ
3. มีวินัย
   3.1 ประพฤติตามข้อตกลงกฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม
4. ใฝ่เรียนรู้
   4.1 ตั้งใจเพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
   4.2 แสวงหาความรู้รู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนด้วยการ เลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
5. อยู่อย่างพอเพียง
   5.1 ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม
   5.2 มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
   6.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน
   6.2 ทำงานด้วยเพียรพยายามและอดหนเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย

7. รักความเป็นไทย

7.1 ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญูกตเวที

7.2 เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

7.3 อนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย

8. มีจิตสาธารณะ

8.1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

8.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

หลักสูตรโรงเรียนศรีชมภูวิทยา
โครงสร้างรายวิชาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับขั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนศรีชมภูวิทยามัธยมศึกษาตอนต้นรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ท 21101 ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต
ท 21102 ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ท 22101 ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต
ท 22102 ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ท 23101 ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต
ท 23102 ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต

รายวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

ท 20201 การเขียน	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต
ท 20202 การเขียนเชิงสร้างสรรค์	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต
ท 20203 เสริมทักษะภาษา	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 10 หน่วยกิต
ท 20204 วรรณกรรมภูมิปัญญา	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต
ท 20205 การอ่านงานเขียน	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต
ท 20206 วรรณคดีไทย	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท22102 ภาษาไทย 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 60 คาบ จำนวน 1.5 หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชา อ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรองได้ถูกต้อง จับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบาย รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่านและประเมินคุณค่า หรือแนวทางที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต มีมารยาทในการอ่านวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม ท่องจำ บทอาขยานและร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ พูดสรุปใจความสำคัญแสดงความคิดเห็นของเรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ ในการดำ เนินชีวิตในโอกาสต่าง ๆ เข้าใจการสร้างคำไทย ลักษณะของประโยคในภาษาไทย วิเคราะห์ โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวมและประโยคซ้อน การแต่งโคลงสี่สุภาพ การใช้คำ สำนวน สุภาษิต คำพังเพย คำที่นำมาจากภาษาต่างประเทศ เขียนบรรยายพรรณนา เรียงความ ย่อความ เขียนจดหมาย กิจธุระ วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความรู้ ความคิด และมีมารยาทในการเขียน

รหัสตัวชี้วัด ท 1.1 ม.2 /1 - ม.2/5 , ม.2/7 , ม.2/8 ท 2.1 ม.2/2 - ม.2/8 ท 3.1 ม.2/1 , ม.2/3 - ม.2/5 ท 4.1 ม.2/1 - ม.2/5 ท 5.1 ม.2/1 - ม.2/5

รวมทั้งหมด 28 ตัวชี้วัด

2.2 ประโยค

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยให้จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทย ซึ่งหลักการใช้ภาษาไทยนั้นสามารถจำแนกออกเป็นเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น เสียง พยางค์ คำ กลุ่มคำ หรือประโยค เป็นต้น ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหา เรื่อง ประโยค มาใช้ในการจัดการรเยนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามที่หลักสูตรกำหนด โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ความหมายของประโยค

กำชัย ทองหล่อ (2553) ให้ความหมายของประโยคว่า ประโยค คือ กลุ่มคำที่มีความเกี่ยวข้องกันเป็นระเบียบและมีเนื้อความครบบริบูรณ์โดยปรกติ ประโยคจะต้องมีบทประธานและบทกริยาหลัก

เปรมจิต ชนะวงศ์ (2538) ให้ความหมายของประโยคว่า ประโยค คือ ช่วงของข้อความช่วงหนึ่งที่มีความอันสมบูรณ์ประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้ความหมายของประโยคว่า ประโยค คือ คำพูดหรือข้อความที่ได้ความบริบูรณ์ตอนหนึ่งๆ เช่น ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม

พระยาอุปกิตศิลปะสาร (2548) ให้ความหมายของประโยคว่า ประโยคคือ ถ้อยคำที่มีเนื้อความครบบริบูรณ์ ประโยคหนึ่ง แบ่งออกเป็นสองภาค คือ ภาคประธานและภาคแสดง

กระทรวงศึกษาธิการ (2554) ให้ความหมายของประโยคว่า ประโยค คือข้อความที่สื่อสารได้เรื่องราว ทำให้รู้ว่าผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการบอกเล่าเรื่องอะไร โดยปรกติประโยคประกอบไปด้วยข้อความสองส่วน ได้แก่ นามวลี ทำหน้าที่เป็นภาคประธาน และกริยาวลี ทำหน้าที่เป็นภาคแสดง

หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3 (2561) ประโยค คือ หน่วยทางภาษาที่ประกอบด้วยคำหรือคำหลายคำเรียงต่อกันกรณีที่เป็นคำหลายคำเรียงต่อกัน คำเหล่านั้นต้องมีความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์กันอย่างใดอย่างหนึ่ง ประโยคเป็นหน่วยทางภาษาที่สามารถสื่อความได้ว่าเกิดอะไรขึ้น หรืออะไรมีสภาพเป็นอย่างไร โดยทั่วไปประโยคประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ นามวลีกับกริยาวลี ประโยคอาจมีเพียงกริยาวลีก็ได้ แต่จะมีเพียงนามวลี โดยทั่วไปประโยคประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ นามวลี ทำหน้าที่ ประธาน กับ กริยาวลี ทำหน้าที่ ภาคแสดง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พ่อเหนื่อย พ่อ เป็น ประธาน (นามวลี) เหนื่อย เป็น ภาคแสดง (กริยาวลี)

คนไทยควรมีวินัย คนไทย เป็น ประธาน(นามวลี) ควรมีวินัย เป็น ภาคแสดง (กริยาวลี)

ประธาน คือ นามวลีซึ่งอาจเป็นคำนามคำเดียวหรือคำนามกับส่วนขยาย มีความสัมพันธ์กับภาคแสดงในด้านวากยสัมพันธ์และความหมายในฐานะที่เป็นผู้แสดงกริยาอาการ ผู้แสดงสภาพ หรือเจ้าของคุณสมบัติ ส่วนภาคแสดง คือกริยาวลีที่แสดงกิริยาอาการ สภาพ หรือคุณสมบัติของประธาน ภาคแสดงจะต้องมีคำกริยาอยู่ด้วยเสมอ และอาจมีหน่วยกรรม หน่วยเติมเต็ม หรือหน่วยขยายก็ได้

กล่าวโดยสรุป ประโยค คือ ข้อความที่มีใจความสมบูรณ์ ซึ่งมีภาคประธานและภาคแสดงหรืออาจจะมีส่วนขยายหรือหน่วยขยายก็ได้

2.2.2 ชนิดของประโยค

ประโยคในภาษาไทยที่แบ่งตามโครงสร้างของประโยค

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและบทความของนักวิชาการหลายท่านที่เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปความรู้สร้างความเข้าใจเพื่อนำไปใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ โดยมีเนื้อหาที่ศึกษามาดังนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 แบ่งประโยคตามโครงสร้างของประโยคได้เป็น 3 ชนิด

1. ประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน

ประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน คือ ประโยคที่ประกอบด้วยคำนามหรือนามวลี ทำหน้าที่ประธานกับคำกริยาหรือกริยาวลี ทีหน้าที่ภาคแสดง ประโยคสามัญจะต้องไม่มีคำเชื่อมและไม่มีประโยคย่อยหรืออนุประโยคมาเป็นส่วนขยาย อาจเป็นประโยคที่มีคำกริยาเพียงคำเดียวหรือหลายคำก็ได้

1.1 ประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐานที่มีคำกริยาเพียงคำเดียว

เช่น นกบิน นก อยู่ในภาคประธาน เป็นคำนาม ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค

บิน อยู่ในภาคแสดง เป็นคำกริยา ทำหนี้ที่เป็นกริยาของประโยค

1.2 ประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐานที่มีคำกริยาหลายคำ เช่น

- มีคำกริยา 2 คำ

น้องชอบเล่นตุ๊กตา น้อง อยู่ในภาคประธาน เป็นคำนาม ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค

ชอบ,เล่น อยู่ในภาคแสดง เป็นคำกริยา ๒ คำ ช้อนกันทำหน้าที่เป็นกริยาของประโยค

ตุ๊กตา อยู่ในภาคแสดง เป็นคำนาม ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค

- มีคำกริยา 3 คำ

พวกเราเดินไปกินข้าว พวกเรา อยู่ในภาคประธาน เป็นคำสรรพนามทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค เดิน,ไป,กิน อยู่ในภาคแสดง เป็นคำกริยา 3 คำ ซ้อนกัน ทำหน้าที่กริยาของประโยค
ข้าว อยู่ในภาคแสดง เป็นคำนาม ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค
คำกริยาที่ซ้อนกันหลายคำอาจเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่าเป็น **กลุ่มคำกริยา**

2. ประโยครวม

ประโยครวม คือ ประโยคย่อยที่ตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปมารวมเป็นประโยคเดียวกัน โดยใช้คำเชื่อม และ แต่ หรือ ทำหนี้ที่เชื่อมประโยค เช่น

- ณเดชน์แสดงละครและร้องเพลงประกอบละครเอง

ประโยคนี้ประกอบด้วยประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน 2 ประโยค คือ

ประโยคที่ 1 ณเดชน์แสดงละคร

ประโยคที่ 2 ร้องเพลงประกอบละครเอง (ละประธาน คือ ณเดชน์) มี และ เป็นคำเชื่อม

- พี่ชายจะไปว่ายน้ำและน้องสาวก็จะไปด้วย

ประโยคนี้ประกอบด้วยประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน 2 ประโยค คือ

ประโยคที่ 1 พี่ชายจะไปว่ายน้ำ

ประโยคที่ 2 น้องสาวก็จะไปด้วย (ละกริยา คือ ว่ายน้ำ) มี และ เป็นคำเชื่อม

- ฉันไปซื้อกับข้าวแต่ร้านปิด

ประโยคนี้ประกอบด้วยประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน 2 ประโยค คือ

ประโยคที่ 1 ฉันไปซื้อกับข้าว

ประโยคที่ 2 ร้านปิด

มี แต่ เป็นคำเชื่อม

- พ่อชอบหมาแต่แม่ไม่ชอบ

ประโยคนี้ประกอบด้วยประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน 2 ประโยค คือ

ประโยคที่ 1 พ่อชอบหมา

ประโยคที่ 2 แม่ไม่ชอบ (ละกรรม คือ หมา)

มีแต่เป็นคำเชื่อม

- เธอชอบเล่นดนตรีหรือชอบเล่นกีฬา

ประโยคนี้ประกอบด้วยประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน 2 ประโยค คือ

ประโยคที่ 1 เธอชอบเล่นดนตรี

ประโยคที่ 2 ชอบเล่นกีฬา (ละประธาน คือ เธอ)

มี หรือ เป็นคำเชื่อม

- ลุงอ่านหนังสือพิมพ์หรือดูโทรทัศน์

ประโยคนี้ประกอบด้วยประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน 2 ประโยค คือ

ประโยคที่ 1 ลุงอ่านหนังสือพิมพ์

ประโยคที่ 2 ดูโทรทัศน์ (ละประธาน คือ ลุง)

มี หรือ เป็นคำเชื่อม

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าประโยครวมสามารถละประธาน ละกริยา หรือละกรรมได้ ในกรณีที่ประโยคย่อยทั้ง 2 ประโยคในประโยครวมนั้นมีประธาน กริยา หรือกรรม ร่วมกัน

3. ประโยคซ้อน

ประโยคซ้อน คือ ประโยคที่มีประโยคหลักกับอนุประโยคประกอบกัน และตั้งมีคำเชื่อมอนุประโยค เป็นตัวเชื่อม คำเชื่อมอนุประโยค เช่นคำว่า ที่ ซึ่ง อัน ว่า อนุประโยคจะใช้เป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยคซ้อน หรือใช้ขยายส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยคซ้อนก็ได้ เช่น

- พยานที่ให้การในศาลวันนั้นให้การเท็จ

พยานที่ให้การในศาลวันนั้น เป็นประธานของประโยคซ้อน

ให้การเท็จ เป็นภาคแสดงของประโยค

ประโยคนี้ประกอบด้วยประโยคหลักและอนุประโยค คือ

ประโยคหลัก พยานให้การเท็จ

อนุประโยค ที่ให้การในศาลวันนั้น ทำหน้าที่ขยายประธานของประโยคหลัก คือ พยาน มี ที่ เป็นคำเชื่อมอนุประโยค

- บุคคลผู้มีความซื่อสัตย์เป็นบุคคลน่านับถือ

บุคคลผู้มีความซื่อสัตย์ เป็นประธานของประโยคซ้อน

เป็นบุคคลน่านับถือ เป็นภาคแสดงของประโยคซ้อน

ประโยคนี้ประกอบด้วยประโยคหลักและอนุประโยค คือ

ประโยคหลัก บุคคลเป็นบุคคลน่านับถือ

อนุประโยค ผู้มีความซื่อสัตย์ ทำหน้าที่ขยายประธานของประโยคหลัก คือ บุคคลมี ผู้ เป็น คำเชื่อมอนุประโยค

- เราไม่ควรยึดติดกับสิ่งของอันเป็นที่รัก

เรา เป็นประธานของประโยคซ้อน

ไม่ควรยึดติดกับสิ่งของอันเป็นที่รัก เป็นภาคแสดงของประโยคซ้อน

ประโยคนี้ประกอบด้วยประโยคหลักและอนุประโยค คือ

ประโยคหลัก เราไม่ควรยึดติดกับสิ่งของ

อนุประโยค อันเป็นที่รัก ทำหน้าที่ขยายกรรมของประโยคหลัก คือ สิ่งของ มี อัน เป็นคำเชื่อมอนุประโยค

- พวกเราได้ข่าวว่าเกิดอุบัติเหตุหน้าโรงเรียนเมื่อเช้านี้

พวกเรา เป็นประธานของประโยคซ้อน

ได้ข่าวว่าเกิดอุบัติเหตุหน้าโรงเรียนเมื่อเช้านี้ เป็นภาคแสดงของประโยคซ้อน

ประโยคนี้ประกอบด้วยประโยคหลักและอนุประโยค คือ

ประโยคหลัก พวกเราได้ข่าว

อนุประโยค ว่าเกิดอุบัติเหตุหน้าโรงเรียนเมื่อเช้านี้ ทำหน้าที่ขยายกรรมของประโยคหลัก คือ ข่าว มี ว่า เป็นคำเชื่อมอนุประโยค

บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3 (2561) จำแนกประโยคตามตามโครงสร้างเป็นการจำแนกประโยคโดยพิจารณาจากลักษณะเฉพาะของส่วนประกอบของประโยค ลักษณะการเชื่อมประโยคย่อย เข้าเป็นประโยคเดียวกันซึ่งมีขนาดใหญ่กว่า ประโยคแบ่งตามโครงสร้างได้เป็น 3 ชนิด ได้แก่ ประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน ประโยคซ้อน และประโยครวม

ประโยคในภาษาไทยแบ่งตามโครงสร้างได้แก่

1. ประโยคสามัญ

ประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน คือประโยคที่ประกอบด้วยนามวลีทำหน้าที่ประธานกับกริยาวลีทำหน้าที่ภาคแสดง ประโยคสามัญต้องไม่มีอนุประโยคเป็นส่วนขยาย และไม่มีคำเชื่อมกริยา คำเชื่อมกริยาวลี หรือคำเชื่อมประโยค ประโยคสามัญแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเดียวกับประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเรียงกันโดยไม่มีคำเชื่อมวลีเท่านั้น

2. ประโยคซ้อน

ประโยคซ้อน คือ ประโยคที่ประกอบไปด้วยประโยคหลักกับอนุประโยค ประโยคหลักหรือมุขยประโยค คือประโยคที่มีอีกประโยคหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประโยค ได้แก่ เป็นประธาน เป็นหน่วยเติมเต็ม หรือเป็นส่วนขยาย

อนุประโยค คือ ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำเชื่อมอนุประโยคทำหน้าที่ได้อย่างนามวลี คือ เป็นประธาน กรรม หน่วยเติมเต็ม หรือขยายส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค หรือทำหน้าที่อย่างวิเศษณ์วลี คือ ทำหน้าที่ขยายกริยา

3. ประโยครวม

ประโยครวม คือ ประโยคย่อยตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปมารวมเข้าเป็นประโยคเดียวกัน ประโยคย่อยนั้นอาจเป็นประโยคสามัญหรือประโยคซ้อนก็ได้ และต้องมีคำเชื่อมสมภาค และ และก็ แต่ ทว่า หรือ ทำหน้าที่เชื่อมประโยคย่อยที่มารวมกันนั้น

วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ประโยคแบ่งตามโครงสร้างเป็น 3 ชนิด ได้แก่ ประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน ประโยคซ้อน และประโยครวม

1. ประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน คือ ประโยคทีมีโครงสร้างพื้นฐานที่สุด เป็นประโยคที่ไม่มีประโยคย่อยหรือประโยคเล็ก ๆ หลายประโยคมาประกอบกัน ไม่มีประโยคเล็ก ๆ มาเป็นส่วนหนึ่งของประโยค ในประโยคสามัญส่วนประกอบที่มีคำกริยาเป็นหลักหรือกริยาวลีอาจเป็นคำกริยาเพียงคำเดียวหรือคำกริยาหลายๆคำกันไปก็ได้

2. ประโยคซ้อน คือ ประโยคที่มีประโยคเล็ก ๆ ประกอบอยู่ด้วยประโยคเล็ก ๆ มีคำเชื่อม เช่น ที่ ซึ่ง อัน นำหน้า คำเชื่อมเหล่านี้รวมกับประโยคเล็ก ๆ เรียกว่า อนุประโยค คำเชื่อมเหล่านี้จึงเรียกว่า คำเชื่อมอนุประโยคในประโยคซ้อนต้องมีอนุประโยคอยู่ด้วยเสมอ อนุประโยคอาจใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยคซ้อน หรือใช้ขยายส่วนใดส่วนหนึงของประโยคซ้อนก็ได้

3. ประโยครวม คือ ประโยคที่รวมประโยคเล็ก ๆ หลายประโยคเข้าเป็นประโยคเดียวกัน ประโยคเล็กที่เป็นส่วนหนึ่งของประโยครวมเรียกว่า ประโยคย่อย ประโยคย่อยรวมเข้าเป็นประโยครวมโดยใช้คำ และ แต่ หรือ เป็นคำเชื่อม ประโยคย่อยเหล่านั่นเข้าด้วยกัน ประโยครวมอย่างง่ายจึงมีโครงสร้างดังนี้

ประโยคย่อย +คำเชื่อมประโยค+**และ แต่ หรือ** +ประโยคย่อย

กำชัย ทองหล่อ (2552) ได้แบ่งชนอดของประโยคออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. เอกรรถประโยค คือประโยคสามัญที่มีบทกริยาสำคัญเพียงบทเดียวและเป็นกระแสความเดียวที่มีความครบบริบูรณ์

2. อเนกรรถประโยค คือ ประโยคใหญ่ที่มีใจความสำคัญอย่างน้อย 2 ใจความรวมกันและใจความสำคัญนั้น ๆ จะต้องมีลักษณะเป็นประโยคโดยมีสันธาน เป็นบทเชื่อมหรือ ละสันธานไว้ ในฐานเข้าใจ ทั้งนี้อเนกรรถประโยคสามารถจำแนกออกเป็น 4 ชนิดย่อย คือ อันวยเนกรรถประโยค ประโยคที่มีเนื้อความ ตามกัน ประโยคหน้าและประโยคหลัง ที่นำมารวมกันนั้น มีเนื้อความที่คล้อยตามไปในแนวเดียวกันไม่ขัดแย้งกัน พยติเรกาเนกรรถประโยค คือ อเนกรรถประโยค ที่มีเนื้อความท่อนหน้ากับท่อนหลังขัดแย้งกัน วิกัลป์ปาเนกรรถประโยค คือ อเนกรรถประโยคที่มีเนื้อความให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ประโยคชนิดนี้ ต้องการเนื้อความ ท่อนหน้า หรือท่อนหลังเพียงท่อนเดียว เหตวาเนกรรถประโยค คืออเนกรรถประโยคที่มีเนื้อความ ท่อนหน้าเป็นเหตุ ท่อนหลังเป็นผล

3. สังกรประโยค คือประโยคที่มีประโยคเล็กตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปรวมกันแต่มีประโยคหัวหน้าหรือประโยคกลักทีมีใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว นอกนั้นเป็นประโยคเล็กที่ทำหน้าที่แต่งหรือประกอบประโยคหลัก ทั้งนี้สังกรประโยค มีลักษณะต่างกับอเนกรรถประโยค คือ ประโยคเล็กของสังกรประโยค มีใจความสำคัญแต่เพียงประโยคหัวหน้าประโยคเดียว ส่วนประโยคเล็กของอเนกรรถประโยค มีใจความสำคัญด้วยกันทุกประโยค โดยประโยคเล็กทั้งสองประโยค คือ มุขยประโยค ประโยคหัวหน้า หรือประโยคหลัก นับเป็นประโยคสำคัญซึ่งขาดไม่ได้ และมีเพียงประโยคเดียว ต่อหนึ่งสังกรประโยคเท่านั้น และอนุประโยคคือประโยคเล็กที่ทำหน้าที่แต่งมุขยประโยคให้ได้ความดีขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ นามานุประโยค อนุประโยค คุณานุประโยค

กล่าวโดยสรุป ประโยคในภาษาไทยแบ่งตามโครงสร้างของประโยคที่ได้ศึกษามานั้น มี 3 ชนิด ดังนี้

1.สามัญหรือประโยคพื้นฐานซึ่งเป็นประโยคที่มีกริยาสำคัญเพียงตัวเดียวและมีใจความสำคัญเพียงใจความเดียวเป็นประโยคที่ไม่มีตัวเชื่อม ทั้งนี้ประโยคสามัญสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ ประโยคสามัญที่มกริยาตัวเดียว และประโยคสามัญที่มีกริยาหลายตัว

2. ประโยคซ้อน คือประโยคใหญ่ที่มีตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปมารวมกันโดยมีประโยคหลักซึ่งเป็นประโยคที่มีใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว ซึ่งจะขาดไม่ได้และประโยคย่อยซึ่งเป็นประโยคที่ทำหน้าที่เพิ่มเติมให้ประโยคหลักมีความหนักแน่นและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. ประโยครวม คือ ประโยคที่เกิดจากการนำประโยคสามัญตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปมารวมเป็นประโยคเดียว โดยมีคำสันธานเป็นคำเชื่อม ให้ 2 ประโยคติดต่อกันเป็นประโยคเดียวกัน ได้แก่ และ และก็ แต่ ทว่า แต่ทว่า หรือฯลฯ ซึ่งทำหน้าที่เชื่อมประโยค และยังสามารถจำแนกได้อีกว่าประโยครวมที่แบ่งตามเจตนา มี 4 ชนิดคือ ประโยคที่มีใจความคล้อยตามกัน ประโยคที่มีใจความขัดแย้งกัน ประโยคที่มีใจความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่งและประโยคใจความที่เป็นเหตุเป็นผลกัน

2.3 แนวคิด ทฤษฎีการสอนแบบโมเดลซิปปา

2.3.1 ความเป็นมาและความหมายวิธีการสอนแบบโมเดลซิปปา

รูปแบบซิปปา (CPPA Mode) ผู้พัฒนาต้นแบบคือ รองศาสตราจารย์ ดร. ทิศนา แขมมณี (2548) อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า คำว่า "CPPA"ได้มาจากตัวย่อของคำสำคัญซึ่งใช้เป็นแนวคิดหลักในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ชื่อภาษาไทยว่า "การจัดการเรียนการสอนแบบประสาน 5 แนวคิดหลัก" หรืออาจเรียกสั้นๆ รำ "การจัดการเรียนแบบ 5 ประสาน" รวมทั้งหน่วยงานทางการ

ความเป็นมาและความหมายของการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ทิศนา แขมมณี (2553) กล่าวว่า แนวคิดการจัดการเรียนการสอบโดยยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลางมีที่มาจากแนวคิดทางการศึกษาของ จอห์น คิวฮอี้(John Dewey) ซึ่งเป็นต้นคิดในเรื่อง ของ "การเรียนรู้โดยการกระทำ" (Learning by Doing) เป็นแนวคิดที่แพร่หลายและได้รับการ ยอมรับทั่วโลกมานานแล้ว การจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติโดยเปลี่ยน บทบาทจาก "ผู้รับ" มาเป็น "ผู้เรียน" และบทบาทของ " ครู" เป็น ผู้ถ่ายทอดข้อมูลมาเป็น "ผู้จัด ประสบการณ์การเรียนรู้" ให้ผู้เรียนได้ปรับบทบาทนี้เท่ากับเป็นการเปลี่ยนจุดการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเป็นกรจัดการเรียนการสอบที่ยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้ง โดย คำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนควรจะได้รับ และมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่าง ตื่นตัวและได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ อันจะนำผู้เรียนไปสู่การเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงการจัดการ เรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือเป็นผู้ที่มีบทบาทหสำคัญในการเรียนรู้ สามารถทำได้หลาย แบบหลายลักษณะแตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นแนวคิดหรือหลักการที่สมารถนำไปประยุกใช้ได้ในหลายลักษณะ สามารถขยาย/ผลิตเป็นรูปแบบและ กระบวนการต่าง ๆ ที่หลากหลายได้ ซึ่งแม้ว่าจะใช้กระบวนการหรือวิธีการที่ดูแตกต่างกันไป แต่หาก วิธีการและกระบวนการนั้นช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัว และผู้เรียนได้สร้างความหมายของสิ่งที่เรียนรู้จนเกิดเป็นความเข้าใจที่แท้จริงก็ถือว่าการสอนนั้น ๆ เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิด โอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมและเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างมีความสุขโดยครูรู้สอนต้องลดบทบาทและปรับเปลี่ยนกระบวนการของตนจากการเป็นผู้บอกความรู้ให้แก่ผู้เรียนมาเป็น ผู้สนับสนุน ผู้ขี้แนะ ที่ปรึกษาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุดตมศักยภาพของแต่ละบุคคล จัดประสบการณ์ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ค้นพบคำตอบด้วยตนเองโดยมีครูและนักเรียนร่วมกับบอก แหล่งความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาท

ดังนั้น นักเรียนจึงกลายเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน เพราะบทบาทการเรียนรู้ ส่วนใหญ่อยู่ที่ตัวนักเรียนเป็นสำคัญ รูปแบบการเรียนกาสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง :ซิปปาโมเดล (CIPPA Model) หรือรูปแบบการประสานห้าแนวคิด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง (C) โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว (I) ผ่านกิจกรรมหลากหลายที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวในการเรียนรู้ (P) และช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระควบคู่ไปกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process) รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกฝนการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะกระบวนการนั้น ๆ จนเกิดเป็นความสามารถนำไปใช้ใน

ชีวิตประจำวัน โดยทิศนา แขมมณี ได้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้ใช้แนวคิดทางการศึกษาต่าง ๆ ในการสอน และพบว่าแนวคิดจำนวนหนึ่งสามารถใช้ได้ผลดีตลอดมา จึงได้นำแนวคิด เหล่านั้นมาประสานกัน ทำให้เกิดเป็นแบบแผนชั้นจาก 5 แนวคิด โดยพื้นฐานมาจาก ทฤษฎีที่สำคัญ 2 ทฤษฎี ได้แก่ 1) ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ (Human Development) 2) ทฤษฎีการเรียนรู้จาก ประสบการณ์ (Experiential Learning) แนวคิดทั้ง 5 ของการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปามีดังนี้ 1. แนวคิดการสร้างความรู้ (Constructivism of Knowledge) 2. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning) 3. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness) 4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) 5. แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

2.3.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism of knowledge)

ทิศนา แขมมณี (2553) กล่าวว่า หลักการสร้างความรู้หมายถึง การให้ผู้เรียน สร้างความรู้ตามแนวคิดการสร้างความรู้ซึ่งเชื่อว่า การเรียนรู้เป็นประสบการณ์เฉพาะตนในการสร้างความหมายของสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาลสร้างความรู้ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง ซึ่งการที่ผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างความรู้ด้วยตนเองนี้เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญาในกระบวนการเรียนรู้ ความรู้จึงเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยตนเอง สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้งอกงามขึ้นไปได้เรื่อย ๆ โดยอาศัยกระบวนการพัฒนาโครงสร้างความรู้ภายในของบุคคล และการรับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว การสร้างความรู้จะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ คือ จุดมุ่งหมายหรือความต้องการของผู้เรียน ความรู้เดิมหรือสิ่งที่มีอยู่เดิมของผู้เรียน และสาระหรือสิ่งใหม่ที่จะเรียนรู้ สามารถ อธิบายในอีกนัยหนึ่งได้ว่า โครงสร้างทางสติปัญญาของผู้เรียนประกอบไปด้วยโครงสร้างทางสติปัญญาของผู้เรียนประกอบไปด้วยโครงสร้างความรู้ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนและขยายออกไปได้โดยอาศัยองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ประการคือ 1) ความรู้ เดิม หรือโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่ 2) ความรู้ใหม่ ได้แก่ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ ความรู้สึก ประสบการณ์ใหม่ๆที่บุคคลรับเข้าไป 3) กระบวนการทางสติปัญญา ได้แก่ กระบวนการทางสมอง ที่ใช้ในการทำความเข้าใจความรู้ที่รับมาและใช้ในการเชื่อมโยงและปรับความรู้เดิมและความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน ตามแนวคิดข้างต้นการเรียนรู้เกิดขึ้นได้มีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้รับข้อมูลประสบการณ์ ใหม่ๆ เข้ามา และมีโอกาสได้ใช้กลั่นกรองข้อมูล ความรู้ด้วยตนเองกระบวนการสร้างความรู้นี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเองอันจะส่งผลถึงความเข้าใจและการคงความรู้นั้น

สุมาลี ชัยเจริญ (2557) กล่าวว่า การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ เป็นกลยุทธ์ทางการเรียนการสอนที่ให้ความสนใจกับประสบการณ์ตามสภาพจริง (Authentic experience) ที่ช่วยสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายมากกว่าการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมที่มองว่า คามรู้เป็นสิ่งที่คงที่เป็นสิ่งจริงแท้แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลง จึงมุ่งเน้นการถ่ายทอดจดจำโครงสร้างของ ความรู้ที่มีลักษณะเป็นแบบเดียวกัน ในการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นการถ่ายทอดทฤษฎีและ หลักการข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในตำรา ซึ่งส่งผลที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ปราศจากบริบท (Decontextualization of learning) อาจไม่สมารถทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ได้เพราะความหมายถูกสร้างขึ้นตามประสบการณ์ของตนเองในแต่ละบุคคล เงื่อนไขของการเรียนรู้ตามแนวคิด Constructivism อาจสรุป

ได้ดังนี้ 1)การเรียนรู้เป็นกระบวนการลงมือกระทำ (Active process) ที่เกิดขึ้นในแต่ละ 2) ความรู้ต่าง ๆ จะถูกสร้างขึ้นด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ กับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่ดีอยู่แล้ว รวมทั้งประสบการณ์เดิมสร้างความหมายในการเรียนรู้ของตนเองความรู้และความเชื่อที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลจะเกิดขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและขนบธรรมเนียมประเพณี และประสบการณ์ขอบผู้เรียนจะถูกนำมาเป็นพื้นฐานในการคิดตัดสินใจและ จะมีผลโดยตรงต่อการสร้างความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่ หรือการเรียนรู้นั่นเอง

ความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดการส้รางความรู้ (Constructivism) จึงเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้ชัดเจนขึ้น โดยการให้ผู้เรียนได้คิดได้ ร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการที่สำคัญดังนี้

1 ให้ผู้เรียนทบทวนความรู้เดิม

2. ให้ผู้เรียนได้รับหรือค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

3. ให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์เองและโดยใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ

4. ให้ผู้เรียนได้สรุปและจัดระเบียบความรู้/ข้อมูล จัดโครงสร้างความรู้ด้วยตนเอง

5.ให้ผู้เรียนได้แสดงออกในสิ่งที่เรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างหลากหลาย

กระบวนการดังกล่าว หากเป็นไปด้วยการเริ่มของผู้เรียนเอง กล่าวคือ ผู้เรียนเป็นผู้ริ่เริ่มการแสวงหา ศึกษา คิดวิเคราะห์ สร้างความหมาย และจัดระเบียบความรู้ด้วยตนเอง การส้รางความรู้นั้นก็จะยิ่งมีความหมายต่อผู้เรียนมากขึ้นความรู้นั้นก็จะยิ่งมีความหมายต่อผู้เรียนมากขึ้น

ฆนัท ธาตุทอง (2559) ได้เสนอการนำทฤษฎี การสร้างองค์ความรู้ไปใช้ในการเรียนการสอน สามารถทำได้หลายประเภทดังนี้

1. ตามทฤษฎีการสร้าความรู้ ผลยองการเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้า ความรู้ (process of knowledge construction) และการตระหนักในกระบวนการนั้น (reflexive awareness of that process) เป้าหมายการเรียนรู้จะต้องมาจากการปฏิบัติวานจริง authentic tasks) ครูจะต้องเป็นตัวอย่างและฝึกฝนกระบวนการเวียนรู้ให้ผู้เขียนเห็น ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

2. เป้าหมายของการสอนจะเปลี่ยนจากการถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้รับสาระความรู้ที่แน่นอนตายตัว ไปสู่การสาธิตกระบวนการแปลและสร้างความหมายที่หลากหลาย การเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ จะต้องให้มีประสิทธิภาพถึงขั้นทำได้และแก้ปัญหางริงได้

3. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนจะเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนรู้อย่างตื่นตัว (active) ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้จัดกระทำกับข้อมูลหรือประสบการณ์ต่าง ๆ และจะต้องสร้างความหมายให้กับสิ่งด้วยตนเอง โดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบริบทจริง ซึ่งไม่ได้หมายความว่าผู้เรียนจะต้อง สถานที่จริงเสมอไป แต่อาจจัดเป็นกิจกรรมที่เรียกว่า "Physical knowledge activities" ซึ่งเป็น กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นของจริง และมีความสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนโดยผู้เรียนสามารถจัดกระทำ ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ ทดลอง ลองผิดลองถูกกับสิ่งนั้น ๆ จนเกิดความรู้ความเข้าใจขึ้น ดังนั้นความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจาก กระบวนการคิดการจัดกระทำกับข้อมูล มิใช่เกิดขึ้นได้ง่ายๆ จากการได้รับข้อมูลหรือมีข้อมูลเพียงเท่านั้น ในการจัดการเรียนการสอนครูต้องพยายามสร้างบรรยากาศทางสังคมจริยธรรม ให้เกิดขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียน

จะต้องมีโอกาสเรียนรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่ง ทางสังคมถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างความรู้เพราะลำพังกิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายที่ ครูจัดให้หรือผู้เรียนแสวงหามาเพื่อการเรียนรู้ไม่เป็นการเพียงพอ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และบุคคลอื่น ๆ จะ ช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนกว้างขึ้น ซับซ้อนขึ้น และหลากหลายขึ้น

4. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่โดยผู้เรียนจะนำ ตนเองและควบคุมตนเองในการเรียนรู้ เช่น ผู้เรียนจะเป็นผู้เลือกสิ่งที่ต้องการเรียนเอง ตั้งกฎระเบียบ เอง แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเอง ตกลงกันเมื่อเกิดความขัดแย้งหรือมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เลือก ผู้ร่วมงานได้เอง และรับผิดชอบในการดูแลรักษาห้องเรียนร่วมกัน

5. ในการเรียนการสอนแบบสร้างความรู้ ครูจะมีบทบาทแตกต่างไปจากเดิม คือ จากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และควบคุมการเรียนรู้ เปลี่ยนไปเป็นการให้ความร่วมมือ อำนวยความ สะดวกและช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ คือ การสอนจะต้องเปลี่ยนจาก "instruction" ไปเป็น "construction"คือ เปลี่ยนจาก "การให้ความรู้" ไปเป็น "การให้ผู้เรียนสร้างความรู้" ของครูก็คือจะต้องทำหน้าที่ช่วยสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดแก่ผู้เรียน จัดเตรียมกิจกรรมการเรียน ตรงกับความสนใจของผู้เรียน ดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปในทางที่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ให้ คำปรึกษาแนะนำทั้งทางด้านวิชาการและด้านสังคมแก่ผู้เรียน ดูแสให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหา และ ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนั้นครูยังต้องมีความเป็นประชาธิปไตยและมีเหตุผลใน การสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วย

6. ในด้านการประเมินผลการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองนี้ ขึ้นกับความสนใจและการสร้างความหมายที่แตกต่างกันของบุคคล ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจึงมีลักษณะหลากหลาย ดังนั้น การประเมินผลจึงจำเป็นต้องมีลักษณะเป็น "goal free evaluation" ซึ่งก็หมายถึงการประเมินตามจุดมุ่งหมายในลักษณะที่ยืดหยุ่นกันไปในแต่ละบุคคล หรืออาจใช้วิธีการที่เรียกว่า "socially negotiated goa l" และการประเมินควรใช้วิธีการหลากหลาย ซึ่งอาจเป็นการประเบินจากเพื่อน แพ้มผลงาน (portfolio) รวมทั้งการประเมินตนเองด้วย นอกจากนั้น การวัดผลจำเป็นต้องอาศัยบริบทจริงที่มีความซับซ้อนเช่นเดียวกับการจัดการเรียนการ สอนที่ต้องอาศัยบริบท กิจกรรม และงานที่เป็นจริง การวัดผลจะต้องใช้กิจกรรมหรืองานในบริบทริง ด้วย ซึ่งในกรณีที่จำเป็นต้องจำสองของจริงมาก็ลามารถทำได้ แต่เกณฑ์ที่ใช้ควรเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในโลก ของความเป็นจริง (real world criteria) ด้วย

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructism) ผู้เรียนสร้างความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ เรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้สิ่งใหม่ขึ้นกับความรู้เดิมและความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบัน การมีปฏิสัมพันธ์ต่อสังคมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และการจัดสิ่งแวดล้อม กิจกรรมที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีการประยุกต์ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้มาใช้ใน การจัดการเรียนการสอน คือ การที่ครูสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนค้นพบเอง เป้าหมายของการสอนไม่ได้อยู่ที่การเพิ่มจำนวนความรู้ แต่อยู่ที่มีการเข้าใจและนำไปใช้ได้ ผู้สอนต้องให้เวลาผู้เรียนสำหรับการสร้างความรู้และการค้นพบด้วยตนเอง โดยที่ครูต้อง ประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริง

2.3.2 ความสำคัญของวิธีการสอนแบบโมเดลซิปปา

ทิศนา แขมมณี (2543) กล่าวว่า แนวคิดต่าง ๆทั้ง 5 แนวคิดของโมเดลซิปปาสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง พึ่งการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน บุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมากเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ นอกจากนั้นการเรียนรู้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องได้ดี หากนักเรียนอยู่ในสภาพที่มีความพร้อมในการรับรู้และเรียนรู้ มีประสาทการรับรู้ที่ตื่นตัว มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ หลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้มีคุณภาพได้

สรุป หลักการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลซิปปาคือ การยึดแนวคิด 5 แนวคิด

1. แนวคิดการสร้างความรู้
2. แนวคิดกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้
4. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้
5. แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนความรู้

จากการนำแนวคิดข้างต้นมาจัดการเรียนการสอนพบว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ครบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม เนื่องจากหลักการของโมเดลซิปปายึดหลักการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและได้เรียนรู้จากกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ร่วมกับการผลิตผลงาน ซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิด

2.3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

2.3.3.1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา

หลักการและแนวคิดดังกล่าว สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุดโดย ทิศนา แขมมณี (2548) อธิบายการ จัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลักซิปปา นี้สามารถใช้วิธีการและกระบวนการที่หลากหลาย ซึ่ง อาจจัดเป็นแบบแผนได้หลายรูปแบบ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปา ประกอบด้วยขั้นตอนใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะสอดคล้องกับหลักการ/แนวคิด CIPPA 5 ประการ ดังกล่าว ข้างต้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปา มี 7 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนสนองต่อหลักการและ จุดมุ่งหมายของการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนดังนี้

1.การทบทวนความรู้เดิม
2. แสวงหาความรู้ใหม่
3. เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม
4. แลกเปลี่ยนความรู้กับความเข้าใจกับกลุ่ม

5. การสรุปและจัดระเบียบความรู้

6.การปฏิบัติและ/หรือการแสดงความรู้และผลงานผู้เรียน

7. การประยุกต์ใช้ความรู้

ขั้นตอนที่ 1-7 ของรูปแบบการเรียนการสอนตามหลักปปาของรูปแบบการเรียน สอนตามหลัก:ซิปปา เป็นขั้นตอนที่จัดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับหลักชิปปา โดยขั้นที 1- 6 เป็นขั้นที่ต่อเนื่องกันของกระบวนการสร้างความรู้ (Construction of Knowledge) ซึ่งในแต่ละขั้นตอนมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันเพื่อการเรียน (Interaction) และฝึกฝนทักษะกระบวนการต่าง ๆ (process skills โดยขั้นตอนที่ 5 เน้นในเรื่องของการคิดวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ (process learning) ในขณะที่ขั้นตอนที่ 7 ให้ความสำคัญกับการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (application) โดยตรง สำหรับหลักการให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวนั้น (physical participation) จะสะท้อนให้เห็นในกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะหลากหลาย ช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวและตื่นตัวอยู่เสมอ นอกจากนี้หลังจากขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ อาจมีการนำเสนอผลงานจากการประยุกต์ใช้ความรู้อีกครั้งก็ได้ หรืออาจไม่มีการนำเสนอผลงานในขั้นที่ 6 แต่นำมารวมแสดงในตอนท้ายหลังขั้นการประยุกต์ใช้ก็ได้เช่นกัน กล่าวได้ว่า ขั้นตอนทั้ง 7 ขั้น มีคุณสมบัติตามหลักการชิปปา โดยขั้นตอนที่ 7 เป็นขั้นที่เน้นการนำความรู้ไปใช้ (application) เป็นพิเศษ ขั้นตอนทั้ง 7 ไม่จำเป็นต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในคาบใดคาบหนึ่งของการสอนอันที่จริงแล้วแต่ละขั้นใช้เวลามากน้อยแตกต่างกัน การดำเนินการครบทั้ง 7 ขั้น อาจต้องใช้เวลาหลายคาบต่อเนื่องกันไป รูปแบบนี้จึงเหมาะสมเป็นพิเศษสำหรับการเรียนการสอนที่เป็นหน่วยใหญ่ๆ การวิเคราะห์ความสอดคล้องของทักษะ 3R5 กับ 7C ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วย รูปแบบชิปปา สำหรับการศึกษายุคปัจจุบันให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพการศึกษาเพื่อเพิ่ม คุณภาพนักเรียนให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาท สำคัญโดยตรงต่อการจัดการเรียนรู้ จึงต้องเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้แก่นักเรียน โดย สุคนธ์ สินธพานนท์ (2558) ได้ศึกษาทักษะสำคัญที่ผู้เรียนพึงมีในศตวรรษ ที่ 21 และได้เสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ผู้สอนสามารถใช้คำถามฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หรือทักษะการแก้ปัญหา (C1: Critical Thinking & Problem Solving) เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดโดยการนำประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมของตนมาใช้ หรืออาจจะนำข้อความ บทความมาให้อ่าน แล้วเขียนคำตอบ (R2 (W) Rating R1: Reading) โดยเป็นการนำความรู้เดิมมาใช้ และอาจสร้างคำถามให้นักเรียนได้ใช้ทักษะเกี่ยวกับการคิดคำนวณ (R3: A)

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ผู้สอนกำหนดให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ใหม่ใน เรื่องที่จะเรียน ตามประเด็น/ขอบข่ายที่กำหนด ในขั้นนี้ผู้สอนสามารถฝึกผู้เรียนในด้านการอ่าน (RI Reading) การเขียน (R2 (W) Rating) การสืบค้นข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ และหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย (C6: Computing and Media Literacy) และยังต้องฝึกให้รู้เท่าทันสื่อ รู้จักวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลที่หามาได้โดยใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็สามารถใช้ทักษะในการแก้ปัญหา (C1: Critical Thinking & Problem Solving) และในการค้นคว้าแสวงหาความรู้ใหม่นั้นควรฝึกการทำงานร่วมกันเป็นทีม ให้ร่วมมือกันทำงานอย่างเป็นระบบและผลัดกันเป็นผู้นำกลุ่ม (C3 Collaboration Teamwork & Leadership)

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับ ความรู้เดิม ในขั้นนี้ผู้สอนจะฝึกให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการ แก้ปัญหา (C1 Critical Thinking & Problem Solving ในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม และยังใช้แบบฝึกทักษะการคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียนได้รู้จักการนำเสนอผลานค้านนวัดกรรม(C2 Creativity & Innovation)

ชั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกลุ่ม เมื่อนักเรียนได้ตกผลึกความรู้ เชื่อมโยงความรู้ใหม่บูรณาการกับความรู้เดิมได้และมีการนำเสนอผลงานต่อสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นกลุ่ม ย่อยหรือกลุ่มใหญ่นั้น นักเรียนจะรู้จักใช้ทักษะในการพูด ฟัง เขียน อำน ผ่านเทคโนโลยี ซึ่งจะ สอดคล้องกับทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ (C5 Communication Information & Media Literacy)

ชั้นที่ 5 การสรุปและการจัดระเบียบความรู้ ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ใช้ทักษะทั้งด้าน การอำานออก (RI Reading เขียนได้ (R2 (W) Rat ng) และสามารถฝึกทักษะการคิดคำนวณ (R3: Arithmetic) เข้าไปใช้ได้ตามความหมาะสมให้สอดคล้องกับบทเรียน และยังเป็นการฝึกนักเรียน ในทักษะค้านการสื่อสาร พูด ฟัง เขียน อ่าน ผ่านเทคโนโลยี และรู้เท่าทันสื่ออีกด้วย (CS Communication. Information & Media Literacy)

ชั้นที่ 6 การปฏิบัติหรือการแสดงผลงาน ในชั้นนี้ผู้สอนให้นักเรียนนำเสนอผลงาน หรือการปฏิบัติโดยใช้ทักษะ 3Rs และ 7Cs ได้ครบถ้วน เหราะในขั้นนี้เป็นการเบิดโอกาสให้นักเรียน ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ เป็นการสงเริมความคิดสร้างสรรค์ให้กับนักเรียน

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ นักเรียนจะสามารถฝึกทักษะค้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรมได้ (C2: Creativity & Innovation) เป็นกรฝึกให้นักเรียนสามารถมีทักษะการดำรงชีวิตใน สังคม และนอกจากนั้นยังสามารถไปประยุกติใช้ในกางประกอบอาชีพ (C7: Career & Learning Self-reliance) อีกทั้งการนำไปประยุกต์ในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมที่มีความเห็นแดกต่างกัน ออกไป (C3: Cross - Cultural Understanding)

กล่าวโดยสรุปการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาสามารถทำได้ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่หนึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการ/แนวคิดซิปปา ซึ่งมี 5 ประการในการคิดวางแผนและออกแบบการสอน โดยผู้สอนสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบใด ๆ ก็ได้ตามความคิดของตนและความเหมาะสมกับสถานการณ์แต่จะต้องสอดคล้องกับหลัก 5 ประการของซิปปาส่วนลักษณะที่สอง เป็นการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนทั้ง 7 ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาซึ่งได้ออกแบบไว้ให้มีความสอดคล้องกับหลักซิปป่าอย่างครบถ้วน

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความต้องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาของทิศนา แขมมณี ประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียด การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้ 1 ขั้นการทบทวนความรู้เดิม และความรู้พื้นฐานที่จำเป็น ผู้สอนตึงความรู้เดิมของ ผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตนโดยการทบทวนด้วยสื่อหรือสิ่งรอบตัว 2 ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ ผู้เขียนแสวงหาข้อมูลใหม่จากแหล่งข้อมูลหรือแหล่ง ความรู้ต่าง ๆ ซึ่งครูผู้สอนอาจเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ ผู้เรียนไปแสวงหากใต้ โดยการเตรียมเอกสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องให้กับ

ผู้เรียน 3.ขั้นการศึกษาข้อมูล และสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยนเอง สร้างความรู้ใหม่ และ เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ผู้เรียนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูล ความรู้ที่หามาได้ ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล ประสบการณ์ใหม่ๆ โดยกระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิด และกระบวนการถลุ่มในการอภิปรายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม โดยใช้แผนภาพความคิด หรือ การระบบความคิด เพื่อการเรียนรู้เป็นระบบและทำความเข้าใจข้อมูลได้ง่ายขึ้น ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนฝึกทักษะการแปลความ และทักษะการตีความ 1. ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ความเข้าใจกับกลุ่ม ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็น เครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใงของคน รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าไจของตนให้กว้าง ขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่น และได้รับประโยชน์จากความรู้ ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน โดยการจัดจำนวนกลุ่มให้สอดคล้องกับความยากง่ายของเนื้อหา และคละความสามารถของผู้เรียน 5. ขั้นจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์การเรียนรู้ ผู้เรียนสรุปจัดระเบียบความรู้ที่ ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียน จดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่ายและวิเคราะห์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสรุปประเด็นปัญหาได้อย่างถูกต้อง 6. ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ และแสดงผลงาน เมื่อผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้คิด หาคำตอบแล้ว ผู้เรียนเกิดจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบต่าง ๆ และแสดงผลงานของ ตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนตอกย้ำหรือตรวจสอบ ความเข้าใจของตนเองและช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่หากต้องมีการปฏิบัติตามข้อความรู้ที่ได้ขั้นนี้จะเป็นขั้น 7. ขั้นนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจของตนไปประยุกติใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพื่อความชำนาญ ความเข้าใจ ตามความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ โดยการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้มาลองแก้ปัญหาใน

ไพสิน นุกูลกิจ (2552) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรูปแบบชิปปามีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีระดับบทบาทของครูและนักเรียน ต่างกันไป สามารถจัดได้ 3 รูปแบบ ดังนี้ แบบที่ 1 ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student - Centered Class) ครูเป็นผู้เตรียม เนื้อหา สื่อการเรียนวัสดุ - อุปกรณ์ นักเรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมตามคำแนะนำของครู ซึ่งส่วนใหญ่ ทำในรูปแบบของกิจกรรมที่เป็นคู่เป็นกลุ่ม แบบที่ 2 ครูเป็นผู้ป้อนความรู้ให้ผู้เรียน (Learner - Based Teaching) ครูเป็น กระตุ้นมอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าผลิตสื่อการเรียนด้วยตนเอง ซึ่งใช้ได้ดีกับการเรียน ภาษาต่างประเทศ เพราะนักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาได้เป็นสองเท่าทั้งในขณะที่เตรียมและฝึก แบบที่ 3 ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน (Learner Independence) นักเรียนศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองให้ห้องศูนย์การเรียน มีอิสระจากห้องเรียนปกติสามารถเลือกทำงานตามความสามารถ ความสนใจและความถนัดของนักเรียน อาจเรียนคนเดียวหรือเรียนเป็นคู่ เป็นกลุ่มกับเพื่อนก็ได้

ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้แบบชิปปา คือ จัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนทั้ง 7 ขั้นตอนของการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบชิปปาเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

2.3.4 บทบาทครูและนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

2.3.4.1 บทบาทครูในการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ทิศนา แขมมณี (2548) ได้เสนอบทบาทครูจากการดำเนินกิจกรรมการเรียนการ สอนโดยใช้รูปแบบซิปปาในโรงเรียนได้พบว่าครูจำเป็นต้องทำบทบาทหน้าที่อีกหลายประการ ดังนี้

1. จัดเตรียมข้อมูลและประสบการณ์การเรียนรู้
2. ให้ข้อมูลสำคัญ เสริมแรงนักเรียน และเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียนรู้
3. กระตุ้นเร้าความสนใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ และอำนวย ความสะดวกในการเรียนรู้
4. สร้างความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของกลุ่ม
5. สร้างกิจกรรมหรือสถานการณ์ให้นักเรียนคิดวิเคราะห์
6. แก้ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล เสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก
7. ช่วยเหลือแนะนำให้คำปรึกษาสร้างนวัตกรรมจัดปัจจัยเกื้อหนุน และเป็นกัลยาณมิตร
8. เป็นผู้ประเมินผล และนำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอน

3.4.2 บทบาทนักเรียนในการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา

ทิศนา แขมมณี (2548) ได้เสนอบทบาทของผู้เรียนจากการจัดการเรียนการ สอนเป็นขั้นตอนตามรูปแบบซิปปาครูได้พบว่าบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อย่างเห็นได้ชัดบทบาทของผู้เรียนที่พบมีดังนี้

1. สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
2. ใฝ่รู้ใฝเรียน รักการศึกษาคันคว้า เรียนรู้วิธีการเรียนรู้
3. เป็นนักถาม นักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แก้ปัญหา ประเมินผล สามารถ ตัดสินใจได้กล้าแสดงออก
4. ร่วมมือในการหาแหล่งเรียนรู้ และจัดทำสื่อการเรียนรู้
5. ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ความคิดและรับผิดชอบในหน้าที่ของคนอย่าง เต็มความสามรถ
6. ปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆ และผู้เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือ ในการทำงานคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดตัดสินใจ

กล่าวโดยสรุป บทบาทครู และนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ครูจัดกิจกรรมและ สถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงฮอกและคิดอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิด ฝึกทำและฝึก ปรับปรุงตนเองการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม พร้อมทั้งสังเกตส่วนดี และปรับปรุงส่วน ด้อยของนักเรียน การใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหา และการค้นพบความรู้ครูใช้แหล่ง เรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง เพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์ กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง ทำกิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม ฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์จินตนาการ ตลอดจนได้แสดงออก อย่างชัดเจนและมีเหตุผล นักเรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบ แก้ไขปัญหา ทั้งด้วยตนเองและ ร่วมด้วยช่วยกันได้ฝึกค้นรวบรวมข้อมูล และสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง

2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน เป็นการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ในแต่ละครั้งไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นขั้นตอน ได้มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของแผนการจัดการ เรียนรู้ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2549) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียมการสอนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครู อันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศศิธร เวียงวะลัย (2556) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แผนในการจัดการเรียนการสอนที่ครูหรือผู้สอนเป็นผู้จัดทำขึ้นภายใต้กรอบเนื้อหา สาระที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยกำหนดดประสงค์วิธีการดำเนินการหรือกิจกรรมให้ ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จรัสศรี พัวจินดาเนตร (2560) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนหมายถึง เอกสารประกอบหลักสูตรชนิดหนึ่งที่ครูใช้เป็นคู่มือสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้และการวัดจุกประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละบท เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

วัชรพล วิบูลยศริน (2561) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเพื่อดำเนินการส่งผ่านเนื้อหาไปยังผู้เรียนผ่านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วยการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ (สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ) วิธีการบรรลุหรือไปยังเป้าหมาย (ขั้นตอน กระบวนการ) และวิธีการวัดคุณภาพของการบรรลุเป้าหมาย (แบบทดสอบ ใบงาน การบ้าน และอื่น ๆ)

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรื่อง และคณะ (2545) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้(Lesson Plan) หมายถึง การเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่าง เป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ใน รายวิชาใดวิชาหนึ่งให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด

สรุป ความหมายของแผนการ จัดการเรียนรู้ได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แผนการหรือวิธีดำเนินการของผู้สอนที่จัดทำขึ้นเพื่อ นำไปใช้ในการการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้จัดทำขึ้นเองตามบริบทและเนื้อหาที่จะสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน

2.4.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติการสอน เพราะเป็นการวางแนวทางการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หากผู้สอนมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ในครั้งนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ ซึ่งความสำคัญ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีดังที่ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้อธิบายถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ 6 ประการดังนี้

1) ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมจะสอนด้วยความคล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอน อย่างราบรื่น ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนก็จะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์

2) ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน มิใช่สอนอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนได้รับความรู้ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะ และเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ทำให้เป็นการเรียนการสอนที่มีคุณค่า

3) ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษา หลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอนเนื้อหาสาระที่จะสอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการ สอน การวัดและประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการสอน เมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอน ก็ย่อม ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดมุ่งหมายและทิศทางของหลักสูตร

4) ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน เนื่องจากในการ วางแผนการสอนผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวกและง่ายดายขึ้น ดังนั้น เมื่อมีการวางแผนการสอนที่รอบคอบและปฏิบัติตามแผนการสอนที่วางไว้ ผลของการสอนย่อม สำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการสอน

5) ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่ เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อทดสอบเพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้แนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีจำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้า สอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน

6) ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาเรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอน สอนด้วยความพร้อม เป็นความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจคือความมั่นใจใน การสอน เพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนมาอย่างรอบคอบ ส่วนความพร้อมทางด้านวัตถุคือ การที่ผู้สอนได้ เตรียมเอกสารหรือสื่อการสอนไว้อย่างพร้อมเพรียง เมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอน ย่อมสอนด้วย 4 ความกระจ่างแจ้ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อ ผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน นอกจากที่กล่าวมาในข้างต้นแล้วนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ยังมีความสำคัญต่อผู้สอน คือ 1) ทำให้ผู้สอนได้มีการวางแผนและการเตรียมการสอนล่วงหน้า ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เกี่ยวกับเทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม วิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนการนำหลักจิตวิทยามา ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 2) ข้อมูลที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในวางแผน พัฒนา หรือปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อ ๆ ไป

สรุป ความสำคัญของแผนที่กล่าวมาข้างต้นมีดังนี้ คือ ให้ผู้สอนมีแนวทางในการดำเนินการสอนได้อย่างมีระบบและสร้างความมั่นใจให้แก่ครูผู้สอน สอนได้ตรงตวามมาตรฐานและตัวชี้วัด และที่สำคัญคือข้อจักข้อเด่นและข้อด้อยในการสอนแต่ละหน่วยการสอนด้วยเพื่อปรับปรุงและแก้ไขในการสอนครั้งต่อไป

2.4.3 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนรายละเอียดต่าง ๆ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้และรายละเอียดย่อยของเนื้อหาที่จะ นำมาทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง

2. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชา เพื่อนำมาสู่การเขียนจุดประสงค์การ เรียนรู้โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติและค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้หรือเนื้อหา โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น และคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับ

4. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบทเรียน โดยกิจกรรมจะต้องมีความหลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. วิเคราะห์กระบวนการวัดผลและประเมินผล โดยเลือกวิธีการวัดผลและประเมินผลให้ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้

6. วิเคราะห์สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ทังใน ชั้นเรียนละนอกชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้

สรุปจากการศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ข้องต้น คือ การวิเคราะห์ส่วนที่เกี่ยวข้องของการจัดทำแผนเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นต้น เพื่อจะได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ได้ตามที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนด

2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ความหมายของการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียน ในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์

สุมาลี คำสว่าง : อ้างถึงใน พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข (2548) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ความสำเร็จที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนของครูที่กำหนดไว้ล่วงหน้า หรือสิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการหรือขั้นตอนไปแล้ว เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการ

สอนหรือการประมวลประสบการณ์ทั้งปวง ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมรวมไปถึงพัฒนาสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นประเมินระดับความสามารถของสมองของบุคคลว่า เรียนแล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไรตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ การฝึกฝนและประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยมจริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

สรุป จากการศึกษาการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ผลของการเรียนรู้ตามหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นหลังจากที่เกิดการเรียนรู้แล้ว ซึ่งผลนี้จะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมการเรียนและพัฒนาการด้านการเรียน ความรู้ความสามารถและส่งผลให้เห็นถึงจุดเด่นและจุดด้อยเพื่อการพัฒนาตัวบุคคลอีกด้วย การสร้างแบบทดสอบ แบบทอดสอบคือเครื่องมือในการวัด และประเมินผล ซึ่งการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือการสร้างเครื่องมือเพื่อที่จะสะท้อนผลของผู้เรียนหลังจากที่เกิดการเรียนรู้แล้ว โดยมีแบบทอดสอบเป็นเครื่องมือในการวัด

5.2 ความสำคัญของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบทดสอบแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท เช่น แบบทดสอบวัดเชาว์ปัญญา แบบทดสอบ วัดความถนัด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยจะกล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement test)

สมนึก ภัททิยธนี (2551) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับรู้ผ่านมาแล้ว 2 ประเภท คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประเภทที่ครูสร้างและแบบทดสอบมาตรฐานประเภทแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้ 1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay Test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะ คำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และข้อคิดเห็นของแต่ละคน 2. ข้อสอบกาถูก-ผิด (True – False Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่ และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ใช่-ไม่ใช่, จริง-ไม่จริง, ถูก-ผิด, เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น 3. ข้อสอบแบบเติมคำ(Compietion Test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือ ข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้น เพื่อให้ได้ใจความและถูกต้อง 4. ข้อสอบแบตอบสั้น ๆ (Short Answer Test) เป็นข้อสอบคล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยค หรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบคำถามที่ต้องการสั้น ๆ และกะทัดรัด ได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง 5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ โดยมีคำถามหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยืน) จะจับคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใด อย่างหนึ่งตามที่ผู้ออก ข้อสอบกำหนดไว้ 6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) จะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำ หรือตอนถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนเลือกนี้ประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง และคำถามแบบเลือกตอบที่ดีนิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกันดูเผิน ๆ จะเห็น ว่าทุกตัวเลือกถูกหมดแต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกัน

อรนุช ศรีสะอาด (2551) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achivement Test) หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับการ เรียนรู้มาแล้ว แบบทดสอบประเภทนี้แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ 1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Achievement Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่ง วัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทั่ว ๆ ไป ในโรงเรียนและ สถาบันการศึกษา 2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผล สัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่ว ๆ ไป แบบทดสอบประเภทนี้จะต้องผ่านการวิเคราะห์แล้วว่ามีคุณภาพดี มีมาตรฐาน คือมีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ และมาตรฐานในวิธีการแปลความหมาย แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์(Achivement Test) อาจจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่ สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบ มีความรู้ตามเกณฑ์ที่ก าหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบ ในแบบทดสอบประเภทนี้ 2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้าง เพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่ง อ่อนได้ดีเป็นหัวใจของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐานซึ่งเป็นคะแนนซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ที่ใช้กลุ่มเปรียบเทียบ

บุญชม ศรีสะอาด (2553) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้เนื้อหา สาระและจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอบนั้น โดยทั่วไปจะวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่าง ๆ ที่เรียน ในโรงเรียนหรือสถาบันทางการศึกษาต่าง ๆ อาจจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤตกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ 2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อนได้ดี การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐานซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึง สถานภาพ ความสามารถของบุคคลนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะและความสามารถทางสมองในเชิงวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ ซึ่งสามารถทราบถึงความรู้ของแต่ละบุคคลที่ผ่านมาแล้วนั้น ว่านักเรียนมีความรู้ ความสามารถเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ มากน้อยเพียงใด ซึ่งแบบทดสอบอาจจะวัดได้เฉพาะเนื้อหาทางวิชาการเท่านั้นส่วนการวัดและประเมินผลด้านต่าง ๆ จำเป็นจะต้องมีการวัดที่หลากหลายวิธีซึ่งจะเห็นได้ว่าความสำคัญของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จะมุ่งให้เห็นถึงเนื้อหาที่เราเรียนผ่านมาทั้งในอดีตและปัจจุบันสามารถจำแนกผู้เรียนได้ตามระดับ เก่ง กลาง อ่อนได้

5.3 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

มีผู้กล่าวถึงวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2540) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 4 ขั้นตอนที่สำคัญคือ 1. กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมจากวัตถุประสงค์ทั่วไป 2. กำหนดโครงเรื่องของเนื้อหาที่จะทดสอบให้ครบถ้วน 3. จัดทำตารางเฉพาะหรือผังของข้อสอบ 4. สร้างข้อกระทงให้สอดคล้องกับสัดส่วนของน้ำหนักที่ระบุไว้ในตารางเฉพาะ

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2557) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนมีขั้นตอนดังนี้ 1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยระบุจำนวนข้อสอบ ใน แต่ละเรื่องและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดไว้ 2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ 3. กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้างโดยเลือกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 4. เขียนข้อสอบ โดยลงมือเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่ก าหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตร และให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5. ตรวจทานข้อสอบ จะต้องทบทวนตรวจทานข้อสอบอีกครั้ง ก่อนจะจัดพิมพ์และนำไปใช้ 6. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลองโดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีตอบแบบทดสอบ และจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม 7. ทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ 8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

วารุณี มาจำเนียร (2553) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนมีด้วยกัน 8 ขั้นตอนคือ 1. วิเคราะห์หลักสูตร 2. กำหนดจุดประสงค์ 3. เลือกประเภทข้อสอบ 4. เขียนข้อสอบ 5. ตรวจทานข้อสอบ 6. นำข้อสอบไปทดสอบ 7. การตรวจและวิเคราะห์ข้อสอบ 8. ทำแบบทดสอบฉบับจริง

สรุป จากการศึกษาการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ว่าวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) วิเคราะห์หลักสูตร 2) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ 3) เลือกประเภทข้อสอบให้สอดคล้อง กับจุดประสงค์4) เขียนข้อสอบ 5) ตรวจทานข้อสอบ 6) ทดลองสอบ 7) วิเคราะห์ข้อสอบ 8) ทำแบบทดสอบฉบับจริง ซึ่งแบบทดสอบจะต้องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์และตรงตามหลักสูตรเพื่อให้เนื้อหามีองค์ประกอบที่สมบูรณ์

2.6 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

6.1 ความหมายของการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

นัทนิชา โชติพิทยานนท์ ให้ความหมายของการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น หมายถึง ชุดของคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลในเรื่องที่ต้องการหาคำตอบ ซึ่งประกอบ ไปด้วยข้อคำถามจำนวนหนึ่ง เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมภายในของบุคคลเกี่ยวกับความรู้สึก พฤติกรรม ความคิดเห็น ความเชื่อ ความสนใจ คุณลักษณะ ฯลฯ ซึ่งรวบรวมไว้อย่างมีหลักเกณฑ์ และเป็นระบบ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบ เพื่อใช้ศึกษาหาข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

สรุป คือการสร้างข้อคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ในบทที่ 2 ของวิจัยในเล่มนั้น ๆ

2.6.2 ความสำคัญของแบบสอบถามความคิดเห็น

ในการสร้างแบบสอบถามนั้นข้อคำถามของแบบสอบถามจะถูกสร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดการวิจัย ทฤษฎีของ ตัวแปรที่ต้องการศึกษาหรือต้องการวัดผล ซึ่งการออกแบบมาตรวัดที่ใช้ต้องเหมาะสมกับประเด็นที่จะวัดผล โดย แบบสอบถามจะมีหลักในการสร้างดังต่อไปนี้

1. พิจารณาขอบข่ายของข้อมูลที่ต้องการทั้งหมด โดยการสังเคราะห์จากกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ได้ศึกษาไว้ในบทที่

2. มาเป็นนิยามตัวแปรเชิงปฏิบัติการ เช่น ต้องการศึกษาเรื่อง คุณภาพการบริการ (Service Quality) ซึ่งหมายถึง การ ประมวลผลของผู้รับบริการจากการได้รับบริการจึงแล้วน ามาการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่รับรู้จริงจาก การให้บริการ
ซึ่งตามแนวคิดองค์ประกอบการวัดคุณภาพการบริการของ Ziethaml, Parasuraman & Berry (2013) ประกอบด้วย

1. ความเป็นรูปธรรมของการบริการ (Tangibles)
2. ความน่าเชื่อถือ (Reliability)
3. การตอบสนองลูกค้า (Responsive)
4. การให้ความมั่นใจแก่ลูกค้า (Assurance)
5. การเข้าใจและรู้จักลูกค้า (Empathy)

2. เลือกรูปแบบของคำถามให้เหมาะสมกับกลุ่มที่จะถามว่าควรใช้รูปแบบของค าถามแบบปลายเปิดหรือ ปลายปิด นอกจากรูปแบบของคำถามที่ใช้แล้ว ผู้วิจัยควรคำนึงถึงความสามารถ ในการระบุความเห็นด้วย มาก-น้อยของผู้ตอบด้วย ถ้าต้องการระบุการกระท า มากที่สุด-น้อยที่สุด เห็นด้วยมากที่สุด-น้อยที่สุด ก็ควร ใช้มาตรประเมินค่า และควรคำนึงถึงลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ ตลอดจนวางแผนไปถึงการเก็บข้อมูลที่ สะดวก รวดเร็วและให้ข้อสรุปที่ชัดเจนด้วย

3. สร้างคำถามตามรูปแบบที่เลือกไว้ให้ครอบคลุมทุกด้านและถามสิ่งสำคัญให้ครบถ้วน ในการตั้งคำถาม ต้องคำนึงถึงเทคนิคการสร้างคำถาม เช่น ตั้งคำถามให้ชัดเจน ถามให้ตรงประเด็น ใช้ภาษาง่าย หลีกเลี่ยง คำศัพท์ทางเทคนิค

4. จัดทำต้นฉบับของแบบสอบถามที่สมบูรณ์ มีส่วนประกอบครบตามที่ต้องการ คือ มีชื่อแบบสอบถาม มีคำชี้แจง มีคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบและมีข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลหลักที่ต้องการทั้งหมด โดยวาง รูปแบบให้ถูกต้องเหมาะสม สะดวกในการตอบและสะดวกในการจัดกระทำข้อมูลหลังจากเก็บแบบสอบถาม กลับคืนมาแล้ว โดยระบุเลขที่ของแบบสอบถามแต่ละชุดเพื่อสะดวกในการเรียบเรียงข้อมูล

5. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับผู้ตอบ ข้อความสั้น กะทัดรัด ได้ใจความ

6. จัดเรียงลำดับคำถามให้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และหลีกเลี่ยงการใช้ประโยคที่ซ้ำซ้อน เพราะ อาจทำให้ผู้ตอบเกิดความสับสน

7. ข้อคำถามควรตรงประเด็นที่เฉพาะเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

8. คำตอบที่มีให้เลือกต้องมีความชัดเจนและครอบคลุมคำตอบที่เป็นไปได้

9. คำถามไม่ควรมีจำนวนข้อที่มากเกินไป เพราะทำให้ผู้ตอบเสียเวลาตอบนานเกินไป ทำให้ผู้ตอบ เกิดความเบื่อหน่ายในการตอบและส่งผลต่อข้อมูลที่ได้

สรุป ความสำคัญของการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นคือต้องคำนึงถึง เพศ อายุ และความเหมาะสมกับข้อคำถามด้วย ในการตั้งคำถามต้องไม่ยาวเกินไปและสั้นเกินไปให้ได้ใจความสำคัญชัดเจนครอบคลุมต้องใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายเพื่อให้ผู้ตอบไม่เกิดการเบื่อหน่ายข้อคำถาม ทำให้สามารถได้ข้อมูลที่แน่ชัดได้และที่สำคัญที่สุดต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

2.6.3 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

แบบสอบถามความคิดเห็น เป็นเครื่องมือวิจัยชนิดหนึ่งที่นิยมกันมาก เพราะการเก็บรวมรวมข้อมูลสะดวกและ สามารถใช้วัดได้อย่างกว้างขวาง การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามสามารถทำได้ด้วยการสัมภาษณ์ด้วยตัวเอง หรือให้ผู้ตอบตอบด้วยตนเองการสร้างแบบสอบถาม

1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับผู้ตอบ
3. ใช้ข้อความที่สั้น กะทัดรัด ได้ใจความ
4. แต่ละความถามควรมีนัย เพียงประเด็นเดียว
5. หลีกเลี่ยงการใช้ประโยคปฏิเสธซ้อน
6. ไม่ควรใช้คำย่อ
7. หลีกเลี่ยงการใช้คำที่เป็นนามธรรมมาก
8. ไม่ชี้นำการตอบให้เป็นไปแนวทางใดแนวทางหนึ่ง
9. หลีกเลี่ยงคำถามที่ทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจในการตอบ
10. คำตอบที่มีให้เลือกต้องชัดเจนและครอบคลุมคำตอบที่เป็นไปได้
11. หลีกเลี่ยงคำที่สื่อความหมายหลายอย่าง
12. ไม่ควรเป็นแบบสอบถามที่มีจำนวนมากเกินไป ไม่ควรให้ผู้ตอบใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามนาน เกินไป
13. ข้อคำถามควรถามประเด็นที่เฉพาะเจาะจงตามเป้าหมายของการวิจัย
14. คำถามต้องน่าสนใจสามารถกระตุ้นให้เกิดความอยากตอบ

ที่มา : พิชญ์สินี ชมภูคำ

สรุป การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น คือ การตั้งข้อคำถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของประชากรที่เรากำหนดในการทำวิจัย เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลทางด้านต่าง ๆ ที่สะท้อนให้ทราบถึงความรู้สึกของผู้ตอบได้ ทราบถึงจุดเด่นจุดด้อยในการทำแบบสอบถามด้วย

2.7 สภาพพื้นที่ในการวิจัย

โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ตั้งอยู่เลขที่ 126 หมู่ 9 ตำบลศรีชมภู อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ รหัสไปรษณีย์ 38170 โทรศัพท์ 042-018014 โทรสาร - E-mail: webscwy@hotmail.com website : http://school.obec.go.th/scwy สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬมีเนื้อที่ ทั้งหมด 48 ไร่ 2 งาน 95.4 ตารางวา เปิดสอนตั้งแต่ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนจำนวน 641 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน 2564) จำนวนบุคลากร ครูประจำการจำนวน 27 คน พนักงานราชการจำนวน 2 คน ครูอัตราจ้างจำนวน 5 คนและนักการภารโรงจำนวน 3 คน ผู้บริหาร จำนวน 2 คน รองผู้อำนวยการจำนวน 1 คน ผู้อำนวยการ

โรงเรียน คือ นางเฉลียว ชินโณ วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (ค.ม.) การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2564 ถึง ปัจจุบัน

ผลการประเมินตามมาตรฐานของโรงเรียนศรีชมภูวิทยา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนศรีชมภูวิทยามีการบริหารจัดการโดยนำวงจรคุณภาพ PDCA เข้ามาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการกับทุกกลุ่มงานของโรงเรียน ได้แก่ กลุ่มบริหารงานวิชาการ กลุ่มบริหารงานทั่วไป กลุ่มบริหารงานบุคคล กลุ่มแผนงานและงบประมาณ จากการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานการศึกษา ปีการศึกษา 2564 ทั้ง 3 มาตรฐาน ผลการประเมินตนเองของโรงเรียนศรีชมภูวิทยาในภาพรวม อยู่ในระดับ **ดีเลิศ** ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ระดับคุณภาพ ระดับ ดีเลิศ

จุดเน้น โรงเรียนศรีชมภูวิทยาเน้นเรื่อง การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กระบวนการพัฒนา

โรงเรียนศรีชมภูวิทยาได้กำหนดเป้าหมายคุณภาพของผู้เรียนในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและดำเนินการจัดทำโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา มีการดำเนินการดังนี้

1. ครูจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามศักยภาพของผู้เรียนและเป็นไปตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตร มีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน พัฒนาและปรับเปลี่ยนแนวทางการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์โรคติดต่อ Covid-19 อย่างหลากหลายและเหมาะสม ทั้งในระบบ On-site, On-Line, On-demand และ On-hand เป็นต้น มีวิธีการวัดและประเมินและพัฒนาผู้เรียนที่หลาหลายทุกระดับชั้น

2. การจัดการเรียนการสอนในระดับชั้น ม. 4-6 โครงการทวิศึกษาร่วมกับวิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ

3. ส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ติว O-net, GAT-PAT) และร่วมทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ปีการศึกษา 2564 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 65 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 100

4. สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและเข้าร่วมโครงการ “อุ่นใจ CYBER” โดยให้คณะครูและบุคลการทางการศึกษาและนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอบรมหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้หน้าที่พลเมืองดิจิทัลผ่านระบบออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 27 โรงเรียนศรีชมภูวิทยาได้พัฒนาผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางด้านความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ผลการพัฒนา

1. ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน รวมทั้งสามารถเขียนเพื่อการสื่อสารได้ สามารถใช้เทคโนโลยีแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและได้รับรางวัลยอดนักอ่าน จากการประกวดยอดนักอ่านแห่งประเทศไทย ประจำปี 2564 ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

2. ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมตามอัตลักษณ์ของโรงเรียน คือ คนดี มีปัญญา โดยโรงเรียนได้ทำโครงการที่สำคัญเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนคือ โครงการตามรอยพ่อ โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โรงเรียนเข้าร่วมการนำเสนอศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เรื่องการสร้างบ้านดิน

3. โรงเรียนมีเครือข่ายร่วมพัฒนา ส่งเสริมหลักสูตรการมีงานทำ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ (โครงการทวิศึกษา) ร่วมกับวิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ

4. นักเรียนได้รับรางวัลชนะเลิศ การประกวดสื่อสร้างสรรค์ป้องกันยาเสพติด จากศึกษาธิการจังหวัดบึงกาฬ

เอกสาร/หลักฐานสนับสนุนมาตรฐานที่ 1

1. หนังสือประกาศจากสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

2. รายงานสรุปการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และสรุปรายงานผลสัมฤทธิ์นักเรียนปีการศึกษา 2564

3. เกียรติบัตรผลงานนักเรียน

จุดที่ควรพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนควรพัฒนาให้สูงขึ้นตามบริบทของโรงเรียน โดยโรงเรียนศรีชมภูวิทยามีผลการทดสอบระดับชาติดังนี้

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) ประจำปีการศึกษา 2564 แผนภูมิ แสดงผลการเปรียบเทียบการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ประจำปีการศึกษา 2564 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ยของโรงเรียน	45.64	21.39	27.20	27.95
คะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัด	51.01	22.38	28.60	29.92
คะแนนเฉลี่ยสังกัด สพฐ.	55.18	25.82	30.17	34.14
คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ	54.29	25.46	29.89	34.38

โรงเรียนศรีชมภูวิทยา จังหวัดบึงกาฬ

จากแผนภูมิการเปรียบเทียบผลคะแนนทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนสูงขึ้นโดยมีการจัดการเรียนการสอนโดยรูปแบบการสอนแบบซิปปาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์

สรุปจากการศึกษาหลักสูตรโรงเรียนศรีชมภูวิทยาและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเรื่องประโยคสูงขึ้น

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับประโยคในภาษาไทย

2.8.1.1 งานวิจัยในประเทศ

วัทนา บุญชู (2565) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการเรียนรู้ เรื่อง ประโยค โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเกมมิฟิเคชันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเกมมิฟิเคชัน 2) ศึกษาแรงรูงใจในการเรียนรู้ เรื่อง ประโยคของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3) ศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเกมมิฟิเคชัน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธา อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2565 จำนวน 9 คน คนซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเกมมิฟิชัน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)และค่าทีแบบไม่เป็นอิสระ (t-test dependent)

มณฑิรา มาลารักษ์ (2564) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียน เรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ขัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับแบบฝึก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับแบบฝึก และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชันมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับแบบฝึก โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยค จำนวน 4 แผน รวม 4 คาบ 2) แบบฝึกหัดเรื่องชนิดของประโยค เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ แบบอัตนัย 10 ข้อ รวม 20 ข้อ

ทิตยา ศรส่งและนพคุณ คุณาชีวะ(2562) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องชนิดของประโยค ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของประโยค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเกตุมดีศรีวรารามภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 32 คน ได้มาจากการนำคะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิชาภาษาไทย มาเรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำ พบว่าทั้ง 2 ห้อง มีผลคะแนนไม่แตกต่างกันจากนั้นคัดเลือก

แบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดของประโยค จำนวน 7 แผน แผนละ 60 นาที 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของประโยค ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ชุดละ 30 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าเท่ากับ 0.50 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)และการทดสอบค่า t-tes แบบ Dependent Sample 3) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องชนิดของประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยที่ 1 ประโยค หน่วยที่ 2 ประโยคสามัญ หน่วยที่ 3 ประโยครวม หน่วยที่ 4 ประโยคซ้อน และหน่วยที่ 5 บทสรุป

อมราภรณ์ ทิพชัย และจุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2561) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับวิธีสอนแบบปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่าวมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับวิธีการสอนแบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน(TGT) 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมันทราชินูทิศสตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

สุชานน ทองลอย (2561) การสร้างชุดการสอน เรื่องประโยคซับซ้อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส้รางและหาประสิทธิภาพชุดการสอน เรื่องประโยคซับซ้อน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ตามเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดการสอน เรื่องประโยคซับซ้อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 28 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือการวิจัยได้แก่ ชุดการสอน เรื่องประโยคซับซ้อน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น แบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบด้วยสถิติ t-test Dependent

อิศรา รุ่งอภิญญา (2558) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี จำนวน 26 คน ใช้เวลา 10 คาบ คาบละ 55 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องชนิดของประโยค 2) แบบฝึกเรื่องชนิดของประโยค 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนหลังเรียน เรื่องชนิดของประโยค และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent samples t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา (comtent analysis)

2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบซิปปา

2.8.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ญาณกวี ชินวงษ์ (2564) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา โดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย เรื่อง โคลงโลกนิติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์1) เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา เรื่องโคลโลกนิติ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2)เพื่อศึกษาทักษะการคิดวิเคราะห์ เรื่อง โคลงโลกนิติ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งจัดให้หน่วยสุ่มเป็นห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา เรื่อง โคลงโลกนิติ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องโคลงโลกนิติ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ ข้อมูล 3 แบบทดสอบทักษะการคิดวิเคราะห์ เรื่องโคงโจนิติ ติที่ใช้ในการวิจัย คือ การหาประสิทธิภาพซองกิจกรมการเรียนรู้จากสูตรE/E, ตามเกณฑ์ 80/80 และค่าร้อยละผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา เรื่อง โคลงโลกนิติ มีประสิทธิภาพ 87 75/84 44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2 ผลการทคสอบทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย เรื่อง โคลงโลกนิติ ของนักเรียนชั้นมัยยมศึกษาบีที่ 1 โดยภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 86.04

วรนันทน์ ธงชัย (2563) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล่ำ โดยวิธีสอนแบบซิปปาโมเดลกับวิธีสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญระหว่างการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบซิปปาโมเดลกับวิธีสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบซิปปาโมเดล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล่ำ สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการอ่านจับใจความที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบโมเดลซิปปาสูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ .05 (2) ความสามารถการอ่านจับใจความที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซิปปาโมเดลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05และ (3) ความสามารถการอ่านจับใจความที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผกามาศ เยาวเรศ (2561) การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปป่า ด้านการอ่าน อย่างมีวิจารญาณ ของนักเรียนขั้นมัยยมศึกษาบีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) ศึกษาค่า ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของการอ่านอย่างมีวิจารญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนเรียน กับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปป่า และเพื่อ4) ศึกษา ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาบีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้การอำานอย่างมีวิจารญาณ ด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนธงธานี ตำบลธงธานี อำเภอวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) แบบทดสอบ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ร้อยละ (96) และ t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้น ศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสนแบบซิปปา มีประสิทธิภาพ 89.05/81.59 เป็นไปคามเกณ (2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โคยใช้วิธีการสอนแบบซิปปา มีคำาเท่ากับ 0.6051 หรือคิดเป็นร้อยละ 60.51 (3) นักเรียนที่เรียนด้วยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบซิปปา มีคะแนนความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ปัทมา เล็กยินดี (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแปลความและทักษะการตีความ เรื่องสิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยรูปแบบซิปปาการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ1)เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อมในภูมิภาคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบซิปปา 2) เปรียบเทียบทักษะการแปลความ เรื่องสิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบซิปปา 3)เปรียบเทียบทักษะการตีความ เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบซิปปา 4)เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 1ปีการศึกษา 2558โรงเรียนราษฎร์บำรุงวิทยา อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยรูปแบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2)ทักษะการแปลความ เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5หลังเรียนด้วยรูปแบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3)ทักษะการตีความ เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5หลังเรียนด้วย

รูปแบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4)ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

นงเยาว์ บานฤทัย (2555) การจัดกิจกรรมการเรียนรูโดยใชรูปแบบซิปปา เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรูที่เนน ใหผู้เรียนมีสวนร่วม และลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สงเสริม ใหผู้เรียนมี สวนรวมทางร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ และการสร้างองคความรู้ได้ด้วย ตนเองเป็นการเรียนรูที่มีความหมายตอผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนจำได้ถาวรผู้ศึกษาคนควาจึงได้ศึกษา ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรภาษาไทยโดยใช้รูปแบบซิปปา เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นมัธยมศึกษาปที่ 2 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ (1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรูภาษาไทย โดยใชรูปแบบซิปปา เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นมัธยมศึกษาปที่ 2 ตามเกณฑ 80/80 (2) หาดัชนี ประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรูภาษาไทยโดยใชรูปแบบซิปปา เรื่องคำราศัพท์ชั้นมัธยมศึกษาปที่ 2 (3) ศึกษาความคงทนในการเรียนรู เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา กลุมตัวอย่างที่ใชในการศึกษาคนคว้าครั้งนี้ ได้แก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปที่ 2/1 โรงเรียนคอนสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ปการศึกษา 2554 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใชในการศึกษาคนคว้ามี 2 ชนิด ได้แก (1) แผนการจัดการเรียนรูภาษาไทยโดยใช รูปแบบซิปปา จำนวน 6 แผน ซึ่งมีคาคุณภาพความสอดคลองระดับมากที่สุด (2) แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ขอ มีค่าอำนาจจำแนก 0.20-1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เทากับ 0.86 สถิติที่ใชในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ร้อยละ คาเฉลี่ย สวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐานโดยใช t (t-test) แบบ Dependent Sample ผลการศึกษาคนควาปรากฏดังนี้ 1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรูโดยใชรูปแบบซิปปา เรื่อง คำราชาศัพท์ชั้นมัธยมศึกษาปที่ 2 มีประสิทธิภาพเทากบั 89.04/81.00 2. ดัชนีประสทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรภาษาไทยโดยใช้รูปแบบซิปปาเรื่องคำราชาศัพท์ชั้นมัธยมศึกษาปที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเทากับ 0.6879 แสดงวานักเรียน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 68.79 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปที่ 2 มีความคงทนในการเรียนรู

สรุป

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัย ดังนี้ เนื้อหาเรื่องสิ่งแวดล้อมในภูมิภาคเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีจุดเน้นที่สำคัญพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีศักยภาพในการศึกษาต่อ โดยกำหนดการ จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางมีแนวคิดที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในหลายลักษณะ เป็นรูปแบบและกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่าง ตื่นตัวและนักเรียนได้สร้างความหมายของสิ่งที่เรียนรู้จนเกิดเป็นความเข้าใจที่แท้จริง และการจัดการ เรียนรู้รูปแบบซิปปาเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง พัฒนาโดย รองศาสตราจารย์ ทิศนา แขมมณี จากผลการวิจัย

ทั้งภายในประเทศมีผลการวิจัยไปในแนวทาง เดียวกันว่า การใช้แนวคิดหลัก 5 แนวคิดที่เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลางคือ

1) แนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ (Constructivism)

2) แนวคิดเรื่องกระบวนการ กลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning)

3) แนวคิดเกี่ยวกับ ความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness)

4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)

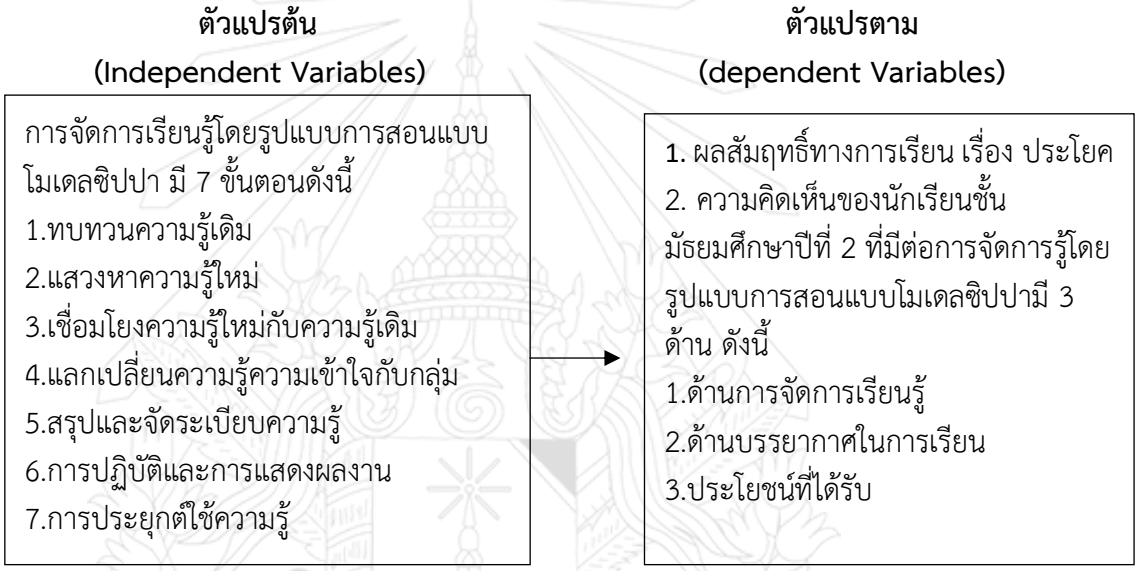
5) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Leaning)

การจัดการเรียนรูปแบบชิปปามี 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การทบทวนตรวจสอบความรู้เดิม เพื่อให้ครูดึงความรู้เดิมเพื่อใช้ในการเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่และสำรวจความรู้เดิมและความรู้พื้นฐานจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ใหม่ ขั้นตอนที่ 2การแสวงหาความรู้ใหม่ เพื่อให้นักเรียนแสวง จากแห่ล่งข้อมูลหรือแล่งความรู้ต่าง ๆ และรวบรวมข้อมูลความรู้ใหม่จากแหล่งความรู้ ทั้งนี้นักเรียนจะ ได้ฝึกกระบวนการแสวงหาความรู้ด้านการวางแผน การแบ่งงาน การมอบหมายงาน การหา แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาและสร้างความเข้าใจข้อมูลความรู้ใหม่ และเชื่อมโยง ความรู้ใหม่กับความรู้เดิม เพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจกับข้อมูลความรู้ใหม่ที่หามาได้สร้างความหมายของข้อมูล ประสบการณ์ใหม่โดยอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม และการใช้กระบวนการคิดที่แสดงออกถึงพฤติกรรมด้านทักษะทางสังคมศึกษาได้แก่ ทักษะการแปลความ และทักษะการตีความที่ประยุกต์จากแนวคิดของทิศนา แขมมณี ขั้นตอนที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกลุ่มนักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด อาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง เป็นการใช้กระบวนการกลุ่ม และเทคนิคการจัดกกลุ่มแบบต่าง ๆ รูปแบบวิธีการ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ การรับฟัง การโต้ตอบการยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม ขั้นตอนที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ เพื่อให้นักเรียนสรุปจัดระเบียบความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่จัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่ายและวิเคราะห์การเรียนรู้โดยการนำความรู้ไปผลิตเป็นผลงานในลักษณะต่าง ๆ การคิดไตร่ตรองเพื่อบันทึกการเรียนรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติหรือการแสดงความรู้และผลงาน เพื่อให้นักเรียนได้แสดงผลงานจากการสร้าง ความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับรู้เป็นการช่วยให้นักเรียนตอกย้ำหรือตรวจสอบความเข้าใจของตนและช่วย ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดในการปฏิบัติตามความรู้ที่ได้ และขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อให้นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจของตนเองไปประยุกต์ใช้ในสถานกรรณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่ม ความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ จากการศึกษา ในประเทศที่เที่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปา มีผลการวิจัยไปในทางเดียวกันว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปามุ่งพัฒนานักเรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริงสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ และการให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม เป็นการพัฒนากระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการเหล่านี้สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคมศึกษาได้ คือ ทักษะการแปลความหมายจากภาพ แผนภูมิ กราฟ และตาราง การวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อระบุประเตินสำคัญ โดยผ่านกระบวนการดีความ

ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระอย่างถ่องแท้ และสามารถนำประโยชน์จากทักษะการแปลความ และทักษะการตีความไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตประจำวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิจัยเรื่องนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา CIPPA ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อประเมินประสิทธิผลในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 2.1 แสดงกรอบแนวคิดวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง“การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มีทั้งหมด 4 ห้องเรียน จำนวน 125 คน จัดห้องเรียนแบบคละความสามารถของนักเรียน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 29 คน ซึ่งได้ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง

3.2 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) ดำเนินการตามแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยมีการทดสอบก่อนการทดลองและทำการทดสอบหลังการทดลอง ซึ่งมีลักษณะการทดลอง ดังตารางที่ 3.1

Pretest	Treatment	Posttest
T_1	X	T_2

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอน
X หมายถึง การสอนตามแผนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา
T_2 หมายถึง การทดสอบหลังการจัดกิจกรรมตามแผนการสอน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา จำนวน 4 แผน 12 คาบ คาบละ 50 นาที

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย

1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบวัดชุดเดียวกัน โดยเป็นข้อสอบปรนัยเป็น 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาความสามารถโดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 ขั้นตอนการสร้างแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.4.1.1 ศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา จากแนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

3.4.1.2 กำหนดกรอบเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมที่จะนำออกมาแบบกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน วิธีและเครื่องมือวัดประเมินผล แล้วทำแผนการจัดการเรียนรู้

3.4.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเรื่องประโยค โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา จำนวน 4 แผน ประกอบด้วย 1.แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โครงสร้างประโยค 2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ประโยคสามัญ 3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ประโยครวม 4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ประโยคซ้อน

3.4.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยไปเสนอผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาไทย ทั้ง 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล 2 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผล ตามกรอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการประเมินอยู่ในระดับ 3.50 ขึ้นไปผลการประเมินพบว่ามีคะแนนอยู่ระดับ 4.52 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดนำไปใช้ได้

3.4.1.5 ทำการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

3.4.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

3.4.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

3.4.2.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา

3.4.2.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค

3.4.2.4 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีสาระเกี่ยวกับประโยค

.3.4.2.6 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความจำนวน 30 ข้อ โดยข้อสอบที่สร้างขึ้นมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน

3.4.2.7 เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถเรื่องประโยค ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความสอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

3.4.2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ที่แก้ไข เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 คนประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 2 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 117 อ้างถึงในอุษาวดี ชูกลิ่นหอม, 2560 : 51) ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.60 ขึ้นไปจึงจะยอมรับได้ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค โดยมีค่าเท่ากับ 0.60 - 1.00 .และนำไปใช้ได้

3.4.2.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถเรื่องประโยคไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโซ่พิสัยพิทยาคม ที่เคยเรียนมาแล้วมาแล้ว จำนวน 1 ห้อง 30 คน และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าสถิติรายข้อเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยพิจารณาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.37 - 0.60 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.70 - 0.96 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.4.2.10 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคไปหา ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.98

3.4.2.11 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค จำนวน 30 ข้อ ที่ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์แล้วไปใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

3.4.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคโดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา จากหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4.3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาซึ่งเป็นแบบมาตรประเมินค่าตามวิธีของ Likert จำนวน 15 ข้อ โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ กำหนดดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าระดับความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา ในช่วงคะแนนตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การแปลความหมายค่าระดับความคิดเห็น

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

3.4.3.3 เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของแบบสอบถาม และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

3.4.3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 2 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 อ้างถึงในอุษาวดี ชูกลิ่นหอม, 2560) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับหรือมากกว่า 0.60 จึงจะยอมรับได้ นำผลจากการวิเคราะห์ IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาคำนวนหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประสงค์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.60 - 1.00

3.4.3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ ดังนี้

3.5.1 ปฐมนิเทศนักเรียน โดยให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รวมทั้งข้อตกลง บทบาทหน้าที่ เป้าหมาย เกณฑ์ต่าง ๆ สำหรับนักเรียน การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

3.5.2 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา ก่อนการทดลองตามแผนการจัดกิจกรรมที่วางไว้

3.5.3 ผู้วิจัยทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 4 แผนการสอน รวมเวลาที่ทำการทดลอง 12 คาบ คาบละ 50 นาที ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ประกอบด้วย

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง โครงสร้างประโยค

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ประโยคความเดียว

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ประโยคความรวม

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ประโยคความซ้อน

3.5.4 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค โดยผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค

3.5.5 ผู้วิจัยทำการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา แล้วนำมาสรุปรวบรวมคะแนนความคิดเห็นโดยใช้สถิติพรรณนา

3.5.6 ผู้วิจัยทำการรวบรวมคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนาของคะแนนแต่ละคน เพื่อนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติเปรียบเทียบ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีการวิจัย โดยใช้สถิติวิเคราะห์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

3.6.1 นำคะแนนที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคมาหาค่าเฉลี่ย μ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน **σ** แล้วนำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกันโดยการทดสอบค่าที่แบบไม่มีอิสระจากกันโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.6.2 นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปามาหาค่า μ และค่า **σ** โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและสรุปผลของความคิดเห็น

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ตารางคะแนนแบบทดสอบเรื่องประโยค โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

4.3 ตารางคะแนนผลการเปรียบเทียบคะแนนเรื่องประโยค โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

4.4 ตารางผลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโมเดลซิปปา

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนเรื่องประโยค โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา และการแปรความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

n หมายถึง กลุ่มตัวอย่าง

μ หมายถึง ค่าเฉลี่ย

σ หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

df หมายถึง องศาแห่งความเป็นอิสระ

t หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

p หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเลื่อน

* หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.1 คะแนนแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค โดยการใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน (Pre-Test)	คะแนนหลังเรียน (Pros-Test)	คะแนนเต็ม
1	11	15	30
2	15	20	30
3	10	15	30
4	12	19	30
5	10	15	30

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน (Pre-Test)	คะแนนหลังเรียน (Pros-Test)	คะแนนเต็ม
6	10	15	30
7	11	16	30
8	15	19	30
9	15	21	30
10	10	15	30
11	11	18	30
12	11	19	30
13	10	17	30
14	12	20	30
15	13	21	30
16	12	22	30
17	10	20	30
18	11	25	30
19	10	15	30
20	9	17	30
21	8	25	30
22	9	15	30
23	10	20	30
24	8	15	30
25	10	19	30
26	11	26	30
27	10	24	30
28	9	20	30
29	10	21	30
μ	10.79	18.93	
σ	1.83	3.36	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าความสามารถเรื่องประโยคก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลซิปปา จำนวน 29 คน คะแนนก่อนเรียนได้คะแนนμ = 10.79 คะแนนหลังเรียนได้คะแนนμ = 18.93 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยก่อนเรียนพบว่าค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.3 คะแนนการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

กลุ่ม	N	μ	σ	t	df	*p*-value
ก่อนเรียน	29	10.79	1.83	12.586*	28	.000
หลังเรียน	29	18.93	3.36			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p<.05)

จากตารางที่4.3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาโมเดล จำนวน 29 คน คะแนนก่อนเรียนได้คะแนนμ = 10.79 คะแนนหลังเรียนได้คะแนนμ = 18.93 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยหลังเรียนและค่าเฉลี่ยก่อนเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.4 ผลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาโมเดล

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น		ระดับ
		μ	σ	
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา				
1.	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เข้าใจง่าย	4.10	0.75	มาก
2.	สามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอน	4.10	0.71	มาก
3.	ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.17	0.83	มาก
4.	ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.14	0.81	มาก
5.	เนื้อหามีความทันมสมัยและเข้าใจง่ายทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน	4.10	0.71	มาก
รวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาโมเดล		**4.12**	**0.06**	มาก
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
6.	นักเรียนมีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้	4.03	0.66	มาก
7.	นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	4.00	0.87	มาก

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น		ระดับ
		μ	σ	
8.	ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนตลอดเวลา	4.14	0.81	มาก
9.	นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	4.14	0.72	มาก
10.	ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.10	0.80	มาก
รวมด้านบรรยากาศการเรียนรู้		**4.08**	**2.88**	**เห็นด้วยมาก**
ประโยชน์ที่ได้รับ				
11.	รูปแบบการสอนช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนประโยค	4.28	0.86	มาก
12.	ช่วยนักเรียนมีความรู้/ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น	4.14	0.85	มาก
13.	นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น/ซึ่งกันและกัน	3.96	0.90	มาก
14.	ฝึกให้นักเรียนได้คิดและนำคำไปเขียนในรูปแบบประโยคได้อย่างถูกต้อง	4.10	0.92	มาก
15.	นักเรียนสามารถนำเรื่องประโยคไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.10	0.84	มาก
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ		4.12	1.91	มาก
ภาพรวม		**4.11**	**1.43**	**มาก**

จากตารางที่ 4.4 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาโมเดลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้งด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ อยู่ในระดับมาก

สรุปคะแนนเฉลี่ยในเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา มีค่า $\boldsymbol{\mu}$ = 10.79 ส่วนค่า $\boldsymbol{\sigma}$ = 1.83 และหลังการจัดการเรียนรู้มีค่า $\boldsymbol{\mu}$ =18.93 ส่วนค่า $\boldsymbol{\sigma}$ = 3.36 โดยหลังจากจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้งด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ อยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดย รูปแบบการสอนแบบซิปปา และ2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรูปแบบการสอนแบบซิปปา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน แบบทดสอบความสามารถเรื่องประโยคก่อนเรียนและหลังเรียนและแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรูปแบบซิปปาโมเดล ซึ่งสามารถสรุปและอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา มีดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนโดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ความสามารถเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนโดยใช้โมเดลซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลังเรียน โดยรูปแบบการสอนแบบซิปปาสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผล

จากผลสรุปการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา สามารถอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนโดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ความสามารถเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนโดยใช้โมเดลซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคโดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา ช่วยให้นักเรียนได้มี

ส่วนร่วม ด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ส่งเสริมให้นักเรียนมีการคิด วิเคราะห์ เชื่อมโยงความรู้ จนสามารถสรุปและสร้างองค์ความรู้เองได้ ตลอดจนสามารถนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ได้ ดังที่ ทิศนา แขมมณี (2558) ได้กล่าวไว้ว่า โมเดลซิปปามุ่งให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือ จากกลุ่ม นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก อาทิ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและกระบวนการแสวงหาความรู้ การเรียนรู้เรื่องประโยคมีการจัดการเรียนการสอนตามลำดับขั้นของโมเดลซิปปาทั้ง 7 ขั้น โดยเริ่มจาก ขั้นที่ 1 การทบทวน ความรู้เดิม เป็นการดึงความรู้ของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมใน การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ด้วยการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับประโยค ซึ่งเป็นประโยค ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นการแสวงหาข้อมูล ความรู้ใหม่จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ครูจัดเตรียมให้ ด้วยการแจกใบความรู้เรื่องประโยคสามัญโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยง ความรู้ใหม่กับความรู้เดิม เป็นการศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูลที่หามาได้ แล้วสร้างความหมาย ของข้อมูล โดยใช้กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่ม ด้วยการทำกิจกรรมตามที่กำหนดในใบงาน ให้นักเรียนได้อ่านใบความรู้เรื่องประโยค ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ กับกลุ่ม เป็นขั้นที่นักเรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยครวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่นและ ได้รับประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน โดยใช้การอธิบายประโยคต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกในกลุ่ม ได้แลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือกันเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเข้าใจเนื้อหาเรื่องประโยค ขั้นที่ 5 การสรุปและ จัดระเบียบความรู้ เป็นการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมดทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียน ให้มีระบบระเบียบ ด้วยการนำความรู้เรื่องประโยคมาสรุปในรูปแบบแผนภาพ เพื่อช่วยให้จดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและ/หรือการแสดงผลงาน เป็นการให้นักเรียนนำเสนอแผนภาพที่เขียนอธิบายประโยค นำเสนอหน้าชั้นเรียนซึ่งเป็นการสร้างความรู้ ของตนเกี่ยวกับประโยคให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยตอกย้ำหรือตรวจสอบ ความเข้าใจของตนและช่วยส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ และขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนเกี่ยวกับประโยคไปใช้ในการทำใบงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถใน การแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นของโมเดลซิปปาทั้ง 7 ขั้นดังกล่าว ล้วนมีกิจกรรม ที่ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้เรื่องประโยคทุกขั้น เป็นการเน้น ย้ำ ซ้ำ ทวน เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องประโยค ได้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัย ได้นำใบความรู้ทักษะทางภาษาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะกับเนื้อหา วัยของนักเรียนเพื่อให้นักมีความกระตือรือร้นในการเรียนและ เพื่อสร้าง แรงจูงใจให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาที่สนุกสนานงดการใช้จอ อยากเรียนรู้เนื้อหาโดยส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้เรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเรียนรูหลังเรียนโดยใชรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาสูงกว่าการเรียนซึ่งสอดคลองกับงานวิจัยของวรนันทน์ ธงชัย(2563) ที่พบวานักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรูผ่านรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาคความรู และภาคปฏิบัติหลังการเรียนสูงกว่าการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคลองกับผกามาศ เยาวเรศ (2561) ที่พบวานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น จากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนทุกคนใหความรวมมือกับการจัดกิจกรรม เป็นอย่างดี มีบุคลิกลักษณะมีความรูความสามารถ และมีศักยภาพที่สงเสริมตอการจัดกิจกรรมการเรียนการ สอน และที่สำคัญการสอนแบบโมเดลซิปปาเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการนำมาใชเพื่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใหแกผู้เรียนได้อย่างดียิ่ง

5.2.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลังเรียน โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีคะแนนด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในเรื่องประโยคโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยมีค่า μ = 4.17และมีค่า σ = 0.83 ลำดับที่ 2 ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีค่า μ = 4.14และมีค่า σ = 0.81 ลำดับที่ 3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เข้าใจง่ายโดยมีค่า μ = 4.10และมีค่า σ = 0.75 ลำดับที่ 4 สามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนโดยมีค่า μ = 4.10และมีค่า σ = 0.71 และเนื้อหามีความทันมสมัยและเข้าใจง่ายทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันโดยมีค่า μ = 4.10และมีค่า σ = 0.71 ตามลำดับ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในเรื่องประโยคโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ ลำดับที่ 1 บรรยากาศในห้องเรียนทำให้ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนตลอดเวลาโดยมีค่า μ = 4.14และมีค่าσ = 0.81ลำดับที่ 2 นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนโดยมีค่า μ = 4.14และมีค่า σ = 0.72 ลำดับที่ 3 ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึงโดยมีค่า μ = 4.10และมีค่า σ = 0.80 ลำดับที่ 4 นักเรียนมีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีค่าμ = 4.03และมีค่า σ = 0.66 และนักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนโดยมีค่าμ = 4.00และมีค่า σ = 0.87 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในเรื่องประโยคโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ เนื่องการส่งผลจาการจัดการเรียนรู้และบรรยากาศในชั้นเรียนส่งผลให้ ลำดับที่ 1 รูปแบบการสอนช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนประโยคโดยมีค่า μ = 4.28และมีค่า σ = 0.86 ลำดับที่ 2 ช่วยนักเรียนมีความรู้/ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้นโดยมีค่า μ = 4.14และมีค่า σ = 0.85 ลำดับที่ 3 ฝึกให้นักเรียนได้คิดและนำคำไปเขียนในรูปแบบประโยคได้อย่างถูกต้องโดยมีค่าμ = 4.10และมีค่า σ = 0.92 ลำดับที่ 4นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น/ซึ่งกันและกันโดยมีค่าμ = 3.96และมีค่าσ = 0.90 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาข้างต้น เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 กล่าวคือ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา อยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.3.1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนต้องศึกษารูปแบบการสอน ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ก่อนนำมาใช้จริงอย่างละเอียด

5.3.1.2 การใช้เวลาในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถเรื่องประโยค ภายในหนึ่งชั่วโมง อาจจะทำให้นักเรียนเหนื่อยล้าและเครียดในเนื้อหาครูผู้สอนให้แสดงความคิดเห็นหลังจากทำแบบทดสอบ

5.3.1.3 การจัดการเรียนณรู้โดยใช้โมเดลซิปปา มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน จึงควรมีเวลาเรียนติดกันเป็น 2 ชั่วโมง เพื่อให้สามารถใช้กระบวนการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องกัน

5.3.1.4 ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ควรมีเวลาให้มากขึ้นและระบุนักเรียนแต่ละคนว่ามีหน้าที่ใดเพื่อทราบถึงบทบาทของตนเองและเพื่อให้ความร่วมมือในกลุ่มอย่างชัดเจน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลซิปปาเพื่อพัฒนาความสามารถในเรื่องประโยคของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้กว้างขึ้น

5.3.2.2 ควรมีการใช้ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลซิปปาในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายและสามารถบูรณาการในการใช้เทคนิคการสอน

5.3.2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค เพื่อศึกษาว่าความรู้ความสามารถและความเข้าใจของผู้เรียนแตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. การประเมินสมรรถนะสำคัญขอผู้เรียน. เข้าถึงได้จากhttp://www2.kus.ku.ac.th/MeasureAndEvaluate/index.php?ref=capacity. (สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2563).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กุลิสรา จิตรชญาวณิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กำชัย ทองหล่อ.(2533).หลักภาษาไทย.กรุงเทพฯ : รวมสาสน์.

จรัสศรี พัวจินดาเนตร. (2560). *หลักกิจกรรมพื้นฐานการงานอาชีพสำหรับครู.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนนิกานต์ ฉ่ำเมืองปักษ์ .(2562). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปาที่ส่งเสริมความสามรถในการแก้ปัญหาและการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม* ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.

ญานกวี ชินวงษ์.(2564). *การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา โดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย เรื่อง โคลงโลกนิติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* .คณะครุศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และ คนอื่นๆ. (2545) *การศึกษาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิตยา ศรส่ง และนพคุณ คุณาชีวะ. (2562). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. กรุงเทพฯ : ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิศนา แขมมณี *“หนังสือศาสตร์การสอน”* พิมพ์ครั้งที่ 25 พุทธศักราช 2564 : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทิดศักดิ์ เป็ดทอง. (2561). *“การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้” บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นงเยาว์ บานฤทัย. (2555*). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้รูปแบบซิปปา เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด และนิภา ศรีไพโรจน์. (2531). *รูปแบบการสอนวิธีทางการสถิติสำหรับการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ*.มหาสารคาม ปรีดาการพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุรีวิยาสาส์น.

ปัทมา เล็กยินดี.(2558). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแปลความ และทักษะการตีความ. เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 ด้วยรูปแบบซิปปา.* มหาวิทยาลัยบูรพา.

เปรมจิต ชนะวงศ์. (2538). *หลักภาษาไทย.* นครศรีธรรมราช: สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.

ผกามาศ เยาวเรศ. (2561). *“การพัฒนาการอ่านอย่าง มี วิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา”* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน* .กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2557). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข. (2557). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21* .กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลลิตา เนียมเปี่ยม. (2561). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปา* ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

มณฑิรา มาลารักษ์. (2564). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับแบบฝึก*

เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). การวัดผลและการสร้างแบบสอบสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เยาวดี วิบูรณ์ศรี. (2552). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัชรพล วิบูลยศริน. (2561). *วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัทนา บุญชู. (2565). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการเรียนรู้ เรื่อง ประโยคโดยใช้การจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิคเกมมิฟิเคชันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2* .บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วารุณี มาจำเนียร. (2553). ผลการสอนโดยใช้เอ็กซ์พลิซิส ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีและเจตคติ ต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

วารุณี มาจำเนียร. (2560). *วิจัยในชั้นเรียนชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง พันธะเคมี* สถานศึกษา โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท.

วรนันทน์ ธงชัย. (2563). *การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล่ำโดยวิธีสอนแบบ CIPPA MODEL กับวิธีการสอนแบบปกติ.วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษาม* คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิจินตน์ ภาณุพงษ์ และคณะ.(2555). *หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3 ชนิดของคำ วลี ประโยคและสัมพันธสาร* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทวงศึกษาธิการ.

วิทยา นูสีหา. (2560). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม *การพัฒนาการร้อยเรียงประโยคภาษาไทย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* โดยใช้การสอนกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ.

ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). *การจัดการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์. สุ.

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯพิมพ์ครั้งที่ 11 พุทธศักราช 2462.

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 บริษัท คุรุมีเดีย จำกัด พิมพ์ครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2564.

สุวิทย์ มูลคำ. (2549). *กลยุทธ์การสอนคิดสังเคราะห์.* กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. 2553. แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สุมาลี คำสว่าง. (2565). “*การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปาร่วมกับรูปแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภูมิศาสตร์* สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สุมาลี ชัยเจริญ. (2557). *การออกแบบการสอนหลักการ ทฤษฎี สู่การปฏิบัติ.* พิมพ์ครั้งที่ 1 ขอนแก่น : สาขาเทคโนโลยีการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุชานน ทองลอย. (2561). *การสร้างชุดการสอน เรื่องประโยคซับซ้อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่* . มหาวิทยาลัยทักษิณ.

สมนึก ภัททิยธนี. (2537). *การวัดผลการศึกษา*. กาฬสินธุ์โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.

สมนึก ภัททิยธนี. (2551).*การวัดผลทางการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่4. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3: ชนิดของคำ วลี ประโยคและสัมพันธสาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2561.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

อิศรา รุ่งภิญญา. (2558). “*การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค* ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก”บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุปกิตศิลปะสาร,พระยา. (2548). *หลักภาษาไทย.* กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา.

อรนุช ศรีสะอาด. (2551). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดผลการศึกษา.* มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อรนุช ศรีสะอาด. (2559). *การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษาโรงเรียนอนุบาลศรีประชานุกูล* : โดยการประเมินเสริมพลัง.คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อมราภรณ ทิพชัยและจุไรรัตน ลักษณะศิริ. (2561) *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่าง การเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแขงขัน (TGT) กับวิธีสอนแบบปกติ.* คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นายณัฐกิจ ภูเฮืองแก้ว ตำแหน่ง ครู
   วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
   โรงเรียนปากคาดพิทยาคม
   อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ

2. นางรัชนีบูรณ์ เนตรภักดี ตำแหน่ง อาจารย์
   มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

3. นายสัมฤทธิ์ กางเพ็ง ตำแหน่ง อาจารย์
   มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

4. นายอนันตศักดิ์ พลแก้วเกษ ตำแหน่ง อาจารย์
   มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

5. นางสาวพัชรพร สาลี ตำแหน่ง อาจารย์
   มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญจรวจเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๙ หมู่ ๑๒ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๒๔-๑๔๘๘ โทรสาร. ๐-๔๓๒๔-๑๕๐๒
www.mbusc.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๑๕๐๗

๑๓ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นายณัฐกิจ ภูเฮืองแก้ว

ด้วย นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๔๒๐๔๔๐๑๑๒๐๑๐ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๑/๒๕๖๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนศรีขมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

โนการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ ๐๙๒-๑๔๙๗๗๑๓

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๑๘๕๙

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๐๔๙๕ **วันที่** ๑๘ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นางรัชนีบูรณ์ เนตรภักดี

ด้วย นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๔๒๐๔๔๐๑๓๒๐๑๐ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๑/๒๕๖๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอชอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

(พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๗ หมู่ ๑๒ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๒๔-๑๔๘๘ โทรสาร. ๐-๔๓๒๔-๑๕๐๒
www.mbuisc.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๑๕๐๗

๑๓ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.สัมฤทธิ์ กางเพ็ง

ด้วย นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๔๒๐๔๔๐๑๓๒๐๑๐ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๑/๒๕๖๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ ๐๙๒-๑๔๙๓๗๑๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๗ หมู่ ๑๒ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๒๔-๑๔๘๘ โทรสาร. ๐-๔๓๒๔-๑๕๐๒
www.mbuisc.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๑๕๐๗

๑๓ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ผศ.ดร.อนันตศักดิ์ พลแก้วเกษ

ด้วย นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๔๒๐๔๔๐๑๓๒๐๑๐ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๑/๒๕๖๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๓๘๕๙

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๐๔๙๕ **วันที่** ๑๘ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นางสาวพัชรพร สาลี

ด้วย นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๔๒๐๔๔๐๑๓๒๐๑๐ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๑/๒๕๖๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

(พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ภาคผนวก ค
หนังสือขออนุญาตลงพื้นที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

1 จาก 1

ที่ อว ๗๙๑๔/๑๕๑๖

๑๘ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนโซ่พิสัยพิทยาคม

เนื่องด้วย นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๔๒๐๔๔๐๑๓๒๐๑๐ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๑/๒๕๖๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และเป็นไปตามกระบวนการของการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ประกอบเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการทำวิทยานิพนธ์และขออนุญาตใช้หน่วยงานของท่านเป็นพื้นที่ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นลำดับต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์ ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ ๐๙๒-๑๔๙๓๗๑๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอีสาน

ที่ อว ๗๙๑๔/๑๕๙๖

โรงเรียนศรีชมภูวิทยา จังหวัดบึงกาฬ
เลขรับ 1131 วันที่ 18 ต.ค. 66
เวลา 08.00 ผู้รับ [illegible]
☑ กลุ่มงานบริหารงานวิชาการ
☐ กลุ่มงานบริหารงบประมาณ
☐ กลุ่มงานบริหารงานบุคคล
☐ กลุ่มงานบริหารทั่วไป

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีชมภูวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๔๒๐๔๔๐๑๓๒๐๑๐ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๑/๒๕๖๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนศรีชมภูวิทยา โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์และเป็นไปตามกระบวนการของการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ประกอบเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์และขออนุญาตใช้หน่วยงานของท่านเป็นพื้นที่ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นลำดับต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์ ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ ๐๙๒-๑๔๙๓๗๑๓

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่.....ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 1

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 ใจความถูกต้อง	4	5	4	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	3	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.3 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนของผู้เรียน	5	4	5	4	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	4	3	4	5	4	20	4.0	เหมาะสมมาก
1.5 มีความชัดเจนไม่สับสนและน่าสนใจ	3	4	5	4	4	20	4.0	เหมาะสมมาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 ประเมินผลได้ตามสภาพจริง	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	3	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สามารถให้บรรลุพฤติกรรมที่คาดหวังได้	5	4	5	5	4	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	3	4	4	5	20	4.0	เหมาะสมมาก
2.5 ครอบคลุมด้านความรู้คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม	3	4	5	5	4	21	4.2	เหมาะสมมาก
3. ด้านสาระการเรียนรู้								
3.1 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	4	4	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
3.2 ครูเป็นผู้แนะนำหรือช่วยเหลือ	5	5	5	3	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความชัดเจน ไม่สับสน และน่าสนใจ	4	5	5	4	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสม กับเนื้อหา	3	4	4	5	4	20	4.0	เหมาะสมมาก
3.5 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	4	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	4	4	5	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	3	3	21	4.2	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
4.4 เหมาะสมกับ เวลาที่สอน	3	4	4	5	5	21	4.2	เหมาะสมมาก
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	3	4	4	5	4	20	4.0	เหมาะสมมาก
5. ด้านสื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
5.2 สนองจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	3	3	5	21	4.2	เหมาะสมมาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	4	4	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 ช่วยประหยัดเวลาในการจัดกิจกรรม	4	4	5	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
5.5 เร้าความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
6. ด้านการวัดและประเมินผล								
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	4	4	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3	3	5	5	5	21	4.2	เหมาะสมมาก
6.3 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	4	4	4	5	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
6.4 มีการประเมินพร้อม ๆ ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	3	4	4	21	4.2	เหมาะสมมาก
6.5 กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	4	4	20	4.0	เหมาะสมมาก
รวม						**650**	**4.4**	**เหมาะสมมาก**

ตารางที่.....ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 2

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 ใจความถูกต้อง	4	5	4	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	3	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.3 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนของผู้เรียน	5	4	5	4	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.5 มีความชัดเจนไม่สับสนและน่าสนใจ	3	4	5	5	4	21	4.2	เหมาะสมมาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 ประเมินผลได้ตามสภาพจริง	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	3	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สามารถให้บรรลุพฤติกรรมที่คาดหวังได้	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
2.5 ครอบคลุมด้านความรู้คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม	3	4	5	5	4	21	4.2	เหมาะสมมาก
3. ด้านสาระการเรียนรู้								
3.1 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	4	4	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
3.2 ครูเป็นผู้แนะนำหรือช่วยเหลือ	5	5	5	3	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความชัดเจน ไม่สับสน และน่าสนใจ	4	5	5	4	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสม กับเนื้อหา	5	4	5	5	5	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	4	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	4	4	5	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	3	3	21	4.2	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
4.4 เหมาะสมกับ เวลาที่สอน	3	5	5	5	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	3	4	4	5	4	20	4.0	เหมาะสมมาก
5. ด้านสื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
5.2 สนองจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	3	3	5	21	4.2	เหมาะสมมาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 ช่วยประหยัดเวลาในการจัดกิจกรรม	4	4	5	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
5.5 เร้าความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
6. ด้านการวัดและประเมินผล								
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	4	4	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3	3	5	5	5	21	4.2	เหมาะสมมาก
6.3 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	4	4	4	5	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
6.4 มีการประเมินพร้อม ๆ ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	3	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
6.5 กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	5	4	5	5	5	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
รวม						**669**	**4.5**	**เหมาะสมมาก**

ตารางที่.....ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 3

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 ใจความถูกต้อง	4	5	4	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.3 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนของผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 มีความชัดเจนไม่สับสนและน่าสนใจ	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 ประเมินผลได้ตามสภาพจริง	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สามารถให้บรรลุพฤติกรรมที่คาดหวังได้	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
2.5 ครอบคลุมด้านความรู้คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม	5	4	5	5	4	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้								
3.1 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	4	4	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
3.2 ครูเป็นผู้แนะนำหรือช่วยเหลือ	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
3.3 มีความชัดเจน ไม่สับสน และน่าสนใจ	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสม กับเนื้อหา	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	4	4	5	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับ เวลาที่สอน	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
5. ด้านสื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
5.2 สนองจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 ช่วยประหยัดเวลาในการจัดกิจกรรม	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
5.5 เร้าความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
6. ด้านการวัดและประเมินผล								
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 มีการประเมินพร้อม ๆ ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
6.5 กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	5	4	5	5	5	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
รวม						**694**	**4.6**	**เหมาะสมมากที่สุด**

ตารางที่.....ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 4

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 ใจความถูกต้อง	4	5	4	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	3	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.3 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนของผู้เรียน	5	4	5	4	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
1.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	4	3	4	5	4	20	4.0	เหมาะสมมาก
1.5 มีความชัดเจนไม่สับสนและน่าสนใจ	3	4	5	4	4	20	4.0	เหมาะสมมาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 ประเมินผลได้ตามสภาพจริง	4	5	4	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	3	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สามารถให้บรรลุพฤติกรรมที่คาดหวังได้	5	4	5	5	4	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	3	4	4	5	20	4.0	เหมาะสมมาก
2.5 ครอบคลุมด้านความรู้คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม	3	4	5	5	4	21	4.2	เหมาะสมมาก
3. ด้านสาระการเรียนรู้								
3.1 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	4	4	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
3.2 ครูเป็นผู้แนะนำหรือช่วยเหลือ	5	5	5	3	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความชัดเจน ไม่สับสน และน่าสนใจ	4	5	5	4	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสม กับเนื้อหา	3	4	4	5	4	20	4.0	เหมาะสมมาก
3.5 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	4	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	4	4	5	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	3	3	21	4.2	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
4.4 เหมาะสมกับ เวลาที่สอน	3	4	4	5	5	21	4.2	เหมาะสมมาก
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	3	4	4	5	4	20	4.0	เหมาะสมมาก
5. ด้านสื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
5.2 สนองจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	3	3	5	21	4.2	เหมาะสมมาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	4	4	5	23	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 ช่วยประหยัดเวลาในการจัดกิจกรรม	4	4	5	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
5.5 เร้าความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	22	4.4	เหมาะสมมาก
6. ด้านการวัดและประเมินผล								
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	4	5	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 มีการประเมินพร้อม ๆ ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	4	22	4.4	เหมาะสมมาก
6.5 กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
รวม						**693**	**4.6**	**เหมาะสมมากที่สุด**

2. การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่.....ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (IOC)

ข้อที่	ผลการประเมินผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	+1	+1	+1	0	0	3	0.60
6	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
10	+1	+1	+1	0	0	3	0.60
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
12	+1	+1	+1	0	0	3	0.60
13	+1	+1	+1	0	0	3	0.60
14	+1	+1	+1	0	0	3	0.60
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
16	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
20	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80
21	+1	+1	+1	0	0	3	0.60
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
23	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
24	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
28	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80

ข้อที่	ผลการประเมินผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
29	+1	+1	+1	0	0	3	0.60
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา” ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไปจึงนำแบบทดสอบไป (Try Out) เพื่อหา หาความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ตารางที่.....ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และผลการพิจารณาคุณภาพของข้อสอบรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.986	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	r	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ1	14.40	150.593	.889	.985
ข้อ2	14.43	149.702	.962	.985
ข้อ3	14.47	150.533	.894	.985
ข้อ4	14.33	152.230	.768	.986
ข้อ5	14.50	150.328	.918	.985
ข้อ6	14.37	151.413	.827	.986
ข้อ7	14.57	152.944	.721	.986
ข้อ8	14.40	150.731	.878	.986
ข้อ9	14.50	150.397	.912	.985
ข้อ10	14.37	151.413	.827	.986
ข้อ11	14.47	150.671	.883	.986
ข้อ12	14.53	152.947	.708	.986
ข้อ13	14.47	152.257	.752	.986
ข้อ14	14.43	150.392	.904	.985
ข้อ15	14.47	151.223	.837	.986
ข้อ16	14.43	150.392	.904	.985

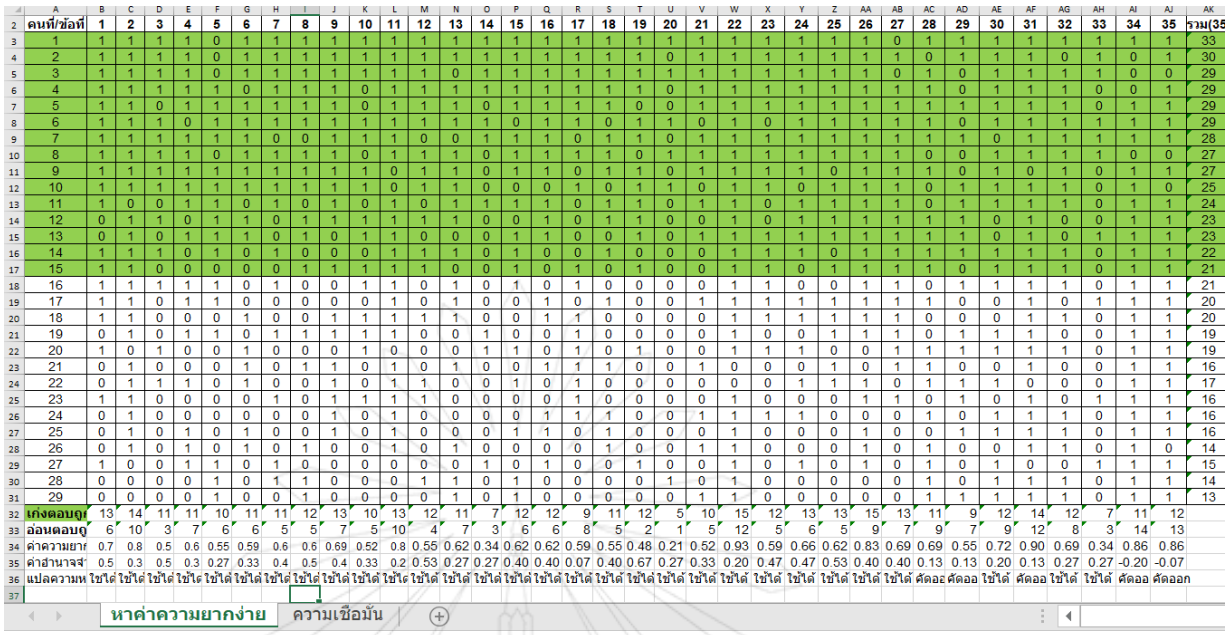
ข้อ17	14.53	151.361	.842	.986
ข้อ18	14.37	150.861	.873	.986
ข้อ19	14.47	151.361	.826	.986
ข้อ20	14.40	153.076	.684	.986
ข้อ21	14.40	151.628	.804	.986
ข้อ22	14.37	150.723	.885	.986
ข้อ23	14.53	152.326	.760	.986
ข้อ24	14.30	152.424	.765	.986
ข้อ25	14.50	150.397	.912	.985
ข้อ26	14.27	153.306	.707	.986
ข้อ27	14.60	152.938	.739	.986
ข้อ28	14.37	150.861	.873	.986
ข้อ29	14.50	150.534	.901	.985
ข้อ30	14.33	151.540	.826	.986

Descriptive Statistics

	N	p
ข้อ1	30	.53
ข้อ2	30	.50
ข้อ3	30	.47
ข้อ4	30	.60
ข้อ5	30	.43
ข้อ6	30	.57
ข้อ7	30	.37
ข้อ8	30	.53
ข้อ9	30	.43

ข้อ10	30	.57
ข้อ11	30	.47
ข้อ12	30	.40
ข้อ13	30	.47
ข้อ14	30	.50
ข้อ15	30	.47
ข้อ16	30	.50
ข้อ17	30	.40
ข้อ18	30	.57
ข้อ19	30	.47
ข้อ20	30	.53
ข้อ21	30	.53
ข้อ22	30	.57
ข้อ23	30	.40
ข้อ24	30	.63
ข้อ25	30	.43
ข้อ26	30	.67
ข้อ27	30	.33
ข้อ28	30	.57
ข้อ29	30	.43
ข้อ30	30	.60
Valid N (listwise)	30	

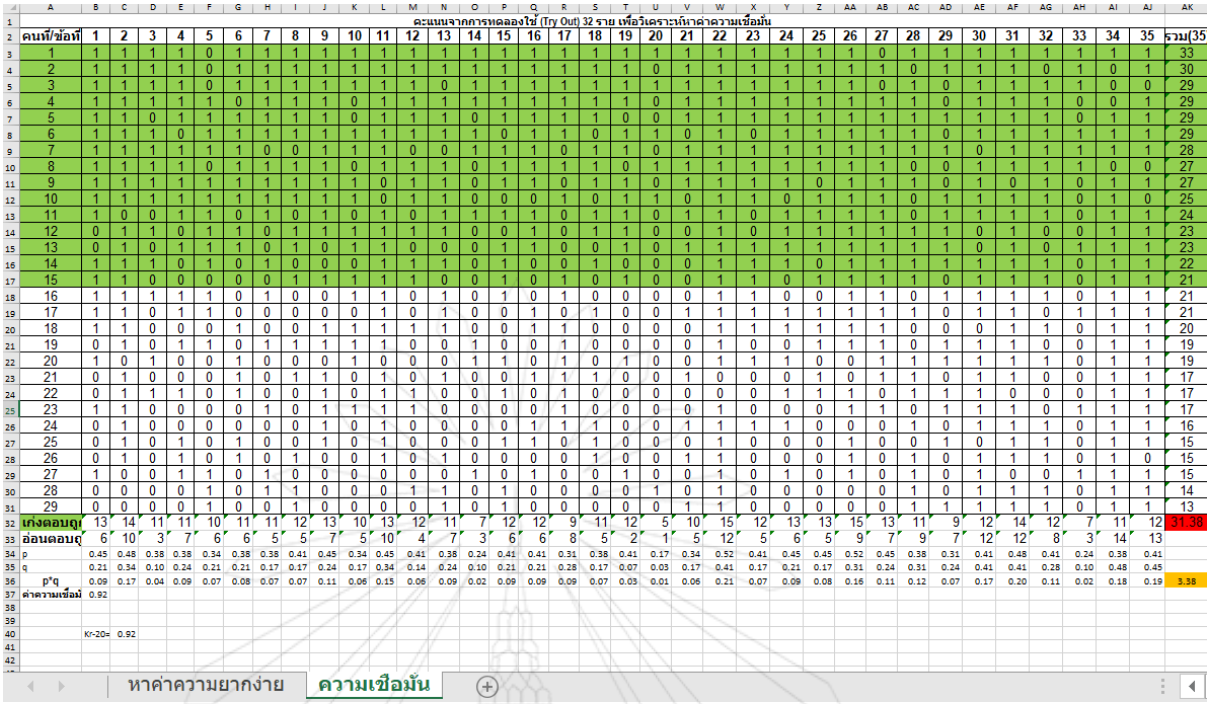
ค่าความยากของข้อสอบ (p) พิจารณาว่า ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 เป็นข้อสอบที่ใช้ได้ และจากเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก (r) พิจารณาว่า ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 เป็นข้อสอบที่ใช้ได้ ซึ่งจากการตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคในงานวิจัยนี้จากค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่า ข้อสอบมีคุณภาพที่ใช้ได้ทั้ง 30 ข้อ

คนที่/ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	รวม(35
1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	33
2	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	30
3	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	0	29
4	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	29
5	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	29
6	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	29
7	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	28
8	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	0	27
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	27
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	25
11	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	24
12	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	23
13	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	23
14	1	1	1	0	1	0	1	0	0	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	22
15	1	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	21
16	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	21
17	1	1	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	1	20
18	1	1	0	0	0	1	0	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	1	1	20
19	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	19
20	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	19
21	0	1	0	0	0	1	0	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	1	1	16
22	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	0	1	17
23	1	1	0	0	0	0	1	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	16
24	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	0	0	1	0	1	1	1	0	1	1	16
25	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	16
26	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0	1	0	14
27	1	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	15
28	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	1	1	0	1	1	14
29	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	13
เก่งตอบถูก	13	14	11	11	10	11	11	12	13	10	13	12	11	7	12	12	9	11	12	5	10	15	12	13	13	15	13	11	9	12	14	12	7	11	12	
อ่อนตอบถู	6	10	3	7	6	6	5	5	7	5	10	4	7	3	6	6	8	5	2	1	5	12	5	6	5	9	7	9	7	9	12	8	3	14	13	
ค่าความยาก	0.7	0.8	0.5	0.6	0.55	0.59	0.6	0.6	0.69	0.52	0.8	0.55	0.62	0.34	0.62	0.62	0.59	0.55	0.48	0.21	0.52	0.93	0.59	0.66	0.62	0.83	0.69	0.69	0.55	0.72	0.90	0.69	0.34	0.86	0.86	
ค่าอำนาจจ	0.5	0.3	0.5	0.3	0.27	0.33	0.4	0.5	0.4	0.33	0.2	0.53	0.27	0.27	0.40	0.40	0.07	0.40	0.67	0.27	0.33	0.20	0.47	0.47	0.53	0.40	0.40	0.13	0.13	0.20	0.13	0.27	0.27	-0.20	-0.07	
แปลความห	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ค่อนข้	ค่อนข้	ใช้ได้	ค่อนข้	ใช้ได้	ใช้ได้	ค่อนข้	ค่อนข้	

หาค่าความยากง่าย | ความเชื่อมั่น

ตารางค่าความยากง่าย(P)

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	AA	AB	AC	AD	AE	AF	AG	AH	AI	AJ	AK
1	คะแนนจากการทดลองใช้ (Try Out) 32 ราย เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น																																				
2	คนที่/ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	รวม(35
3	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	33
4	2	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	30
5	3	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	0	29
6	4	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	29
7	5	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	29
8	6	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	29
9	7	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	28
10	8	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	0	27
11	9	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	27
12	10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	25
13	11	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	24
14	12	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	23
15	13	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	23
16	14	1	1	1	0	1	0	1	0	0	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	22
17	15	1	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	21
18	16	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	21
19	17	1	1	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	21
20	18	1	1	0	0	0	1	0	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	1	20
21	19	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	1	19
22	20	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	19
23	21	0	1	0	0	0	1	0	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	0	1	1	17
24	22	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	0	1	1	17
25	23	1	1	0	0	0	0	1	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	17
26	24	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	0	0	1	0	1	1	1	0	1	1	16
27	25	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1	1	15
28	26	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0	15
29	27	1	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1	1	15
30	28	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	1	1	0	1	1	14
31	29	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	13
32	เก่งตอบถู	13	14	11	11	10	11	11	12	13	10	13	12	11	7	12	12	9	11	12	5	10	15	12	13	13	15	13	11	9	12	14	12	7	11	12	31.38
33	อ่อนตอบถู	6	10	3	7	6	6	5	5	7	5	10	4	7	3	6	6	8	5	2	1	5	12	5	6	5	9	7	9	7	12	12	8	3	14	13	
34	p	0.45	0.48	0.38	0.38	0.34	0.38	0.38	0.41	0.45	0.34	0.45	0.41	0.38	0.24	0.41	0.41	0.31	0.38	0.41	0.17	0.34	0.52	0.41	0.45	0.45	0.52	0.45	0.38	0.31	0.41	0.48	0.41	0.24	0.38	0.41	
35	q	0.21	0.34	0.10	0.24	0.21	0.21	0.17	0.17	0.24	0.17	0.34	0.14	0.24	0.10	0.21	0.21	0.28	0.17	0.07	0.03	0.17	0.41	0.17	0.21	0.17	0.31	0.24	0.31	0.24	0.41	0.41	0.28	0.10	0.48	0.45	
36	p*q	0.09	0.17	0.04	0.09	0.07	0.08	0.07	0.07	0.11	0.06	0.15	0.06	0.09	0.02	0.09	0.09	0.09	0.07	0.03	0.01	0.06	0.21	0.07	0.09	0.08	0.16	0.11	0.12	0.07	0.17	0.20	0.11	0.02	0.18	0.19	3.38
37	ค่าความเชื่อมั่	0.92																																			
38																																					
39																																					
40		Kr-20=	0.92																																		
41																																					
42																																					

หาค่าความยากง่าย | ความเชื่อมั่น

ตารางค่าความเชื่อมั่น (R) มีค่าเท่ากับ 0.92

3. การวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ตารางที่.....ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน (IOC)

ข้อที่	ผลการประเมินผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
9.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
14.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยค
โดยใช้การสอนแบบโมเดลซิปปา

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง โครงสร้างของประโยค โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง โครงสร้างของประโยค

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 คาบ

ผู้สอน นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ

สอนชั้น ม.2 /1 วัน / เวลา

ม. 2/1 วัน.....ที่ .....เดือน.....พ.ศ. 2566 เวลา.....น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด (Learning standards/ Indicators)

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของ ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ม.2/2 วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายโครงสร้างของประโยคได้ (K)
2. นักเรียนสามารถแยกประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง (P)
3. นักเรียนเห็นคุณค่าของโครงสร้างประโยค (A)

3. ความคิดรวบยอด /สาระสำคัญ /สังกัป (Concept)

โครงสร้างประโยค คือคำและกลุ่มคำต่าง ๆ มาเรียบเรียงแล้วได้ใจความสมบูรณ์ แบ่งได้ดังนี้ ภาคประธานและภาคแสดง เช่น แมวกินปลาทู

4. สาระการเรียนรู้

ด้านองค์ความรู้ (Knowledge)

1) สาระการเรียนรู้แกนกลาง

โครงสร้างของประโยค

2) สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

ด้านสมรรถนะ (Skills)

1) อธิบายความหมายของโครงสร้างประโยคได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute)

1. บอกข้อแตกต่างระหว่างของประโยคได้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Competencies of learners)

1. ความสามารถในการสื่อสาร

มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม

2. ความสามารถในการคิด

- ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

- มีความรับผิดชอบ
- ใฝ่เรียนรู้

7. ชิ้นงานหรือภาระงาน (Performance Tasks)

1. เขียนอธิบายลักษณะของประโยคได้

8. กระบวนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ (Competency–Based Instruction)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA)

คาบที่ 1

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม

1. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องประโยค นักเรียนรู้จักคำว่าประโยคหรือไม่ ประโยคประกอบด้วยอะไร แล้วนักเรียนรู้จักกลุ่มคำหรือวลีหรือไม่ ไหนลองยกตัวอย่างมาสิว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากน้อยเพียงใด

2. นักเรียนคิดว่าคำและกลุ่มคำวลีมีข้อแตกต่างกันอย่างไรบ้างและประโยคเป็นอย่างไร

3. ให้นักเรียนอธิบายความรู้เพื่อทบทวนสิ่งที่เราเรียนมาก่อนหน้า ทบทวนเรื่องพื้นฐานของประโยค ร่วมกันแสดงความคิดเห็นภายในห้องเรียน (10นาที)

2.นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน โดยคละความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน จากนั้นให้เขียนอธิบายข้อสังเกตของโครงสร้างประโยคซึ่งให้นักเรียนร่วมกันทำงานกลุ่ม (๑๐ นาที)

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

1. นักเรียนมีความรู้เดิมเกี่ยวกับประโยคมาว่าอย่างไรแล้ว โครงสร้างประโยคนักเรียนสามารถแยกได้หรือไม่ ถามตอบระหว่างครูกับนักเรียน

2. นักเรียนฟังครูชี้แจงว่า ประโยค คือ ข้อความที่มีใจความสมบูรณ์ รู้ว่าใครทำอะไร เช่น ฝนตก นกบิน เด็กร้องเพลง ในการเขียนสื่อสาร ผู้ส่งสารสามารถส่งสารในรูปของประโยคได้หลายชนิดขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้ส่งสาร ความรู้เรื่องรูปแบบและโครงสร้างของประโยคทำ

ให้การพูดและการเขียนสื่อสารได้ชัดเจน เรื่องนี้ได้เรียนไปแล้วในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งโครงสร้างของประโยคประกอบด้วย ประธาน+กริยา(ภาคแสดง) (20 นาที)

3. ศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือเรียนหลักภาษาไทและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลกับความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

1. นักเรียนยกตัวอย่างประโยคแยกโครงสร้างประโยค แยกออกเป็นตารางซึ่งให้นักเรียนช่วยกันในแต่ละกลุ่ม

2. ให้ตัวแทนกลุ่มออกนำเสนอคำที่เราได้ของแต่ละกลุ่มหน้าชั้นเรียน (10 นาที)

คาบที่ 2

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. นักเรียนแต่ล่ะกลุ่มสังเกตการนำเสนองานของเพื่อนและทำความเข้าใจเรื่องประโยคให้เข้าใจมากยิ่งขึ้นโดยปรึกษากันระหว่างกลุ่มของตนเอง โดยมีครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น (15 นาที)

2. ฝึกอ่านคำให้ถูกต้องและสามารถอธิบายได้ว่าประโยคคืออะไร (5 นาที)

ขั้นที่ 5 สรุปและการจัดระเบียบความรู้

1. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่เราศึกษาร่วมกันมาโดยมีครูคอยให้คำแนะนำ ซึ่งการนำเสนอข้อแตกต่างของกลุ่มคำและประโยค ครูสรุปเนื้อหาที่เรียนมาให้นักเรียนเข้าใจเพิ่มเติมจากสิ่งที่นักเรียนเข้าใจอยู่แล้วเพื่อที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการเขียนประโยคต่อไป (30 นาที)

คาบที่ 3

ขั้นที่ 6 ปฏิบัติหรือแสดงผลงาน

1. ให้นักเรียนเขียนคำลงในกระดาษชาร์ท เพื่อออกนำเสนอหน้าชั้นเรียน
2. สังเกตการทำงานของนักเรียน
3. สุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลงานของกลุ่ม
4. นักเรียนช่วยกันประเมินผลงานของเพื่อน (30 นาที)

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

นักเรียนจดบันทึกลงในสมุดเกี่ยวกับความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องโครงสร้างเรื่องประโยคและสามารถตอบครูได้ถึงข้อสังเกตของประโยค และสามารถอธิบายได้ว่าคำคืออะไร กลุ่มคำหรือวลีคืออะไรเพื่อใช้ในการเรียนเรื่องประโยคต่อไป

9. สื่อ/วัสดุ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ (Media / Materials / Equipment / Learning Resources)

9.1 สื่อการเรียนรู้

- หนังสือเรียนหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

9.2 แหล่งการเรียนรู้

-

10. การวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะ (Competency–Based Assessment)

สิ่งที่จะวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้	**วิธีการวัด**	**เครื่องมือที่ใช้วัด**	**เกณฑ์ผ่าน**
1. นักเรียนสามารถสรุปเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผลได้ (Knowledge)	สอบถาม	แบบถาม-ตอบ	ตอบถูกร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถแยกโครงสร้างของประโยคได้ (Knowledge)	สอบถาม	แบบถาม-ตอบ	ตอบถูกร้อยละ 80 ขึ้นไป
3. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของประโยคได้ (Skills)	ประเมินแผนภาพความคิด	แบบประเมินแผนภาพความคิด	ตอบถูกร้อยละ 80 ขึ้นไป
4. นักเรียนบอกข้อแตกต่างของแต่ละประโยค **(Attribute)**	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ได้ระดับดีขึ้นไป

11. สะท้อนผลหลังการการจัดการเรียนรู้ (Reflect the results of the learning management)

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนเข้าใจประโยคหลายโครงสร้างประโยคมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

ระยะเวลาในการสอนน้อยเกินไป

แนวทางแก้ไข

ควรปรับเนื้อหาเพื่อให้นักเรียนมีเวลาในการฝึกทำแบบฝึกหัดมากขึ้น

ลงชื่อ.....

(นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ)

ครูผู้สอน

ความคิดเห็นหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย

แผนการสอนครบถ้วน ใช้สอนได้

ลงชื่อ.....

(นางสาวณัฐนันท์ จันทร์เพ็ง)

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ชื่อกลุ่ม ..... ชั้น.....

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	การแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสม				
2	ความร่วมมือกันทำงาน				
3	การแสดงความคิดเห็น				
4	การรับฟังความคิดเห็น				
5	ความมีน้ำใจช่วยเหลือกัน				
รวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุลของผู้รับการประเมิน	ความมีวินัย				ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเสียสละ				การรับฟังความคิดเห็น				การแสดงความคิดเห็น				การตรงต่อเวลา				รวม 20 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1.รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	1.1 ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติได้ และอธิบายความหมายของ เพลงชาติ				
	1.2 ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน				
	1.3 ให้ความร่วมมือ ร่วมใจ ในการทำงานกับสมาชิกในชั้นเรียน				
	1.4 เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน				
	1.5 เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา				
	1.6 เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียน และชุมชนจัดขึ้น				
2.ซื่อสัตย์ สุจริต	2.1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง				
	2.2 ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ละอาย และเกรงกลัวที่จะทำความผิด ทำตาม สัญญาที่ตนให้ไว้กับเพื่อน พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และครู				
	2.3 ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง				
3.มีวินัย รับผิดชอบ	3.1ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน				
4.ใฝ่เรียนรู้	4.1 แสวงหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ				
	4.2 มีการจดบันทึกความรู้อย่างเป็นระบบ				
	4.3 สรุปความรู้ได้อย่างมีเหตุผล				
5.อยู่อย่างพอเพียง	5.1 ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่างประหยัด คุ้มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี และใช้เวลาอย่างเหมาะสม				
	5.2 ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คุ้มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี				
	5.3 ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล				
	5.4 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด				

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
	5.5 วางแผนการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิตประจำวันบนพื้นฐานของความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร				
	5.6 รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และสภาพแวดล้อม ยอมรับและปรับตัว อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข				
6.มุ่งมั่นในการทำงาน	6.1 มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
	6.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ				
7.รักความเป็นไทย	7.1 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย				
	7.2 เห็นคุณค่าและปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทย				
8.มีจิตสาธารณะ	8.1 รู้จักช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงาน				
	8.2 อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ และแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น				
	8.3 รู้จักดูแล รักษาทรัพย์สมบัติและสิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน				
	8.4 เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของโรงเรียน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคสามัญ โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ประโยคสามัญ(ประโยคเดียว)
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 คาบ
ผู้สอนนางสาวธนาพร เพชรสมบัติ
สอนชั้น ม.2 /1 วัน / เวลา
ม. 2/1 วัน.....ที่ .....เดือน.....พ.ศ. 2566 เวลา.....น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด (Learning standards/ Indicators)

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของ ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ม.2/2 วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ (Learning Competencies)

1. นักเรียนสามารถสรุปเรื่องประโยคสามัญได้(K)
2. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของประโยคได้ (P)
3. นักเรียนบอกข้อแตกต่างระหว่างภาคประธานและภาคแสดงได้**(A)**

3. ความคิดรวบยอด /สาระสำคัญ /สังกัป (Concept)

ประโยค คือ ประโยคที่ประกอบด้วย ภาคประธานภาคเดียวและมีภาคแสดงภาคเดียว เช่น แมวกินปลา

4. สาระการเรียนรู้

ด้านองค์ความรู้ (Knowledge)

1) สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- ประโยคในภาษาไทย

2) สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

ด้านสมรรถนะ (Skills)

1) อธิบายความหมายของประโยคได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute)

1. บอกข้อแตกต่างระหว่างภาคประธานและภาคแสดงได้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Competencies of learners)

1. ความสามารถในการสื่อสาร

มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม

2. ความสามารถในการคิด

- ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

- มีความรับผิดชอบ
- ใฝ่เรียนรู้

7. ชิ้นงานหรือภาระงาน (Performance Tasks)

1. เขียนประโยคในภาษาไทยได้อย่างสร้างสรรค์

8. กระบวนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ (Competency–Based Instruction)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA)

คาบที่ 1

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม

1. ครูชี้แจงรายละเอียดเรื่องที่จะสอนเพื่อให้นักเรียนได้ทราบและสอบถามทบทวนเรื่องที่เรียนผ่านมาว่าเนื้อหาที่เราเรียนมา มีเรื่องใดที่จะนำมาใช้ในชั่วโมงเรียนของเรา

2. ครูสอบถามนักเรียนคิดว่าคำในภาษาไทยมีข้อแตกต่างกันอย่างไรบ้าง โดยฟังคามคิดเห็นของแต่ละคนเพื่อจะได้สังเกตว่านักเรียนมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใดเกี่ยวกับคำ

3. ให้นักเรียนอธิบายความรู้เพื่อทบทวนสิ่งที่เราเรียนมาก่อนหน้า ร่วมกันแสดงความคิดเห็นภายในห้องเรียน (10 นาที)

4.นักเรียนแต่ละคนช่วยกันอธิบาย โดยให้อิสระในการคิดและครูคอยให้คำแนะนำ (10 นาที)

5. นักเรียนทบทวนความรู้ที่เรียนมาเพื่อที่จะต่อยอดในการเรียนเรื่องประโยคต่อไป

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

1. นักเรียนดูคำที่ครูเขียนบนกระดาน ดังนี้

ยายของฉันแข็งแรงมาก

นักเรียนช่วยกันบอกว่าคำที่ครูยกตัวอย่างเป็นคำ วลี หรือประโยค

2. นักเรียนฟังครูชี้แจงว่า คำที่ครูยกตัวอย่างเป็นประโยค เพราะมีภาคประธานและภาคแสดง ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า ส่วนประกอบของประโยคมีส่วนประกอบสำคัญ ๒ ส่วน คือ ภาคประธานและภาคแสดง โดยภาคประธานคือ คำว่า ยาย ส่วนขยายคือ ของฉัน ภาคแสดง

คือ แข็งแรง ส่วนคำว่า มาก เป็นคำขยายกริยา ซึ่งบางประโยคอาจจะไม่มีส่วนขยายก็ได้ เช่น แมวกินปลา (20 นาที)

3. ศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือเรียนวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ และหนังสือเรียนหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

4.ศึกษาเพิ่มเติมจากใบความรู้ที่ครูทำให้และศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในสถานศึกษาและในสื่อออนไลน์ต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลกับความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

1. นักเรียนเขียนคำชนิดต่าง ๆ และสามารถบอกได้ว่าทำหน้าที่ใดในประโยค เช่น คำนาม คำกริยา คำสันธาน เป็นต้น

2. ให้ตัวแทนนักเรียนที่ครูเลือกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อให้เพื่อนๆ ช่วยกันตรวจสอบในการเรียนในเรื่องประโยคต่อไป (10 นาที)

คาบที่ 2

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. นักเรียนจับคู่เพื่อยกตัวอย่างคำ ปรึกษากันระหว่างคู่หาข้อสังเกตของคำและข้อสังเกตเกี่ยวกับประโยคต่าง ๆ เพื่อให้มีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น ในเรื่องที่เรียน (๑๕ นาที)

2. ฝึกเขียนประโยคและสามารถแยกส่วนประกอบของประโยคได้อย่างถูกต้อง (5 นาที)

ขั้นที่ 5 สรุปและการจัดระเบียบความรู้

1. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่เราศึกษาร่วมกันมาโดยมีครูคอยให้คำแนะนำ ซึ่งการนำเสนอข้อแตกต่างของประโยคง่ายๆที่นักเรียนเขียนมาและสามารถแยกส่วนประกอบพื้นฐานของประโยคได้ด้วยตนเอง (30 นาที)

คาบที่ 3

ขั้นที่ 6 ปฏิบัติหรือแสดงผลงาน

1. ให้นักเรียนเขียนคำลงในกระดาษชาร์ท เพื่อออกนำเสนอหน้าชั้นเรียน
2. สังเกตการทำงานของนักเรียน
3. สุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน
4. นักเรียนช่วยกันประเมินผลงานของเพื่อน (30 นาที)

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

นักเรียนจดบันทึกลงในสมุดเกี่ยวกับความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องประโยค นักเรียนจดบันทึกความรู้เดิมคือชนิดของคำ หน้าที่ของคำในประโยคและเรื่องประโยคพื้นฐาน

9. สื่อ/วัสดุ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ (Media / Materials / Equipment / Learning Resources)

9.1 สื่อการเรียนรู้

- หนังสือเรียนวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- หนังสือเรียนหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

9.2 แหล่งการเรียนรู้

10. การวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะ (Competency–Based Assessment)

สิ่งที่จะวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้	**วิธีการวัด**	**เครื่องมือที่ใช้วัด**	**เกณฑ์ผ่าน**
1. นักเรียนสามารถสรุปเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผลได้ (Knowledge)	สอบถาม	แบบถาม-ตอบ	ตอบถูกร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถแยกส่วนประกอบของประโยคได้ (Knowledge)	สอบถาม	แบบถาม-ตอบ	ตอบถูกร้อยละ 80 ขึ้นไป
3. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของประโยคได้ (Skills)	ประเมินแผนภาพความคิด	แบบประเมินแผนภาพความคิด	ตอบถูกร้อยละ 80 ขึ้นไป
4. นักเรียนบอกข้อแตกต่างของประโยคได้ **(Attribute)**	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ได้ระดับดีขึ้นไป

11. สะท้อนผลหลังการการจัดการเรียนรู้ (Reflect the results of the learning management)

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนปฏิบัติตามที่ได้ขวกับปฏิบัติได้สามารถสรุปเนื้อหาได้

ปัญหาและอุปสรรค

สื่อการสอนมีน้อยเกินไป

แนวทางแก้ไข

ควรมีการจัดทำสื่อให้มากขึ้น

ลงชื่อ.....

(นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ)

ครูผู้สอน

ความคิดเห็นหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย

แผนการสอนครบถ้วนใช้สอนได้

ลงชื่อ .....

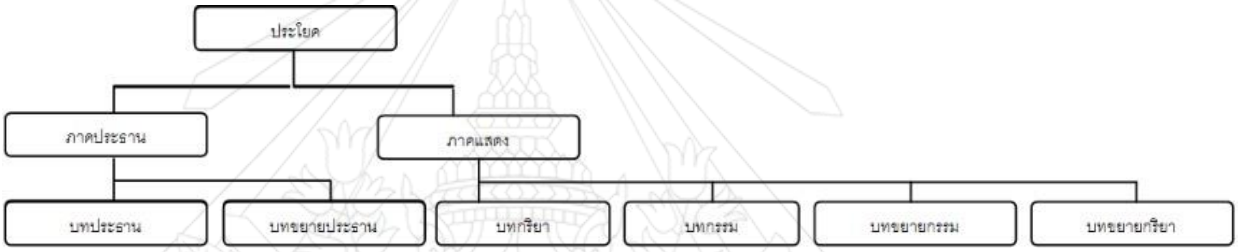
(นางสาวณัฐนันท์ จันทร์เพ็ง)

ใบความรู้ที่ 2 เรื่องประโยคในภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องประโยคในภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องประโยค
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท22101

ประโยคในภาษาไทย

ประโยค คือ ถ้อยคำที่มีความเกี่ยวข้องกันถูกต้องตามระเบียบของภาษาและมีเนื้อความบริบูรณ์ ประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง

1. องค์ประกอบของประโยคคำที่นำมาเรียงกันจะเป็นประโยคได้ก็ต่อเมื่อมีภาคประธานและภาคแสดง นอกจากนี้ประโยคยังมีองค์ประกอบอื่นๆอีก

เช่น แมวเล่นในสวน แยกได้ แมว(ประธาน) เล่น(อกรรมกริยา) ในสวน(ขยายกริยา)

อารีขายผลไม้ทุกวัน แยกได้ อารี(ประธาน) ขาย(สกรรมกริยา) ผลไม้(กรรม) ทุกวัน(ขยายกริยา)

ภารโรงสมนึกเป็นคนดี แยกได้ ภารโรง(ประธาน) สมนึก(ขยายประธาน) เป็น(วิกตรรถกริยา) คนดี(ขยายกริยา)

2. รูปประโยคหลักของไทย มี 4 แบบ

2.1 ประโยคประธาน หมายถึงประโยคที่เอาผู้กระทำขึ้นต้นประโยค เช่น แดงเตะตะกร้อ

2.2 ประโยคกรรม หมายถึง ประโยคที่เอาผู้กระทำขึ้นต้นประโยค เช่น นักเรียนถูกครูตำหนิ

2.3 ประโยคกริยา หมายถึง ประโยคที่เอากริยา เกิด มี ปรากฏ ขึ้นต้นประโยค เช่น มีข้าวในนา

2.4 ประโยคการิต หมายถึง ประธานของประโยคประโยคกรรมมีผู้รับใช้แทรกเข้ามา เช่น คุณแม่ให้ฉันรดน้ำต้นไม้ (ประธานมีผู้รับใช้) หนังสือถูกครูให้นักเรียนอ่าน(กรรมมีผู้รับใช้) เพื่อนให้ฉันทำการบ้าน(ประธานมีผู้รับใช้)

3. การจำแนกประโยคตามเจตนาผู้ส่งสาร มี 4 ชนิด

3.1 ประโยคบอกเล่าหรือประโยคแจ้งให้ทราบ เช่น ธรรมะย่อมชนะอธรรม

3.2 ประโยคคำถาม จะมีคำที่แสดงคำถามกำกับอยู่ 2 ลักษณะ คือ ต้องการคำตอบที่เป็นเนื้อความ และต้องการเพียงการตอบรับหรือปฏิเสธเท่านั้น

3.3 ประโยคปฏิเสธ จะมีคำว่า ไม่ ประกอบอยู่เพื่อแสดงให้เห็นว่ามีความหมายตรงกันข้ามกับประโยคบอกเล่า เช่น นิธิโรจน์ไม่ขี้เกียจเรียนหนังสือ วันนาไม่เคยกินส้มตำ

3.4 ประโยคคำสั่งและขอร้อง เป็นประโยคที่มีลักษณะสั่งให้ทำหรือขอร้องให้ปฏิบัติ ซึ่งสามารถละประธานไว้ได้ เพราะผู้ส่งสารและผู้รับสารต่างเข้าใจและทราบว่าสั่งหรือขอร้องใคร เช่น ห้ามเดินลัดสนาม โปรดทำความเคาระประธานในพิธี กรุณาถอดรองเท้าก่อนเข้าห้องเรียน

4. ชนิดของประโยค ชนิดของประโยคในภาษาไทยแบ่งตามลักษณะ เป็น ๓ ชนิด คือ

4.1 ประโยคความเดียว(เอกรรถประโยค) คือ ประโยคที่มีใจความสำคัญเพียงหนึ่ง คือ มีประธานตัวเดียว กริยาสำคัญเพียงตัวเดียวและอาจมีกรรมหรือไม่มีก็ได้ โดยมีโครงสร้าง ประธาน+กริยา+(บทกรรม) เช่น เราเดินอย่างรวดเร็ว เจ้าหน้าที่ซื้อปลาจากแหล่งเพาะพันธุ์ การเดินเป็นการออกกำลังกาย โปรดนั่งเงียบ เมื่อคืนนี้พายุพัดบ้านพัง

4.2 ประโยคความรวม(อเนกรรถประโยค) คือ ประโยคที่เกิดจากประโยคความเดียวตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปมารวมกันโดยมีสันธานเป็นตัวเชื่อม โดยมีโครงสร้าง ประโยคความเดียว+สันธาน+ประโยคความเดียว ประโยคความรวมแบ่งเป็น 5 ชนิด

4.2.1 ประโยคความรวมเชื่อมความคล้อยตามกัน(อันวยาเนกรรถประโยค) ได้แก่ และ และแล้ว แล้วจึง...ก็ แล้ว...ก็ ทั้ง...และ กับ ครั้น...จึง เมื่อ....ก็

4.2.2 ประโยคความรวมเชื่อมความขัดแย้งกัน(พยติเรกาเนกรรถประโยค) ได้แก่ แต่ แต่ทว่า กว่า...ก็ แม้ว่า... แต่...ก็ ถึง....ก็

4.2.3 ประโยคความรวมเชื่อมความให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง(วิกัลป์ปาเนกรรถประโยค) ได้แก่ หรือ หรือไม่ก็ มิฉะนั้น ไม่เช่นนั้น ไม่...ก็

4.2.4 ประโยคความรวมเชื่อมความเป็นเหตุเป็นผล(เหตวาเนกรรถประโยค) ได้แก่ จึง ดังนั้น...จึง ฉะนั้น...จึง เพราะฉะนั้น...จึง

4.3 ประโยคความซ้อน (สังกรประโยค) คือประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลักและประโยคย่อยซึ่งเป็นประโยคซ้อนอยู่ในประโยคหลัก โดยมีสันธานเป็นตัวเชื่อม

องค์ประกอบของประโยคความซ้อนมี 2ชนิด คือ ประโยคหลัก(มุขยประโยค) คือ ประโยคที่เป็นใจความสำคัญของประโยคใหญ่ และประโยคย่อย(อนุประโยค) คือ ประโยคที่ทำหน้าที่ช่วยประโยคหลักให้มีใจความชัดเจนสมบูรณ์มากขึ้น โดยประโยคย่อยแบ่งเป็น 3 ชนิด

4.2.1 นามานุประโยค คือประโยคย่อยทำหน้าที่เหมือนคำนาม โดยจะทำหน้าที่เป็นบทประธาน บทกรรม และส่วนเติมเต็มของประโยคหลัก

4.3.2 คุณานุประโยค คือ ประโยคย่อยทำหน้าที่เหมือนวิเศษณ์ โดยจะทำหน้าที่ขยาย

คำนามหรือสรรพนาม ในส่วนที่เป็นประธานหรือเป็นกรรมของประโยคหลัก สันธานเชื่อมประโยค (เป็นประพันธสรรพนาม) คือ ที่ ซึ่ง อัน ผู้ ทำหน้าที่เชื่อมประโยคและแทนคำนามหรือสรรพนามที่อยู่ข้างหน้า

ปากกาที่วางบนโต๊ะซื้อมาจากญี่ปุ่น

ประโยคหลัก ปากกาซื้อมาจากญี่ปุ่น

สันธาน ที่ (ประพันธสรรพนาม แทน ปากกา)

ประโยคย่อย ปากกาวางบนโต๊ะ(ทำหน้าที่ขยาย

คำนาม "ปากกา" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคหลัก

4.3.3 วิเศษณานุประโยค คือ ประโยคย่อยทำหนาที่เหมือนวิเศษณ์ โดยจะทำหน้าที่ขยายกริยาหรือวิเศษณ์ ในส่วนที่เป็นกริยาหรือวิเศษณ์ของประโยคหลัก สันธานเชื่อมประโยคได้แก่ (ประพันธวิเศษณ์)ได้แก่ ที่ เมื่อ ระหว่างที่ ตั้งแต่ จนกระทั่ง เพราะ ตาม ราวกับ ขณะที่ โดย เป็นต้น ทำหน้าที่เชื่อมประโยค เช่น

เขามาเมื่อฉันหลับ

ประโยคหลัก เขามา

สันธาน เมื่อ

ประโยคย่อย ฉันหลับ(ขยาย "มา")

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ชื่อกลุ่ม ..... ชั้น.....

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	การแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสม				
2	ความร่วมมือกันทำงาน				
3	การแสดงความคิดเห็น				
4	การรับฟังความคิดเห็น				
5	ความมีน้ำใจช่วยเหลือกัน				
รวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุลของผู้รับการประเมิน	ความมีวินัย				ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเสียสละ				การรับฟังความคิดเห็น				การแสดงความคิดเห็น				การตรงต่อเวลา				รวม 20 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1.รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	1.1 ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติได้ และอธิบายความหมายของ เพลงชาติ				
	1.2 ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน				
	1.3 ให้ความร่วมมือ ร่วมใจ ในการทำงานกับสมาชิกในชั้นเรียน				
	1.4 เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน				
	1.5 เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา				
	1.6 เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียน และชุมชนจัดขึ้น				
2.ซื่อสัตย์ สุจริต	2.1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง				
	2.2ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ละอาย และเกรงกลัวที่จะทำความผิด ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับเพื่อน พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และครู				
	2.3 ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง				
3.มีวินัย รับผิดชอบ	3.1ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน				
4.ใฝ่เรียนรู้	4.1 แสวงหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ				
	4.2 มีการจดบันทึกความรู้อย่างเป็นระบบ				
	4.3 สรุปความรู้ได้อย่างมีเหตุผล				
5.อยู่อย่างพอเพียง	5.1ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่างประหยัด คุ้มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี และใช้เหมาะสม				
	5.2 ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คุ้มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี				
	5.3 ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล				
	5.4 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด				

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
	5.5 วางแผนการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิตประจำวันบนพื้นฐานของความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร				
	5.6 รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และสภาพแวดล้อม ยอมรับและปรับตัว อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข				
6.มุ่งมั่นในการทำงาน	6.1 มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
	6.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ				
7.รักความเป็นไทย	7.1 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย				
	7.2 เห็นคุณค่าและปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทย				
8.มีจิตสาธารณะ	8.1 รู้จักช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงาน				
	8.2 อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ และแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น				
	8.3 รู้จักดูแล รักษาทรัพย์สมบัติและสิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน				
	8.4 เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของโรงเรียน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยครวม โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ประโยครวม
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 คาบ
ผู้สอนนางสาวธนาพร เพชรสมบัติ
สอนชั้น ม.2/1 วัน / เวลา
ม. 2/1 วัน.....ที่ .....เดือน.....พ.ศ. 2565 เวลา.....น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด (Learning standards/ Indicators)

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของ ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ม.2/2 วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ (Learning Competencies)

1. นักเรียนสามารถแยกชนิดของประโยคได้ (K)
2. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของประโยครวมได้ (P)
3. นักเรียนบอกข้อแตกต่างระหว่างประโยคแต่ละชนิดได้ **(A)**

3. ความคิดรวบยอด /สาระสำคัญ /สังกัป (Concept)

ประโยครวม คือ ประโยคที่เกิดจากการรวมประโยคสามัญหลายประโยคเข้าด้วยกันโดยมีสันธานเชื่อมประโยคเหล่านั้นและทำให้มีใจความแตกต่างกันไป เช่น ใจความคล้อยตามกัน ใจความขัดแย้งกัน เป็นเหตุเป็นผลกัน เลือกอย่างอย่างใดอย่างหนึ่ง เงื่อนไข และคาดคะเน

4. สาระการเรียนรู้

ด้านองค์ความรู้ (Knowledge)

1) สาระการเรียนรู้แกนกลาง

ประโยครวม

2) สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

ด้านสมรรถนะ (Skills)

1) อธิบายความหมายของประโยครวมได้

<u>คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute)</u>

1. บอกข้อแตกต่างของประโยคแต่ละชนิดได้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Competencies of learners)

1. ความสามารถในการสื่อสาร

มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม

2. ความสามารถในการคิด

- ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

- มีความรับผิดชอบ
- ใฝ่เรียนรู้

7. ชิ้นงานหรือภาระงาน (Performance Tasks)

1. เขียนประโยคแต่ละชนิดได้ถูกต้องอย่างสร้างสรรค์

8. กระบวนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ (Competency–Based Instruction)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA)

คาบที่ 1

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม

1. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องประโยคที่เคยเรียนมา ว่าส่วนประกอบของประโยคมีกี่ส่วนอะไรบ้าง เพื่อกระตุ้นกระบวนการคิดของนักเรียน สอบถามโดยการตั้งคำถามว่าประโยคมีกี่ชนิด อะไรบ้าง

2. นักเรียนคิดว่าประโยคแต่ล่ะชนิดมีข้อแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

3. ให้นักเรียนอธิบายความรู้เพื่อทบทวนสิ่งที่เราเรียนมาก่อนหน้า ร่วมกันแสดงความคิดเห็นภายในห้องเรียน (10 นาที)

2.นักเรียนแบ่งกันออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อจำได้ศึกษาเนื้อหาตามที่ครูจำให้ศึกษาโดยการแบ่งกลุ่มกลุ่มต้องคละกัน คนที่ เก่ง ปานกลาง อ่อน จะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน (10 นาที)

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

1. หลังจากที่นักเรียนแบ่งกลุ่มกันเสร็จเรียบร้อยครูจำได้เข้าสู่เนื้อหาโดยการนำเข้าสู่เนื้อหาด้วยการสอบถาม เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิมและเพิ่มเติมความรู้ใหม่ที่ครูอธิบายให้

2. นักเรียนรู้จักประโยครวมหรือไม่ แบ่งตามใจความได้กี่ใจความ(ตามหนังสือเรียน) นักเรียนทุกคนช่วยกันคิดและตอบคำถามของครู

3. นักเรียนฟังครูชี้แจงว่า ประโยครวมแบ่งได้ตามเจตนา คือ มีใจความแตกต่างกันไปดังนี้ ใจความคล้อยตามกัน ใจความขัดแย้งกัน ใจความเป็นเหตุเป็นผลกัน เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง เงื่อนไข และใจความคาดคะเน ยกตัวอย่างใจความคล้อยตามกัน เช่น การอ่านมีประโยชน์มากและเป็นการฝึกสมาธิอีกด้วย ใจความขัดแย้งกันสังเกตง่ายๆจะมีคำสันธาน คำว่า แต่ เป็นต้น (20 นาที)

4. ศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือเรียนวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และหนังสือเรียนหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลกับความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

1. นักเรียนส่งตัวแทนเลือกหัวข้อว่าจะได้ประโยคชนิดใดในการศึกษาครั้งนี้โดย เลือกกลุ่มล่ะ 1 หัวข้อ

2. ให้ตัวแทนกลุ่มออกนำเสนอประโยคที่เราได้บอกความหมายและยกตัวอย่างประโยคให้ถูกต้อง (10 นาที)

คาบที่ 2

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. นักเรียนจับคู่เพื่อยกตัวอย่างประโยครวมตามเจตนา ปรึกษากันระหว่างคู่หาข้อสังเกตของแต่ละประโยค (15 นาที)

2. ฝึกอ่านคำให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน และระบุชนิดของประโยคได้โดยสามารถบอกเหตุผลได้ว่าเป็นประโยครวมโดยมีใจความใด (5 นาที)

ขั้นที่ 5 สรุปและการจัดระเบียบความรู้

1. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่เราศึกษาร่วมกันมาโดยมีครูคอยให้คำแนะนำ ซึ่งการนำเสนอประโยคแต่ละชนิด ต้องสามารถระบุได้ว่าเป็นประโยคชนิดนี้เพราะอะไรและสามารถเขียนประโยคได้อย่างถูกต้อง (20 นาที)

2. นักเรียนจดบันทึกเนื้อหาที่สรุปลงในสมุดตัวเองเพื่อเพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น (10 นาที)

คาบที่ 3

ขั้นที่ 6 ปฏิบัติหรือแสดงผลงาน

1. ให้นักเรียนเขียนคำลงในกระดาษชาร์ท เพื่อออกนำเสนอหน้าชั้นเรียน
2. สังเกตการทำงานของนักเรียน
3. สุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลงานของกลุ่ม
4. นักเรียนช่วยกันประเมินผลงานของเพื่อน (30 นาที)

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

นักเรียนจดบันทึกลงในสมุดเกี่ยวกับความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องประโยค เพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันต่อไป

9. สื่อ/วัสดุ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ (Media / Materials / Equipment / Learning Resources)

9.1 สื่อการเรียนรู้

- หนังสือเรียนหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

9.2 แหล่งการเรียนรู้

10. การวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะ (Competency–Based Assessment)

สิ่งที่จะวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้	**วิธีการวัด**	**เครื่องมือที่ใช้วัด**	**เกณฑ์ผ่าน**
1. นักเรียนสามารถสรุปเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผลได้ (Knowledge)	สอบถาม	แบบถาม-ตอบ	ตอบถูกร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถแยกชนิดของประโยคได้ (Knowledge)	สอบถาม	แบบถาม-ตอบ	ตอบถูกร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
3. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายประโยคแต่ละชนิดได้ (Skills)	ประเมินแผนภาพความคิด	แบบประเมินแผนภาพความคิด	ตอบถูกร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
4. นักเรียนบอกข้อแตกต่างระหว่างประโยคแต่ละชนิดได้ **(Attribute)**	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ได้ระดับดีขึ้นไป

11. สะท้อนผลหลังการการจัดการเรียนรู้ (Reflect the results of the learning management)

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนมีความสนใจเรียนรู้ปฏิบัติ
ร่วมกันดี

ปัญหาและอุปสรรค

ระยะเวลาในการเรียนการสอน

แนวทางแก้ไข

ควรปรับเวลาให้เหมาะสมในการเรียนการสอน

ลงชื่อ.....

(นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ)

ครูผู้สอน

ความคิดเห็นหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(นางสาวณัฐนันท์ จันทร์เพ็ง)

ใบความรู้ที่ 3 เรื่องลักษณะของประโยค
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องลักษณะของประโยค
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องประโยค
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท22101

ชนิดของประโยคในภาษาไทยแบ่งตามลักษณะ เป็น ๓ ชนิด คือ

1.ประโยคความเดียว(เอกรรถประโยค) คือ ประโยคที่มีใจความสำคัญเพียงหนึ่ง คือ มีประธานตัวเดียว กริยาสำคัญเพียงตัวเดียวและอาจมีกรรมหรือไม่มีก็ได้ โดยมีโครงสร้าง ประธาน+กริยา+(บทกรรม) เช่น เราเดินอย่างรวดเร็ว เจ้าหน้าที่ซื้อปลาจากแหล่งเพาะพันธุ์ การเดินเป็นการออกกำลังกาย โปรดนั่งเงียบ เมื่อคืนนี้พายุพัดบ้านพัง

2.ประโยคความรวม(อเนกรรถประโยค) คือ ประโยคที่เกิดจากประโยคความเดียว ตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไปมารวมกันโดยมีสันธานเป็นตัวเชื่อม โดยมีโครงสร้าง ประโยคความเดียว+สันธาน+ประโยคความเดียว ประโยคความรวมแบ่งเป็น ๔ ชนิด

2.1 ประโยคความรวมเชื่อมความคล้อยตามกัน ได้แก่ และ และแล้ว แล้วจึง...ก็ แล้ว...ก็ ทั้ง...และ กับ ครั้น...จึง เมื่อ....ก็

2.2 ประโยคความรวมเชื่อมความขัดแย้งกัน ได้แก่ แต่ แต่ทว่า กว่า...ก็ แม้ว่า... แต่...ก็ ถึง....ก็

2.3 ประโยคความรวมเชื่อมความให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ หรือ หรือไม่ก็ มิฉะนั้น ไม่เช่นนั้น ไม่...ก็

2.4 ประโยคความรวมเชื่อมความเป็นเหตุเป็นผล ได้แก่ จึง ดังนั้น...จึง ฉะนั้น...จึง เพราะฉะนั้น...จึง

3.ประโยคความซ้อน (สังกรประโยค) คือประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลักและประโยคย่อย ซึ่งเป็นประโยคซ้อนอยู่ในประโยคหลัก โดยมีสันธานเป็นตัวเชื่อมองค์ประกอบของประโยคความซ้อน มี ๒ ชนิด คือ ประโยคหลัก(มุขยประโยค) คือ ประโยคที่เป็นใจความสำคัญของประโยคใหญ่ และประโยคย่อย(อนุประโยค) คือ ประโยคที่ทำหน้าที่ช่วยประโยคหลักให้มีใจความชัดเจนสมบูรณ์มากขึ้น โดยประโยคย่อยแบ่งเป็น 3 ชนิด

3.1 นามานุประโยค คือประโยคย่อยทำหน้าที่เหมือนคำนาม โดยจะทำหน้าที่เป็นบทประธาน บทกรรม และส่วนเติมเต็มของประโยคหลัก

3.2 คุณานุประโยค คือ ประโยคย่อยทำหน้าที่เหมือนวิเศษณ์ โดยจะทำหน้าที่ขยายคำนามหรือสรรพนาม ในส่วนที่เป็นประธานหรือเป็นกรรมของประโยคหลัก สันธานเชื่อมประโยค(เป็นประพันธสรรพนาม) คือ ที่ ซึ่ง อัน ผู้ ทำหน้าที่เชื่อมประโยคและแทนคำนามหรือสรรพนามที่อยู่ข้างหน้า ปากกาที่วางบนโต๊ะซื้อมาจากญี่ปุ่น ประโยคหลัก ปากกาซื้อมาจากญี่ปุ่นสันธาน ที่ (ประพันธสรรพนาม แทน ปากกา)
ประโยคย่อย ปากกาวางบนโต๊ะ(ทำหน้าที่ขยายคำนาม “ปากกา” ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคหลัก)

3.3 วิเศษณานุประโยค คือ ประโยคย่อยทำหนาที่เหมือนวิเศษณ์ โดยจะทำหน้าที่ขยายกริยาหรือวิเศษณ์ ในส่วนที่เป็นกริยาหรือวิเศษณ์ของประโยคหลัก สันธานเชื่อมประโยคได้แก่(ประพันธวิเศษณ์)ได้แก่ ที่ เมื่อ ระหว่างที่ ตั้งแต่ จนกระทั่ง เพราะ ตาม ราวกับ ขณะที่ โดย เป็นต้น ทำหน้าที่เชื่อมประโยค เช่น เขามาเมื่อฉันหลับ ประโยคหลัก เขามา สันธาน เมื่อ ประโยคย่อย ฉันหลับ(ขยาย “มา”)

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ชื่อกลุ่ม ..... ชั้น.....

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	การแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสม				
2	ความร่วมมือกันทำงาน				
3	การแสดงความคิดเห็น				
4	การรับฟังความคิดเห็น				
5	ความมีน้ำใจช่วยเหลือกัน				
รวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุลของผู้รับการประเมิน	ความมีวินัย				ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเสียสละ				การรับฟังความคิดเห็น				การแสดงความคิดเห็น				การตรงต่อเวลา				รวม 20 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	1.1 ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติได้ และอธิบายความหมายของ เพลงชาติ				
	1.2 ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน				
	1.3 ให้ความร่วมมือ ร่วมใจ ในการทำงานกับสมาชิกในชั้นเรียน				
	1.4 เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน				
	1.5 เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา				
	1.6 เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียน และชุมชนจัดขึ้น				
2.ซื่อสัตย์ สุจริต	2.1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง				
	2.2 ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ละอาย และเกรงกลัวที่จะทำความผิด ทำตาม สัญญาที่ตนให้ไว้กับเพื่อน พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และครู				
	2.3 ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง				
3. มีวินัย รับผิดชอบ	3.1 ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน				
4. ใฝ่เรียนรู้	4.1 แสวงหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ				
	4.2 มีการจดบันทึกความรู้อย่างเป็นระบบ				
	4.3 สรุปความรู้ได้อย่างมีเหตุผล				
5. อยู่อย่างพอเพียง	5.1 ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่างประหยัด คุ้มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี และใช้เวลาอย่างเหมาะสม				
	5.2 ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คุ้มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี				
	5.3 ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล				
	5.4 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด				

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
	5.5 วางแผนการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิตประจำวันบนพื้นฐานของความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร				
	5.6 รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และสภาพแวดล้อม ยอมรับและปรับตัว อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข				
6. มุ่งมั่นในการทำงาน	6.1 มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
	6.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ				
7. รักความเป็นไทย	7.1 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย				
	7.2 เห็นคุณค่าและปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทย				
8. มีจิตสาธารณะ	8.1 รู้จักช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงาน				
	8.2 อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ และแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น				
	8.3 รู้จักดูแล รักษาทรัพย์สมบัติและสิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน				
	8.4 เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของโรงเรียน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคซ้อน โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนศรีชมภูวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ประโยคซ้อน
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 คาบ
ผู้สอนนางสาวธนาพร เพชรสมบัติ
สอนชั้น ม.2 /1 วัน / เวลา
ม. 2/1 วัน.....ที่ .....เดือน.....พ.ศ. 2566 เวลา.....น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด (Learning standards/ Indicators)

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของ ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ม.2/2 วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม ประโยคซ้อน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ (Learning Competencies)

1. นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องประโยคซ้อนได้ (K)
2. นักเรียนสามารถแต่งประโยคได้ (P)
3. นักเรียนบอกข้อแตกต่างระหว่างประโยคแต่ละชนิด **(A)**

3. ความคิดรวบยอด /สาระสำคัญ /สังกัป (Concept)

ประโยคซ้อน คือ ประโยคที่มีประโยคย่อย(อนุประโยค) ประกอบอยู่กับประโยคหลัก(มุขยประโยค) ประโยคย่อยทำหน้าที่ขยายส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยคหลัก

4. สาระการเรียนรู้

ด้านองค์ความรู้ (Knowledge)

1) สาระการเรียนรู้แกนกลาง

ประโยคซ้อน

ด้านทักษะ (P)

1) อธิบายความหมายของประโยคได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. บอกข้อแตกต่างระหว่างการแบ่งชนิดของประโยค

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Competencies of learners)

1. ความสามารถในการสื่อสาร

มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม

2. ความสามารถในการคิด

- ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

- มีความรับผิดชอบ
- ใฝ่เรียนรู้

7. ชิ้นงานหรือภาระงาน (Performance Tasks)

1. เขียนประโยคได้ถูกต้องตามชนิดของประโยค

8. กระบวนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ (Competency–Based Instruction)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA)

คาบที่ 1

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม(10 นาที)

1. นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่นักเรียนจำได้มาคนละ 1 ประโยค
2. นักเรียนคิดว่าประโยคแต่ละชนิดมีข้อแตกต่างกันอย่างไรบ้าง
3. ให้นักเรียนอธิบายความรู้เพื่อทบทวนสิ่งที่เราเรียนมาก่อนหน้า ร่วมกันแสดงความคิดเห็นภายในห้องเรียน โดยมีครูผู้สอนคอยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ (10 นาที)
4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน โดยคละความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน จากนั้นให้เขียนอธิบายข้อสังเกตของแต่ประโยคแต่ล่ะชนิด

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ (20 นาที)

1. นักเรียนดูประโยคที่ครูเขียนบนกระดาน ดังนี้
2. เขาจะย้ายบ้านไปอยู่ที่ไหน
3. นักเรียนมาพบครูหน่อย
4. ห้ามส่งเสียงดังในห้องเรียนนักเรียนช่วยกันบอกว่าประโยคที่ครูยกตัวอย่างเป็นประโยคชนิดใดตามที่เราจำแนกชนิดของประโยคมา

2. นักเรียนฟังครูชี้แจงว่า ประโยคที่ครูยกมา ประโยคที่ ๑ คือ ประโยคคำถาม ซึ่งดูจากคำว่า ที่ไหน ประโยคที่ 2 เป็นประโยค ขอร้อง ประโยคที่ ๓ ประโยคคำสั่ง ให้นักเรียนสังเกตคำและพิจารณาคำที่อยู่ในประโยคนั้น ๆ ซึ่งประโยคเหล่านี้เป็นประเภทของประโยคที่แบ่งตามเจตนา(จัดอยู่ในประโยคความเดียว)

3. ศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือเรียนวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และหนังสือเรียนหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลกับความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

1. นักเรียนนำประโยคที่ครูกำหนดให้มาแยกออกเป็น ๓ กลุ่มเพื่อบอกว่าเป็นประโยคที่แสดงเจตนาแบบใด

2. ให้ตัวแทนกลุ่มออกนำเสนอประโยคที่เราได้แยกแต่ละประโยคพร้อมคำอธิบายเพิ่มเติม (10 นาที)

คาบที่ 2

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. นักเรียนจับคู่เพื่อยกตัวอย่างประโยค ปรึกษากันระหว่างคู่หาข้อสังเกตเกี่ยวกับประโยค และจำบันทึกเพื่อจะได้พิจารณาร่วมกัน (15 นาที)

2. ฝึกอ่านประโยคให้ถูกต้องและสามารถระบุชนิดของประโยคได้ (5 นาที)

ขั้นที่ 5 สรุปและการจัดระเบียบความรู้

1. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่เราศึกษาร่วมกันมาโดยมีครูคอยให้คำแนะนำ ซึ่งการนำเสนอชนิดของแต่ละประโยค โดยเป็นการสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของประโยคทั้งหมดและการจำแนกประโยคอีกด้วย (20นาที)

2. นักเรียนร่วมกันจดบันทึกเพื่อนำไปศึกษาเพิ่มเติม (10)

คาบที่ 3

ขั้นที่ 6 ปฏิบัติหรือแสดงผลงาน

1. ให้นักเรียนเขียนคำลงในกระดาษชาร์ท เพื่อออกนำเสนอหน้าชั้นเรียน
2. สังเกตการทำงานของนักเรียน
3. สุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลงานของกลุ่ม
4. นักเรียนช่วยกันประเมินผลงานของเพื่อน (30 นาที)

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

นักเรียนจดบันทึกลงในสมุดเกี่ยวกับความรู้ที่ได้เรื่องประโยคเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อใช้ในการสื่อสาร

9. สื่อ/วัสดุ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ (Media / Materials / Equipment / Learning Resources)

9.1 สื่อการเรียนรู้

- หนังสือเรียนวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- หนังสือเรียนหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

9.2 แหล่งการเรียนรู้

- หนังสือเรียน

10. การวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะ (Competency–Based Assessment)

สิ่งที่จะวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้	**วิธีการวัด**	**เครื่องมือที่ใช้วัด**	**เกณฑ์ผ่าน**
1. นักเรียนสามารถสรุปเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผลได้ (Knowledge)	สอบถาม	แบบถาม-ตอบ	ตอบถูกร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถแยกชนิดของประโยคได้ (Knowledge)	สอบถาม	แบบถาม-ตอบ	ตอบถูกร้อยละ 80 ขึ้นไป
3. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของประโยคได้ (Skills)	ประเมินแผนภาพความคิด	แบบประเมินแผนภาพความคิด	ตอบถูกร้อยละ 80 ขึ้นไป
4. นักเรียนบอกข้อแตกต่างระหว่างชนิดของประโยค **(Attribute)**	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ได้ระดับดีขึ้นไป

11. สะท้อนผลหลังการการจัดการเรียนรู้ (Reflect the results of the learning management)

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

ระยะเวลาในการสอน

แนวทางแก้ไข

ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างครบถ้วนตามเวลาที่กำหนดไว้

ลงชื่อ.....

(นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ)

ครูผู้สอน

ความคิดเห็นหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย

ควรสอนครบถ้วนตามที่กำหนดไว้

ลงชื่อ .....

(นางสาวณัฐนันท์ จันทร์เพ็ง)

ใบความรู้ที่ 4 เรื่องการจำแนกประโยค
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการจำแนกประโยค
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องประโยค
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 22101

ประโยคและส่วนประกอบของประโยค

1. ความหมายของประโยค

ประโยค หมายถึง ถ้อยคำหรือข้อความที่มีใจความสมบูรณ์ ประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ ภาคประธาน (ส่วนผู้กระทำอาการ) และภาคแสดง (ส่วนแสดงอาการ) เช่น พี่เดินเร็ว คนขับรถไม่สบาย

2. ส่วนประกอบของประโยค ประโยคมีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ

1. ภาคประธาน คือ ส่วนของผู้ทำอาการ หรือบทประธาน อาจมีส่วนขยายหรือไม่มีก็ได้ คำที่ทำหน้าที่ผู้กระทำอาการ ได้แก่ คำนาม หรือคำสรรพนาม เช่น **พี่**ร้องเพลงได้ไพเราะ **ครู**ต้องอบรมให้นักเรียนเป็นคนดี

2. ภาคแสดง คือ ส่วนที่แสดงอาการหรือบอกการกระทำของประธาน คำที่แสดงอาการ ได้แก่ คำกริยา และต้องประกอบด้วยบทอื่น ๆ เช่น บทกรรม บทประกอบกริยาหรือส่วนเติมเต็ม อาจมีส่วนขยายหรือไม่มีก็ได้

บทกริยา คือ ส่วนที่แสดงการกระทำของประธาน อาจมีกรรมมารองรับหรือไม่มีก็ได้ จะอยู่หลังประธานหรืออยู่หน้าประธานก็ได้ เช่น ม้า**กระโดด** ม้า**กระโดด**ข้ามกำแพง

บทกรรม คือ ส่วนของผู้ถูกกระทำ กล่าวคือ ถ้ากริยายังไม่สมบูรณ์ในตัวเองจะต้องมีกรรมมารองรับ น้องคลาน (กริยา **คลาน** เป็นอกรรมกริยา) แม่ซื้อหนังสือ (กริยา **ซื้อ** เป็นสกรรมกริยาที่ต้องการกรรม)

บทประกอบกริยาหรือส่วนเติมเต็ม คือ ส่วนที่ทำหน้าที่เสริมใจความของประโยคให้สมบูรณ์ ทำหน้าที่คล้ายกรรมแต่ไม่ใช่กรรม เพราะไม่ได้ถูกกระทำ กริยาที่ใช้เป็นส่วนเติมเต็มจะไม่มีความหมายในตัวเอง ต้องมีคำนามหรือคำสรรพนามมาขยายจึงจะได้ใจความสมบูรณ์ ได้แก่ กริยา เป็น คล้าย เท่า คือ เหมือน เช่น แมวหน้าตาคล้าย**เสือ** เขาเป็น**นักเทนนิส**

เพราะฉะนั้นประโยคหรือกลุ่มคำที่มีใจความสมบูรณ์ ต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

1. บทประธาน + บทกริยาไม่มีกรรม
2. บทประธาน + บทกริยามีกรรม + บทกรรม
3. บทประธาน + บทกริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม + บทประกอบกริยาหรือส่วนเติมเต็ม

ภาคประธาน		**ภาคแสดง**			
ประธาน	**ส่วนขยาย**	**กริยา**	**ขยายกริยา**	**กรรม**	**ขยายกรรม**
ยาย	ของฉัน	แข็งแรง	มาก		
เด็กไทย	รุ่นใหม่	สนใจ		สิ่งแวดล้อม	ในชุมชน
ยาย	ของฉัน	ทำ		ขนม	อร่อย

ในประโยคหนึ่งต้องมีส่วนประกอบอย่างน้อย ๒ บท คือ บทประธานและบทกริยา จึงจะสมบูรณ์

3. ชนิดของประโยค

1. ประโยคแบ่งตามลักษณะโครงสร้าง พิจารณาจากส่วนประกอบของประโยค มี ๓ ชนิด คือ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน

2. ประโยคแบ่งตามลักษณะของประโยค พิจารณาจากคำที่แสดงความหมายรวมของประโยคว่ามีลักษณะแบบใด มี 4 ชนิด คือ ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคคำสั่ง และประโยคปฏิเสธ

3. ประโยคแบ่งตามเจตนา พิจารณาจากความหมายของประโยคตามเจตนาของผู้พูด แบ่งเป็น ประโยคบอกให้ทราบ ประโยคเสนอแนะ ประโยคห้าม ประโยคคำสั่ง ประโยคชักชวน ประโยคขอร้อง ฯลฯ

ประโยคความเดียว

ประโยคความเดียวหรือเอกรรถประโยค คือ ประโยคที่มีใจความสำคัญใจความเดียว ประกอบด้วย ภาคประธานและภาคแสดงอย่างละ 1 ภาค

1. ประโยคจำแนกตามบทกริยา มีดังนี้

1. ประโยคที่ใช้กริยาไม่มีกรรม ประกอบด้วย บทประธานและบทกริยา นับเป็นประโยคเล็กที่สุด

บทประธาน	**บทกริยา**
ฉัน	วิ่ง
น้ำ	เดือด

บทประธาน	**บทกริยา**	**บทกรรม**
น้อง	สวม	รองเท้า
หิ่งห้อย	เกาะ	กิ่งไม้

2. ประโยคที่ใช้กริยามีกรรม ประกอบด้วย บทประธาน บทกริยา และบทกรรม

3. ประโยคที่ใช้กริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม ประกอบด้วย บทประธาน บทกริยา และบทประกอบกริยาหรือส่วนเติมเต็ม

บทประธาน	**บทกริยา**	**บทประกอบกริยาหรือส่วนเติมเต็ม**
กีฬา	คือ	ยาวิเศษ
การเดิน	เป็น	การออกกำลังกาย

4. ประโยคที่ใช้กริยาช่วย ประกอบด้วย บทประธาน บทกริยาช่วย บทกริยา บทกรรม และบทประกอบกริยาหรือส่วนเติมเต็ม

บทประธาน	**บทกริยาช่วย**	**บทกริยา**	**บทกรรม**	**บทประกอบกริยาหรือส่วนเติมเต็ม**
องอาจ	ได้	เป็น	-	ทหาร
นักเรียน	ต้อง	มี	ความรู้	-

2. ประโยคจำแนกตามจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร

1. ประโยคบอกเล่า คือ ประโยคที่มีเนื้อความบอกให้ทราบหรือแจ้งเรื่องราว เช่น ยายบริจาคสิ่งของช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม นักเรียนเลือกประธานนักเรียน

2. ประโยคปฏิเสธ คือ ประโยคที่บอกความปฏิเสธหรือไม่ตอบรับ จะมีวิเศษณ์บอกความปฏิเสธ เช่น ไม่ ไม่ได้ ไม่ใช่ มิใช่ หา...ไม่ หามิได้ อยู่หน้าหรือหลังกริยา เช่น การเลือกตั้ง**ไม่ได้**เป็นไปด้วยบริสุทธิ์ยุติธรรม ฉัน**ไม่**ชอบอ่านหนังสือ

ข้อสังเกต ถ้าข้อความบ่งบอกว่าประธานทำกริยานั้น แต่ทำไม่ได้ ทำไม่สำเร็จ หรือประสงค์จะทำแต่มีเหตุขัดข้องไม่ได้ทำ ไม่จัดเป็นประโยคปฏิเสธแต่จัดเป็นประโยคบอกเล่า เช่น เขาไป**ไม่ได้** (ประสงค์จะไปแต่มีเหตุขัดข้อง) เขาสอบไล่**ไม่ได้** (สอบแล้วแต่ไม่ได้)
กรณีที่ในประโยคมีวิเศษณ์บอกความปฏิเสธ แต่ไม่ได้ขยายกริยาโดยตรง ก็ถือเป็นประโยคบอกเล่า เช่น ฉันชอบอาหารรสไม่จัด คำว่า ไม่ ขยาย จัด ซึ่งเป็นวิเศษณ์

3.ประโยคคำถาม คือ ประโยคที่ใช้ถามเพื่อต้องการคำตอบ มี 2 ชนิด คือ

- ประโยคคำถามที่ต้องการคำตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เขาจะย้ายบ้านไปอยู่**ที่ไหน** พ่อรู้ได้**อย่างไร**ว่าเขามาเยี่ยมยายในวันนี้
- ประโยคที่ต้องการคำตอบเพียงการบอกรับหรือปฏิเสธ เช่น คุณชอบอาชีพครู**ไหม**

4. ประโยคคำสั่ง ขอร้อง หรือวิงวอน คือ ประโยคที่ใช้สั่งหรือขอร้องให้ทำตามที่ต้องการ ส่วนใหญ่จะละประธาน แล้วใช้กริยาขึ้นต้นประโยค และอาจมีกริยาช่วยเน้นเจตนาของผู้ส่งสาร แบ่งได้ดังนี้

- เริ่มต้นด้วยคำแสดงคำสั่งหรือขอร้อง เช่น อย่า ให้ จง โปรด ช่วย เช่น **ห้าม**ใส่รองเท้าแตะ
- เริ่มต้นด้วยคำกริยา เช่น **เข้า**มาซิ **กลับ**ไปได้แล้ว

- ขึ้นต้นด้วยคำเรียกขาน เช่น **นักเรียน**ตรง **หนูแดง**มาหาแม่หน่อย

3. ประโยคจำแนกตามลำดับองค์ประกอบ

1. เริ่มด้วยผู้กระทำ โดยเรียงผู้กระทำไว้หน้ากริยา ซึ่งเป็นลักษณะของประโยคทั่วไป เช่น **ชาวสวน**กำลังเก็บผลไม้ (ชาวสวน เป็นผู้กระทำ) **พระอภัยมณี**ชอบเป่าปี่ (พระอภัยมณี เป็นผู้กระทำ)

2. เริ่มด้วยผู้ถูกกระทำ มีดังนี้

- ผู้ถูกกระทำทำหน้าที่ประธาน โดยกล่าวถึงผู้กระทำ เช่น **คนร้าย**ถูกตำรวจจับ (คนร้าย เป็นผู้ถูกกระทำ)

- ผู้ถูกกระทำทำหน้าที่ประธาน โดยละผู้กระทำที่แท้จริง เช่น **นักกีฬา**ถูกทำโทษเพราะไม่เคารพกติกา (นักกีฬา เป็นผู้ถูกกระทำ คือ ถูกทำโทษ)

- ผู้ถูกกระทำทำหน้าที่กรรม เช่น **รถยนต์**พี่ชายขายไปเมื่อวานนี้ (รถยนต์ ทำหน้าที่กรรม)

3. เริ่มด้วยกริยา โดยวางกริยาไว้หน้าประธาน เพื่อเน้นกริยา ได้แก่ ปรากฏ มี เกิด เช่น มีปลาในน้ำ ประโยคเดิม ในน้ำมีปลา หรือ ปลามีในน้ำ

ส่วนขยายของประโยค

ประโยคจะต้องมีส่วนประกอบอื่นมาขยายเพื่อให้มีเนื้อความชัดเจนขึ้น ส่วนที่นำมาขยายประกอบด้วย

บทประธาน มีส่วนขยายเรียกว่า บทขยายประธาน บทกริยามีส่วนขยายเรียกว่า บทขยายกริยา บทกรรม มีส่วนขยายเรียกว่า บทขยายกรรม และบทประกอบกริยา (ส่วนเติมเต็ม) มีส่วนขยายเรียกว่า บทขยายบทประกอบกริยา (บทขยายส่วนเติมเต็ม)

โดยทั่วไปบทขยายจะอยู่หลังและติดกับบทที่ขยาย ได้แก่

1. ประโยคที่มีบทขยายประธาน บทขยายประธานอยู่หลังบทประธาน เช่น ทหารเรือว่ายน้ำ
2. ประโยคที่มีบทขยายกริยา บทขยายกริยาอยู่หลังบทกริยา เช่น ทหารเรือว่ายน้ำ**เก่งมาก**
3. ประโยคที่มีบทขยายกรรม บทขยายกรรมอยู่หลังบทกรรม เช่น นกกินปลา**ตัวใหญ่**
4. ประโยคที่มีบทกรรมและบทขยายกริยา บทขยายกริยาอยู่หลังบทกรรม เช่น นกทำรัง**ด้วยเศษไม้**
5. ประโยคที่มีบทขยายกรรมและบทขยายกริยา บทขยายกริยาอยู่หลังบทขยายกรรม เช่น นกกระจอกทำรังใหญ่**ด้วยเศษไม้**
6. ประโยคที่มีบทขยายบทประกอบกริยาหรือบทขยายส่วนเติมเต็ม บทขยายบทประกอบกริยาอยู่หลังบทประกอบกริยา เช่น เขาเป็นพ่อค้า**เพชรพลอย**
7. ประโยคที่มีบทขยายบทประกอบกริยาและบทขยายกริยา บทขยายกริยาอยู่หลังบทขยายกริยา เช่น บุหรี่เป็นอันตรายต่อชีวิต**อย่างมาก**

ข้อสังเกต บทขยายประธานบางทีอยู่หน้าบทประธาน ถ้าใช้วิเศษณ์ที่อยู่หน้านามหรือสรรพนาม เช่น **น้อย**คนจะชอบกินผักสด **หลาย**คนชอบกินสลัดผัก บทขยายกริยาอยู่หน้ากริยา ถ้าใช้วิเศษณ์ที่อยู่หน้ากริยา เช่น ปลวก**ค่อย ๆ** ทำรังทีละน้อย **เมื่อวาน**นี้ฝนตก

ประโยคความรวม

ประโยคความรวม (อเนกรรถประโยค) คือประโยคความเดียวตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไปมา

รวมกัน โดยมีสันธานเชื่อมระหว่างประโยค

1. ลักษณะของประโยคความรวม

1. มีใจความแยกจากกันหรือมีใจความเป็นเอกเทศ ไม่ขยายซึ่งกันและกัน เช่น **ลมพัด**และ**น้ำท่วม** ประกอบด้วย 2 ประโยค คือ ประโยค **ลมพัด** และ **น้ำท่วม** แต่ละประโยคมีใจความเป็นเอกเทศ ไม่ได้ขยายซึ่งกันและกัน แล้วเชื่อมด้วยสันธาน **และ**

2. ประโยคความรวมอาจเปลี่ยนรูปได้ ดังนี้

1) รวมภาคแสดง ใช้สันธานเชื่อมภาคประธาน เช่น เนื้อสัตว์**และ**นมมีประโยชน์ต่อร่างกาย

2) รวมภาคประธาน ใช้สันธานเชื่อมภาคแสดง เช่น คนขี้เกียจมักจะกิน**และ**นอน

3) รวมภาคประธานและบทกริยา ใช้สันธานเชื่อมบทประกอบกริยาหรือส่วนเติมเต็ม เช่น เยาวชนคืออนาคตที่ดีของชาติหรือผู้ใหญ่ที่ดีในวันหน้า

4) ละประโยคท้าย คงไว้แต่สันธาน **หรือ หรือไม่** เช่น ลูกนกเป็นนักร้อง**หรือไม่** (ลูกนกเป็นนักร้องหรือไม่เป็นนักร้อง)

หมายเหตุ ประโยคที่มีสันธานอาจไม่ใช่ประโยคความรวมเสมอไป ถ้าสันธานนั้นไม่ได้เชื่อมประโยคความเดียวตั้งแต่ 2 ประโยคเข้าด้วยกัน หรือสันธานนั้นไม่ได้เชื่อมภาคประธาน ภาคแสดง หรือส่วนเติมเต็มของประโยคความรวม ซึ่งเปลี่ยนรูปตามที่กล่าวมาข้างต้น

สันธานที่เชื่อมบทกรรม บทวิเศษณ์ เชื่อมบทขยาย ซึ่งทำหน้าที่แทนบทประธาน และสันธานที่ทำหน้าที่บุพบท จะทำให้ข้อความนั้นเป็นข้อความเดียว ไม่ใช่ประโยคความรวม เช่น

1. สันธานเชื่อมบทกรรม เช่น สุธีมีความสามารถ**และ**กล้าหาญ

2. สันธานเชื่อมบทวิเศษณ์ เช่น เรือดำน้ำลำนี้แล่นได้ทั้งบนบก**และ**ในน้ำ

3. สันธานเชื่อมบทขยาย ทำหน้าที่แทนบทประธานด้วย เช่น พิมพ์พรหัวหน้าชั้น ม.2/1 **หรือ**ประธานนักกีฬาได้รับรางวัล

4. สันธานซึ่งทำหน้าที่บุพบท เช่น แม่**กับ**ลูกเล่นม้าหมุน (กับ ทำหน้าที่บุพบท)

2.ชนิดของประโยคความรวม มีดังนี้

1. มีเนื้อความคล้อยตามกัน คือ การนำประโยคความเดียวที่มีเนื้อความสอดคล้องกันมารวมกัน

1) แสดงอาการร่วมกัน ใช้สันธาน ทั้ง...และ กับ และ เช่น คุณพ่อ**กับ**คุณแม่รักฉันมาก

2) แสดงเวลาต่อเนื่องกัน ใช้สันธาน ครั้น...จึง ครั้น...ก็ แล้ว แล้ว...ก็ แล้ว...จึง ฯลฯ เช่น ฉันอาบน้ำอ่านหนังสือ**แล้ว**เข้านอน

3) แสดงความคล้อยตามกันโดยมีเงื่อนไข ใช้สันธาน แม้ แม้ว่า แม้...ก็ ถ้า ถ้าว่า ถ้า...ก็ เช่น **แม้**เขาจะสอบได้คะแนนเต็ม เขา**ก็**ยังขยันอ่านหนังสือ

2. มีเนื้อความขัดแย้งกัน คือ การนำประโยคความเดียวที่มีเนื้อความขัดแย้งกันมารวมกัน จะใช้สันธาน แต่ แต่ทว่า แต่...ก็ กว่า...ก็ ถึง...ก็ เช่น สุวิมลเรียนเก่งมาก **แต่**ไม่ค่อยมีเพื่อนสนิท ถ้าคำว่า **แต่** ในประโยคไม่เป็นคำสันธาน ประโยคนั้นก็ไม่ใช่ประโยคความรวม เช่น เขาเริ่มทำงานตั้งแต่เช้า (**แต่** เป็นบุพบท)

3. มีเนื้อความเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ ประโยคที่มีกริยา ๒ กริยาที่ต่างกัน ใช้สันธาน หรือ หรือไม่ก็ หรือมิฉะนั้น หรือมิฉะนั้นก็ หรือมิฉะนั้น...ก็ หรือไม่อย่างนั้น...ก็ เช่น เธอจะทนเจ็บ**หรือ**ไปหาหมอ

หมายเหตุ คำสันธาน **หรือ** ในเนื้อความเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งจะต้องใช้เป็นคำถามหรือต้องเชื่อมเฉพาะบทประธาน บทกริยา หรือบทประกอบกริยาเท่านั้น ถ้าเชื่อมบทอื่น หรือเป็นเพียงวิเศษณ์บอกคำถาม ไม่ได้เชื่อมประโยค ก็ถือว่าเป็นประโยคความเดียว เช่น นิพนธ์ถูกครูลงโทษ**หรือ** (หรือ เป็นวิเศษณ์บอกคำถาม)

4. มีเนื้อความเป็นเหตุเป็นผลแก่กัน ใช้สันธาน จึง เพราะ...จึง เพราะ เพราะฉะนั้น...จึง ด้วยเหตุว่า...จึง เพราะฉะนั้น เช่น อากาศเป็นพิษ **เพราะฉะนั้น**คนจึงเป็นโรคภูมิแพ้กันมาก

ประโยคความซ้อน

ประโยคความซ้อน (สังกรประโยค) คือ ประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลัก (มุขยประโยค) และประโยคย่อย (อนุประโยค) มารวมเป็นประโยคเดียวกัน โดยแบ่งตามหน้าที่ของอนุประโยคได้ ๓ ชนิด

1. นามานุประโยค คือ ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่อย่างนาม โดยเป็นบทประธาน บทกรรม หรือส่วนเติมเต็มของประโยคหลัก เช่น

1) ทำหน้าที่บทประธาน เช่น **ภารดรเล่นเทนนิส**ถูกใจคนดู (ภารดรเล่นเทนนิสถูกใจคนดู เป็น มุขยประโยค, ภารดรเล่นเทนนิส เป็น นามานุประโยคทำหน้าที่บทประธาน, ถูกใจคนดู เป็น ภาคแสดง)

2) ทำหน้าที่บทกรรม เช่น ก้อยไม่ชอบ**ให้ใครมาว่าพ่อแม่ของเธอ** (ก้อยไม่ชอบให้ใครมาว่าพ่อแม่ของเธอ เป็น มุขยประโยค, ให้ใครมาว่าพ่อแม่ของเธอ เป็น นามานุประโยคทำหน้าที่บทกรรม)

หมายเหตุ นามานุประโยคทำหน้าที่บทประธานหรือบทกรรม อาจใช้วิเศษณ์ **ที่ ซึ่ง อัน ที่ว่า** เชื่อมข้างหน้าก็ได้ เช่น ฉันดีใจ**ที่**เขาสอบผ่าน หรือทำหน้าที่บทกรรมโดยมีคำว่า **ให้** และ **ว่า** เป็นคำเชื่อม เช่น ชาวบ้านเข้าใจว่า**ผู้ใหญ่บ้านเป็นคนร้ายตัวจริง**

3) ทำหน้าที่แทนบทประธานและบทขยายประธาน เช่น ข่าวที่ว่า**น้ำมันพืชราคาแพง**ทำความลำบากใจให้กับพ่อค้าแม่ค้า

4) ทำหน้าที่แทนบทกรรมและบทขยายกรรม เช่น พ่อค้าแม่ค้าได้ทราบข่าวที่ว่า**น้ำมันพืชจะขึ้นราคา**

2. คุณานุประโยค

คุณานุประโยค คือ ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่ขยายนามหรือสรรพนามในประโยคหลัก โดยทำหน้าที่ขยายบทประธาน บทกรรม หรือเป็นส่วนเติมเต็ม และมีประพันธสรรพนาม ที่ ซึ่ง อัน เป็นบทเชื่อม

1) ใช้สรรพนามเชื่อมความแทนนามหรือสรรพนาม ซึ่งเป็นบทประธานของประโยคหลัก เช่น ลุงคำรบพี่ชายของแม่**ที่**อยู่ต่างจังหวัดจะเดินทางมาพักที่บ้าน (**ที่อยู่ต่างจังหวัด ที่** เป็นบทประธานของบทกริยา อยู่ เชื่อมกับคำ พี่ชายของแม่ แทนและขยายคำ พี่ชายของแม่)

มุขยประโยค คือ ลุงคำรบพี่ชายของแม่จะเดินทางมาพักที่บ้าน คุณานุประโยค คือ พี่ชายของแม่อยู่ต่างจังหวัด

2) ใช้สรรพนามเชื่อมความแทนนามหรือสรรพนาม ซึ่งเป็นบทกรรมของประโยคหลัก เช่น ทุ่งเลือดทุ่งลมแสดงชีวิตของโจร ซึ่งตกอยู่ในห้วงรักของหญิง (ซึ่ง เป็นบทประธานของบทกริยา ตกอยู่ เชื่อมกับคำ โจร แทนและขยายคำ โจร)

มุขยประโยค คือ ทุ่งเลือดทุ่งลมแสดงชีวิตของโจร **คุณานุประโยค** คือ โจรตกอยู่ในห้วงรักของหญิง

3) ใช้สรรพนามเชื่อมความแทนนามหรือสรรพนาม ซึ่งเป็นส่วนเติมเต็มของประโยคหลัก เช่น

พิษณุต้องแสดงบทตัวตลกอันมีลักษณะตรงข้ามกับนิสัยของเขา (**อัน** เป็นบทประธานของบทกริยา มีเชื่อมกับคำ บทตัวตลก แทนและขยายคำ บทตัวตลก)

มุขยประโยค คือ พิษณุต้องแสดงบทตัวตลก **คุณานุประโยค** คือ บทตัวตลกมีลักษณะตรงข้ามกับนิสัยของเขาหมายเหตุ ที่ ซึ่ง อัน ที่ไม่ใช่ประพันธสรรพนาม จะทำให้ประโยคนั้น ๆ ไม่เป็นประโยคความซ้อน เช่น ในตอนท้าย นายแก่นและนายเสริมต่างเข้าใจซึ่งกันและกัน (ซึ่ง เป็นบุพบท ซึ่งกันและกัน เป็นบุพบทวลี)

3. วิเศษณานุประโยค

วิเศษณานุประโยค คือ ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่อย่างวิเศษณ์ โดยขยายกริยาหรือวิเศษณ์ด้วยกัน มีคำเชื่อมได้แก่ ตั้งแต่ เมื่อ ขณะที่ เพราะ ก่อน หลังจาก เพื่อ เพราะว่า อย่างที่ ราวกับ จน จนกระทั่ง ฯลฯ

1) วิเศษณานุประโยคขยายกริยา เช่น นกน้อยยกกระเป๋า**หนี**ก่อนคุณยายจะรู้ตัว (คุณยายจะรู้ตัว เป็นวิเศษณานุประโยคขยายกริยา ยก)

เด็ก ๆ ปรบมือ **ขณะ**ที่ลุงบุญมาเล่านิทาน (ลุงบุญมาเล่านิทาน เป็นวิเศษณานุประโยคขยายกริยา ปรบมือ)

2) วิเศษณานุประโยคขยายวิเศษณ์ เช่น นักมวยหลับสนิท**อย่างที่**เขาไม่อาจลุกขึ้นมาสู้ได้อีก (เขาไม่อาจลุกขึ้นมาสู้ได้อีก วิเศษณานุประโยคขยายวิเศษณ์ สนิท)

หมายเหตุ คำที่ใช้เชื่อมวิเศษณานุประโยคกับมุขยประโยค ถ้านำหน้านาม สรรพนาม หรือกริยาที่ทำหน้าที่นาม (กริยาสภาวมาลา) ก็ทำหน้าที่เป็นบุพบทและไม่ทำให้ประโยคนั้นเป็นประโยคความซ้อน เช่น คนเราไม่ได้อยู่เพื่อกิน (กิน เป็นกริยาสภาวมาลาทำหน้าที่เหมือนคำ การกิน)

การขยายส่วนต่าง ๆ ของประโยค

1. การขยายส่วนต่าง ๆ ของประโยคด้วยคำ

การขยายบทประธานด้วยคำ คำที่ขยาย ได้แก่ นาม สรรพนาม กริยา และวิเศษณ์ เช่น เรือ**ใบ**อยู่ในทะเล (**ใบ** เป็น **นาม** ขยายบทประธาน **เรือ**)การขยายบทกริยาด้วยคำ คำที่ขยาย ได้แก่ วิเศษณ์ เช่น น้องพูด**เก่ง** (**เก่ง** เป็น **วิเศษณ์** ขยายบทกริยา **พูด**)การขยายบทกรรมด้วยคำ คำที่ขยาย ได้แก่ นาม สรรพนาม กริยา และวิเศษณ์ เช่น เรารักโรงเรียน**เรา** (**เรา** เป็น **สรรพนาม** ขยายบทกรรม **โรงเรียน**)

2. การขยายส่วนต่าง ๆ ของประโยคด้วยกลุ่มคำ

การขยายบทประธานด้วยกลุ่มคำ กลุ่มคำหรือวลีที่ขยาย ได้แก่ นามวลี สรรพนามวลี กริยาวลี บุพบทวลี และวิเศษณ์วลี เช่น หนังสือในห้องสมุดมี**มากมาย** (**ในห้องสมุด** เป็น **บุพบทวลี** ขยายบทประธาน **หนังสือ**)การขยายบทกริยาด้วยกลุ่มคำ กลุ่มคำหรือวลีที่ขยาย ได้แก่ บุพบทวลี และวิเศษณ์วลี เช่น กรุงเทพมหานครมีพลเมือง**มากที่สุด** (**มากที่สุด** เป็น **กริยาวลี** ขยายบทกริยา **มี**)

การขยายบทกรรมด้วยกลุ่มคำ กลุ่มคำหรือวลีที่ขยาย ได้แก่ นามวลี สรรพนามวลี กริยาวลี บุพบทวลี และวิเศษณ์วลี เช่น เขาเลี้ยงสุนัข**พันธุ์ไทย (พันธุ์ไทย** เป็น **นามวลี** ขยายบทกรรม **สุนัข**)

3. การขยายส่วนต่าง ๆ ของประโยคด้วยประโยค

การขยายมุขยประโยคด้วยคุณานุประโยค

ประโยคที่ขยายแล้ว	**ประโยคเดิม**
เวลาอันมีค่าผ่านไปเร็ว	เวลาผ่านไปเร็ว, เวลามีค่า
เขาเรียนหนังสือที่โรงเรียนซึ่งมีชื่อเสียง	เขาเรียนหนังสือที่โรงเรียน, โรงเรียนมีชื่อเสียง

ประโยคขยายข้างต้นวิเคราะห์ได้ดังนี้

มุขยประโยค			**คุณานุประโยค**		
	คำที่ถูกขยายแทนที่			**ประพันธสรรพนาม**	
		หน้าที่			**หน้าที่**
เวลาผ่านไปเร็ว	*เวลา*	ประธาน	อันมีค่า	อัน	ประธาน
เขาเรียนหนังสือที่โรงเรียน	*โรงเรียน*	นาม	ซึ่งมีชื่อเสียง	ซึ่ง	ประธาน

การขยายมุขยประโยคด้วยวิเศษณานุประโยค

ประโยคที่ขยายแล้ว	**สันธาน**	**ประโยคเดิม**
ฝนตกเพราะอากาศอบอ้าว	เพราะ	ฝนตก, อากาศอบอ้าว
เขามาเมื่อฉันไปแล้ว	เมื่อ	เขามา, ฉันไปแล้ว

ประโยคขยายข้างต้นวิเคราะห์ได้ดังนี้

มุขยประโยค			**สันธาน**	**วิเศษณานุประโยค**	
	คำที่ถูกขยาย				**ลักษณะที่ขยาย**
	กริยา	**วิเศษณ์**			
ฝนตก	ตก	-	เพราะ	อากาศอบอ้าว	บอกสาเหตุ
เขามา	มา	-	เมื่อ	ฉันไปแล้ว	บอกเวลา

สรุป

ประโยคความเดียวตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปเมื่อนำมารวมกัน โดยมีสันธานเชื่อมจะเป็นประโยคความรวม และถ้าประโยคความเดียวที่มีส่วนขยายด้วยประโยคย่อยก็จะกลายเป็นประโยคความซ้อน นอกจากนี้การขยายส่วนต่าง ๆ ของประโยคด้วยคำ กลุ่มคำ และประโยค จะช่วยทำให้ประโยคมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ชื่อกลุ่ม ..... ชั้น.....

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	การแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสม				
2	ความร่วมมือกันทำงาน				
3	การแสดงความคิดเห็น				
4	การรับฟังความคิดเห็น				
5	ความมีน้ำใจช่วยเหลือกัน				
รวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุลของผู้รับการประเมิน	ความมีวินัย				ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเสียสละ				การรับฟังความคิดเห็น				การแสดงความคิดเห็น				การตรงต่อเวลา				รวม 20 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1.รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	1.1 ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติได้ และอธิบายความหมายของ เพลงชาติ				
	1.2 ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน				
	1.3 ให้ความร่วมมือ ร่วมใจ ในการทำงานกับสมาชิกในชั้นเรียน				
	1.4 เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน				
	1.5 เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา				
	1.6 เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียน และชุมชนจัดขึ้น				
2.ซื่อสัตย์ สุจริต	2.1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง				
	2.2 ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ละอาย และเกรงกลัวที่จะทำความผิด ทำตาม สัญญาที่ตนให้ไว้กับเพื่อน พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และครู				
	2.3 ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง				
3.มีวินัยรับผิดชอบ	3.1 ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน				
4. ใฝ่เรียนรู้	4.1 แสวงหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ				
	4.2 มีการจดบันทึกความรู้อย่างเป็นระบบ				
	4.3 สรุปความรู้ได้อย่างมีเหตุผล				
5. อยู่อย่างพอเพียง	5.1 ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่าประหยัด คุ้มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี และใช้เวลาอย่างเหมาะสม				
	5.2 ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คุ้มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี				
	5.3 ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล				
	5.4 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด				

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
	5.5 วางแผนการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิตประจำวันบนพื้นฐานของความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร				
	5.6 รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และสภาพแวดล้อม ยอมรับและปรับตัว อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข				
6.มุ่งมั่นในการทำงาน	6.1 มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
	6.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ				
7.รักความเป็นไทย	7.1 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย				
	7.2 เห็นคุณค่าและปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทย				
8.มีจิตสาธารณะ	8.1 รู้จักช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงาน				
	8.2 อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ และแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น				
	8.3 รู้จักดูแล รักษาทรัพย์สมบัติและสิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน				
	8.4 เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของโรงเรียน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**อย่างสม่ำเสมอ** ให้ 4 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บ่อยครั้ง** ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**บางครั้ง** ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม**น้อยครั้ง** ให้ 1 คะแนน

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง ประโยค
คำชี้แจง : ให้เลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียวที่ถูกต้องที่สุด แบบทดสอบมีทั้งหมด 30 ข้อ

1. คำเชื่อมที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดเป็นคำเชื่อมอนุประโยค
    1. โรงเรียนสีขาวเป็นโรงเรียนที่สะอาด
    2. นักเรียนและคุณช่วยกันทำความสะอาดโรงเรียน
    3. หงส์เป็นสัตว์ในวรรณคดี อยู่ในป่าหิมพานต์และเป็นพาหนะของพระพรม
    4. สุนทรียศาสตร์คือค่านิยมเกี่ยวกับความงามซึ่ง เกิดจากการรับรู้ผ่านอวัยวะสัมผัส
2. ข้อความข้อใดเป็นประโยคสามัญ
    1. แนวโน้มเศรฐกิจไทยปีนี้กำลังถดถอยอย่างหนักยิ่งกว่าปี ๒๕๔๐
    2. เมื่อลงทะเบียนผ่านเว็บไซค์แล้วจะได้เงินคืนภายหลัง
    3.รัฐมีโครงการแจกเงินให้ประชาชนที่ท่องเที่ยวในประเทศ
    4. ธนาคารแห่งประเทศไทยคาดว่าเศรษฐกิจไทยปีนี้จะติดลบ ๑๐%
3. ข้อความใดเป็นประโยคความซ้อน
    1. ฉันพยายามทำงานให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย
    2. ที่ดินแห่งนั้นถูกปล่อยให้รกร้างว่างเปล่ามานานหลายปี
    3. หากไม่ดูเป็นการรบกวนฉันอยากจะชวนเธอไปทำบุญที่วัด
    4. รองเท้าคู่นี้ออกแบบมาเป็นพิเศษและเป็นที่หมายปองของนักกีฬา หลายคน
4. ข้อใดสัมพันธ์กับความหมายของประโยค
    1. การเรียงต่อคำหรือวลีให้แต่ละคำมีความสัมพันธ์กัน
    2. การแสดงซึ่งส่วนสำคัญและหน้าที่ของประโยค
    3. แสดงให้เห็นถึงเจตนาของของผู้เขียน
    4. การเรียงต่อคำหรือวลีให้แต่ละคำมีความสัมพันธ์กัน มีใจความสมบูรณ์
5. ข้อใดไม่ใช่รูปประโยคที่ใช้ในภาษาไทย
    1. ประโยคที่เน้นกริยา
    2. ประโยคที่เน้นสรรพนาม
    3. ประโยคที่เน้นผู้กระทำ
    4. ประโยคที่เน้นผู้ถูกกระทำ
6. ลมร้อนผัดมาอบอ้าว คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำชนิดใด
    1. คำนาม
    2. คำสรรพนาม
    3. คำกริยา
    4. คำวิเศษณ์
7. องค์ประกอบใดของประโยคที่อาจมีหรือไม่มีก็ได้
    1. ส่วนขยาย
    2. ภาคแสดง

3. ภาคประธาน
4. ภาคประธานและภาคแสดง

8. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับองค์ประกอบของประโยค
1. ภาคประธานของประโยค ทำหน้าที่เป็นผู้ถูกกระทำ
2. บทกรรมทำหน้าที่เป็นผู้กระทำ
3. คำที่นำมาเรียบเรียงกันให้สมบูรณ์
4. บทกริยาทำหน้าที่เป็นตัวกระทำหรือตัวแสดงของประธาน

9. ข้อใดคือประโยคสามัญ
1. นกเกาะบนต้นไม้
2. ครูชอบนักเรียนขยัน
3. คนที่ขยันย่อมสบาย
4. เพราะเธอตื่นสายจึงไม่ได้ไปโรงเรียน

10. ข้อใดเป็นประโยคความรวมทีมีเนื้อความคล้อยตามกัน
1. ทั้งเขาและเธอเรียนเก่งพอๆกัน
2. ฉันชอบอ่านหนังสือแต่น้องชอบวิ่งเล่น
3. เขาทุจริตการสอบจึงถูกปรับตกทุกวิชา
4. เพราะเขาเดินช้าเขาจึงมาสาย

11. ข้อใดเป็นประโยคที่มีส่วนประกอบเหมือนตัวอย่าง “เทศบาลเร่งปลูกต้นไม้ใหม่”
1. น้องชอบอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น
2. สมาร์ทโฟนเครื่องใหม่ของฉันเครื่องนี้
3. พอตื่นเช้าออกกำลังกายแล้วรีบไปโรงเรียน
4. ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ควรฝึกให้มีน้ำใจดีต่อกันเสมอ

12. ข้อใดเป็นประโยคชนิดเดียวกันกับประโยคต่อไปนี้
“เขาวิ่งเร็วจนฉันตามไม่ทัน”
1. คนทำดีย่อมได้รับผลดี
2. เขาน้อยใจเธอ
3. หมาเห่าขโมย
4. ฉันกินข้าวที่บ้าน

13. ข้อใดเป็นประโยครวม
1. ฉันวิ่งหนีผู้ชายคนนั้น
2. เธอสวมชุดสายเดี่ยวสีเขียว
3. ฉันบอกให้เขาเดินช้าช้า
4. คุณพ่อของเธอพูดกับฉันเมื่อวาน

14. ข้อใดคือความหมายของประโยครวม
1. เป็นประโยคที่มีใจความเดียว ไม่มีคำเชื่อม

2. เป็นประโยคที่รวมเอาประโยคความเดียว ๒ ประโยคขึ้นไป มีกริยามากกว่า ๑ มีคำเชื่อมระหว่างประโยค

3. เป็นประโยคที่รวมเอาประโยคความเดียว ๒ ประโยคขึ้นไป มีกริยามากกว่า ๑

4. เป็นประโยคที่รวมเอาประโยค ๒ ประโยคขึ้นไป มีกริยามากกว่า ๑

15. “ฉันอยากทานชาบู แต่พี่อยากทานเนื้อย่าง” จากประโยคข้างต้นเป็นประโยคชนิดใด

1. เป็นประโยคความรวมที่มีความขัดแย้งกัน
2. เป็นประโยคความรวมที่มีความคล้อยตามกัน
3. เป็นประโยคความรวมที่มีความให้เลือก
4. เป็นประโยคความรวมที่มีความเป็นเหตุเป็นผลกัน

16. “เพราะฝนตกรถจึงติด” จากประโยคข้างต้นเป็นประโยคชนิดใด

1. เป็นประโยคความรวมที่มีความขัดแย้งกัน
2. เป็นประโยคความรวมที่มีความคล้อยตามกัน
3. เป็นประโยคความรวมที่มีความให้เลือก
4. เป็นประโยคความรวมที่มีความเป็นเหตุเป็นผลกัน

17. “นักเรียนเสื้อสีฟ้าผมยาวคนนั้นกำลังกลับบ้านโดยรถตู้รับส่งของโรงเรียน” กริยาหลักของประโยคคือคำใด

1. กลับ
2. กำลัง
3. รับส่ง
4. ของโรงเรียน

18. ประโยคในข้อใดมีลักษณะเหมือนประโยคข้างต้น “ฉันมาโรงเรียนแต่น้องอยู่บ้าน”

1. กว่าฉันจะมาถึงโรงเรียนก็สายแล้ว
2. ฉันและน้องชอบกินปลาทู
3. น้องกับเพื่อนของเขานั่งเล่นที่บ้าน
4. ฉันและน้องชอบวิ่งเล่นในสนามหญ้า

19. ทั้งเขาและเธอต่างก็ตั้งใจเรียน เป็นประโยคชนิดใด

1. ประโยครวมที่มีใจความขัดแย้งกัน
2. ประโยครวมที่มีใจความคล้อยตามกัน
3. ประโยครวมที่มีใจความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง
4. ประโยครวมที่มีใจความเป็นเหตุเป็นผลกัน

20. ข้อใด<u>มิใช่</u>ประโยคสามัญ

1. เขาตื่นสายจึงทำให้มาช้า
2. แม่ไปตลาด
3. ครูคนนั้นคือแม่ของฉัน
4. เขาเหมือนน้องสาวของฉัน

21. พ่อของฉันเป็นตำรวจ คำที่ขีดเส้นใต้ทำหน้าที่ใด
    1. ประธาน
    2. ขยายประธาน
    3. ขยายกริยา
    4. กริยา
22. ข้อใดไม่ใช่ประโยคสามัญ
    1. ฉันไปเดินตลาด
    2. เขาไปโรงเรียน
    3. ฉันกินข้าวผัด
    4. ฉันและเธอไปเดินตลาด
23. “แมลงปีกแข็งกระพือปีกเร็วมาก” มีส่วนประกอบประโยคตามข้อใด
    1. ประธาน + กริยา +กรรม + ขยายกรรม
    2. ประธาน + ขยายประธาน +กริยา + กรรม
    3. ประธาน + กริยา + กรรม
    4. ประธาน + กริยา + ขยายกริยา
24. “คนสวยอุ้มแมวอ้วน” จากประโยค คำว่าอ้วนทำหน้าที่อย่างไรในประโยค
    1. ขยายกริยา
    2. ขยายประธาน
    3. ขยายกรรม
    4. กรรม
25. ข้อใดเป็นประโยคสามัญ
    1. กล้าเล่นฟุตบอลที่สนามโรงเรียน
    2. ดาทำการบ้านและดูทีวีไปด้วย
    3. ฉันอยากไปเที่ยวแต่พ่ออยากอยู่บ้าน
    4. เธอจะทานของคาวหรือของหวาน
26. “นามาณุประโยค” มีความหมายว่าอย่างไร
    1. ประโยคความซ้อนที่ประโยคย่อยทำหน้าที่แทนคำนาม
    2. ประโยคความซ้อนที่ประโยคย่อยทำกน้าที่คล้ายคำวิเศษณ์
    3. ประโยคความซ้อนที่ประโยคย่อยทำหน้าที่ขยายคำนาม
    4. ประโยคความซ้อนที่ประโยคย่อยทำหน้าที่ขยายคำกริยา
27. “หนูแดงทำงานหนักจนป่วยไปหลายวัน” คำใดเป็นตัวเชื่อมในประโยค
    1. ทำงาน
    2. จนป่วย
    3. จน
    4. หนัก

28. “ฉันรักเพื่อนที่มีนิสัยเรียบร้อย” ประโยคหลักคือข้อใด
    1. ฉันรักเพื่อน
    2. นิสัยเรียบร้อย
    3. ที่มีนิสัยเรียบร้อย
    4. เพื่อนที่มีนิสัยเรียบร้อย
29. ข้อใดไม่ใช่ประโยคความซ้อน
    1. พ่อแม่ทำงานหนักเพื่อลูกจะมีอนาคตสดใส
    2. เขาบอกให้ฉันลุกขึ้นยืนทันที
    3. พี่สาวทำให้น้องชายเลิกเล่นเกม
    4. คุณพ่อและคุณแม่ไปทำงาน
30. ข้อใดคือความหมายของ “คุณานุประโยค”
    1. ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เหมือนคำวิเศษณ์ขยายนามหรือสรรพนามของประโยคหลัก
    2. ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยคโดยมีประพันธสรรพนามเป็นตัวเชื่อม
    3. ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่คล้ายคำวิเศษณ์ขยายคำนามหรือกริยาของประโยค
    4. ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่คล้ายคำวิเศษณ์ขยายคำนามโดยมีคำเชื่อม เช่น ที่ ซึ่ง อัน ผู้

เฉลยแบบทดสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค

ข้อที่	ตำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
1	4	19	2
2	1	20	1
3	1	21	1
4	4	22	4
5	3	23	1
6	4	24	3
7	1	25	1
8	4	26	1
9	2	27	3
10	1	28	1
11	1	29	4
12	1	30	1
13	1		
14	2		
15	1		
16	4		
17	1		
18	1		

ภาคผนวก ฉ
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา เรื่องประโยค

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา เรื่องประโยค

คำชี้แจง

1. **แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำผลไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การตอบคำถามของนักเรียนจะไม่มีผลต่อคะแนนของนักเรียนใดใดทั้งสิ้น ขอให้นักเรียนพิจารณาตอบตามความเป็นจริง**
2. **แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบซิปปา เรื่องประโยค 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบซิปปา 2) ด้านบรรยากาศจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบซิปปา และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับดังนี้**

เห็นด้วยมากที่สุด ให้ระดับ 5
เห็นด้วยมาก ให้ระดับ 4
เห็นด้วยปานกลาง ให้ระดับ 3
เห็นด้วยน้อย ให้ระดับ 2
เห็นด้วยน้อยที่สุด ให้ระดับ 1

3. **วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียนเพียงช่องเดียเท่านั้น**

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบซิปปา เรื่องประโยค

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของนักเรียน				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบซิปปา						
1	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เข้าใจง่าย					
2	สามารถปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอน					
3	ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
4	ส่งเสริมให้นักเรียนมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
5	เนื้อหามีความทันสมัยและเข้าใจง่ายทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน					
ด้านบรรยากาศจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบซิปปา						
6	นักเรียนมีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้					
7	นักเรียนกล้าที่แสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น					
8	ครูมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนตลอดเวลา					
9	นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน					
10	ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
11	รูปแบบการสอนช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนประโยค					
12	ช่วยให้นักเรียนมีความรู้/ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น					
13	นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น/ซึ่งกันและกัน					
14	ฝึกให้นักเรียนได้คิดและนำคำไปเขียนในรูปแบบประโยคได้อย่างถูกต้อง					
15	นักเรียนสามารถนำเรื่องประโยคไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ผลการวิเคราะห์การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค
ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา
ก่อนและหลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปา (t-test)

T-Test

Notes

Output Created		24-MAR-2024 12:52:11
Comments		
Input	Active Dataset	DataSet0
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	29
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax		T-TEST PAIRS=แบบทดสอบหลัง WITH แบบทดสอบก่อน (PAIRED) /CRITERIA=CI(.9500) /MISSING=ANALYSIS.
Resources	Processor Time	00:00:00.00
	Elapsed Time	00:00:00.01

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	แบบทดสอบหลัง	18.93	29	3.369	.626
	แบบทดสอบก่อน	10.79	29	1.840	.342

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	แบบทดสอบหลัง & แบบทดสอบก่อน	29	.211	.272

Paired Samples Test

		Paired Differences							
					95% Confidence Interval of the Difference				
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	Lower				
Pair 1	แบบทดสอบหลัง - แบบทดสอบก่อน	8.138	3.482	.647	6.814				

Paired Samples Test

		Paired Differences				
		95% Confidence Interval of the Difference				
		Upper	t	df	Sig. (2-tailed)	
Pair 1	แบบทดสอบหลัง - แบบทดสอบก่อน	9.462	12.587	28	.000	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล นางสาวธนาพร เพชรสมบัติ
วัน เดือน ปีเกิด 29 มกราคม 2534
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 155 บ้านโนนสา ตำบลท่าดอกคำ
อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ
ตำแหน่งปัจจุบัน ข้าราชการครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนศรีชมภูวิทยา จังหวัดบึงกาฬ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2557 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จังหวัดสกลนคร

พ.ศ. 2567 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน